

NOVI TODENIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

V Zrečah, kjer smo bili prejšnjo sredo, smo bili kar precej presenečeni, kaj vse so v krajevni skupnosti na hitro organizirali — od kulturnega programa do priložne tiskarne, da je zvečer steklo vse kot po maslu. Delček tega je objavljeno že v današnji številki, ostalo bomo objavljali v naslednjih. Mimo tega, da smo vam pripravili posebno, prvo stalno prilogo OBZORNIK, smo se pomešali tudi med kurente in od strani zabeležili kako prihaja k nam pomlad in z njo stara šega. V Mozirju pravijo, da pustovanje zganjajo že kakih 120 let.

Sicer pa boste v tej številki našli dovolj zanimivega branja in menim, da boste kakšno stran prebrali še v nedeljo.

Te dni pa so delovni ljudje na širšem celjskem območju dosegli tudi nekaj pomembnih pridobitev, še posebej pa se razveselili otroci nove šole na Kristan vrhu — šole Solidarnosti. In mi z njimi!

VAS UREDNIK

NOVA MESEČNA PRILOGA: TEDNIKOV OBZORNIK

SVETI POTROŠNIKOV

NOVA VSEBINA

KMALU TUDI KONFERENCA

Sveti potrošnikov v krajevnih skupnostih v dosedanjem delovanju niso dosegli temeljnega cilja svojega delovanja.

Tako smo izvedeli na nedeljni tiskovni konferenci, ki jo je pripravila občinska konferenca SZDL in na njej naročnike informirala, da je že pripravila družbeni dogovor o ustanovitvi svetov potrošnikov v krajevnih skupnostih in ustanovitvi konference potrošnikov v občini.

Sveti potrošnikov bodo v bodoče samoupravna osnova in organiziranje potrošnikov v krajevnih skupnostih. Sveti bodo imeli mnogo širše naloge in vpliv pri razpravah o proizvodnji, predelavi, trgovini in ponudnikih storitev.

Steli bodo najmanj sedem članov in bodo neposreden organ zbora potrošnikov v krajevni skupnosti. V svetih, ki bodo sestavljeni na delegatski osnovi, bodo delegati potrošnikov, pa tudi organizacij s področja proizvodnje, predelave, trgovine in storitev, razpravljali o problemih v zvezi s celotno preskrbo. Zaradi usklajevanja dela svetov potrošnikov v vseh krajevnih skupnostih občine, skupnega načrtovanja, učinkovitega oblikovanja odločitev in podobno, bo ustanovljena tudi konferenca svetov potrošnikov pri občinski konferenci SZDL. Vanjo bodo sveti potrošnikov delegirali po tri delegate.

BRANKO STAMEJCIC

BRIGADIRSKI HO—RUK

415 BRIGADIRJEV

IZ CELJSKEGA OBMOČJA

Mladinske delovne akcije so postale stalna usmeritev mlade generacije. Področje prostovoljnega dela mladine je postalo pomemben element družbenih gibanj na socialistične samoupravne družbe. Pretekla štiri leta reformacije mladinskih delovnih brigad v Sloveniji, organiziranih na osnovi tradicije in z vnašanjem oblik, ki ustrezajo današnji stopnji razvoja družbe, kažejo številne uspehe, tako v stalno naraščajočem številu brigadirjev, učinkovitih oblikah vzgoje in izobraževanja in ne nazadnje v prizadevanjih, da mladinske delovne akcije postanejo stalna oblika družbenega angažiranja mladih. Ključna pa še vedno veliko mladih, ki se za delovne akcije premalo zanimajo, ali pa jih iskati vzrok v njihovi slabši obveščenosti o namenu in pomenu mladinskih delovnih brigad. Deficit je opaziti rav pri študentih in med rednejšimi, kar se seveda kaže pri udeležbi na delovnih akcijah. Po drugi strani je potrebno poudariti, da bile prav lokalne akcije nekaterih občin zelo dobro organizirane.

Tudi mladinci celjske regije bodo letos sodelovali pri gradnji manj razvitih krajev in območij, in sicer združeni v devet brigad. Brigade se formirajo po posameznih občinah, njihovi organizatorji pa so občinske konference ZSMS. Brigadirski ho—ruk bo naznanil začetek dela

2. junija, medtem ko bodo krampi in lopate peli vse do 28. avgusta. Vsaka izmena na republiški mladinski delovni akciji bo trajala 21 dni, na zvezni pa 28 dni.

Mladinci celjske regije bodo sodelovali v delovni akciji Posočje, kjer bodo pomagali odstranjevati posledice potrese, v Suhli krajini bodo gradili vodovod, v Brkinih vodovod, cesto in elektriko, prav tako bomo srečali brigadirje naše regije v Kočbani, kjer bodo gradili vodovod in ceste in tudi na Goričkem bodo zasadile krampe in lopate v slabo prevozne ceste. Seveda bomo mladince našli tudi na Kozjanskem, kjer jih prav tako čaka še veliko dela.

Torej mladi, zdaj je na vas, da se v čim večjem številu prijavite za delo! Vaše prijave bodo vse do 15. marca sprejemale osnovne organizacije ZSMS. Do 1. aprila morajo namreč biti formirane vse brigade, ki morajo v predpripravi izvesti vsaj eno lokalno delovno akcijo. In še to, Republiški center je sprejel sklep, da mora biti vsaka brigada sestavljena iz 10 odstotkov študentske mladine, 45 odstotkov srednješolske mladine in prav toliko naj bi bilo tudi delavske mladine. Vsak mladinec, ki se bo prijavil za delo v mladinski delovni brigadi, lahko odloča tako o brigadi kot v izmenah, kjer želi delati, soustvarjati, graditi.

MATEJA PODJED

Ples v maskah. Samo za pusta? In sicer? Toda... spomin na veselega, razposajenega pusta je še preveč živ. Čeprav so ga včeraj marsikje pokopali in z njim vred vse tiste norčije, ki so prišle na dan brez zamer. — Tale posnetek je iz Mozirja, kjer so po vzorcu, ki ima več kot stoletno tradicijo, tudi letos več kot dostojno počastili pusta. Tri dni so se zabavali. Da, nekateri tudi delali vmes. Toda, sredi je pokazala, da je tudi zabava utrudljiva. Tokrat je valček ali polko zaplesal glavni mozirski pust, simbol celotne prireditve. Ribič, ki je na svoj trnek ujel v minulih mesecih prenekatero zastrupljeno ribo. In tako je v razposajenem plesu in svojih pohodih opozarjal, da je varstvo okolja nekaj, na kar moramo posebej paziti. Prislunimo torej pustu, čeprav razposajenemu, prislunimo zato, ker bi radi živeli v zdravem in čistem okolju...

Tekst in foto: M. BOŽIČ

DUBRAVKA TOMŠIČ V CELJU

DUBRAVKA TOMŠIČ—SREBOTNJAKOVA predstavlja vrh jugoslovanskih glasbenih umetnikov z mednarodnim slovesom. Svoj prvi recital je imela, ko ji je bilo komaj 5 let. Takrat je koncertirala tudi v Celju.

Po študiju na AG v Ljubljani je nadaljevala svoj študij v New Yorku in pri znamenitem pianistu Arthurju Rubinsteinu. Prejela je več mednarodnih nagrad ter Zupančičevo in Prešernovo nagrado, lani pa zvezno nagrado AVNOJ.

Na VII. abonmanskem koncertu v četrtek, 3. marca bo izvajala dela BEETHOVNA, DEBUSSYJA, BRAHMSA in CHOPINA.

ŠENTJUR

ZELO DELAVNI IS

ZAŠČITA IN VARSTVO KRAJINE

V Šentjurju se je včeraj popoldne zbral na svoji redni seji družbenopolitični zbor, ki je med drugim obravnaval resolucijo o družbeno-ekonomski politiki in razvoju občine za letošnje leto, poročilo o delu izvršnega sveta skupščine občine in družbeni dogovor o skupnih osnovah in merilih za podeljevanje priznavalnine udeležencem NOB. Beseda je stekla tudi o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov, nazadnje so pregledali še poročilo komisije za kadrovske zadeve, volitve in imenovanja.

Danes jutraj pa sta se sestala še zbor krajevnih skupnosti in zbor združenega dela. Med drugim sta obravnavala in sprejela tudi odlok o zazidalnem načrtu Planina pri Sevnici in prav tako pregledala poročilo dela izvršnega sveta skupščine občine. Med dokaj obsežnim dnevnim redom je bil sprejet tudi sklep o zaščiti, prepovedi parcelacije in gradnje objektov na območju krajinskega parka, Rifičnik. V območju krajinskega parka je prepovedano sleherni poseganje v okolje, kot na primer poseki gozdov, drevnin skupin ali posameznih markantnih dreves. Prav tako tudi intenzivnejše spreminjanje kmetijskih kultur in gradnja komunalnih objektov in naprav. Tod bo možna samo gradnja nadomestnih stanovanjskih hiš in gospodarskih objektov, ki pa bo morala biti v skladu z zahtevami službe spomeniškega varstva in odloka o urbanističnem programu občine.

Iz poročila o delu izvršnega sveta skupščine občine Šentjur pa je razvidno, da je leta do konca leta 1976 na 62 sejah obravnaval kar 385 točk dnevnega reda ter sprejel preko 280 sklepov in stališč. Dejavnost izvršnega sveta ima v času od ustanovitve do vključno prve polovice leta 1975, ko

je bilo zborom skupščine občine predloženo prvo poročilo o njegovem delu, obeležje močnega angažiranja pri iskanju oblik in metod dela, predvsem pri povezovanju z vsemi dejavniki v občini kot nosilci razvoja.

Z javnimi razpravami o vseh pomembnejših dokumentih, ki jih je izvršni svet predlagal zborom skupščine v sprejem, si je prizadeval vzpodbuditi in pritegniti čim večje število sodelavcev, ki bi s svojimi predlogi prispevali, da bi bila vsebina gradiva kvalitetna, jasna in dovolj konkretna.

Do konca leta 1976 je bila aktivnost izvršnega sveta usmerjena na razreševanje tistih problemov, ki so za občino bistvenega pomena pri prizadevanjih za hitrejši odmik od mesta na lestevici nerazvitih. V ospredju dejavnosti izvršnega sveta je bilo spremljanje problematike gospodarstva. Že v prvem obdobju je spremljal rezultate gospodarskih gibanj v občini za vsako preteklo tromesečje in analiziral kazalce uspešnosti ali neuspešnosti poslovanja ter jih vključil v izhodišča za pripravo srednjeročnega programa občine. V začetku leta 1976 se je izvršni svet po razpravi o rezultatih poslovanja organizacij združenega dela zavzel za izdelavo likvidnostnih programov tistih delovnih organizacij, ki so poslovno leto zaključile z izgubo. Na dnevnem redu se je bila tudi problematika kmetijstva. Eno od pomembnih področij dejavnosti izvršnega sveta je bilo tudi spremljanje sanacije po potresu, spremljanje realizacije programov interesnih skupnosti ter usklajevanje skupne porabe, samoupravno sporazumevanje in dogovarjanje, kakor tudi pomoč pri razreševanju problemov v krajevnih skupnostih.

M. P.

Prostor za naročnikov naslov:

PRAZNOVANJE DNEVA ŽENA

BOLJ OSVEŠČENO

ODLOČNO PROTI ZAKUSKAM, ZABAVAM, NAGRADAM

Akcija, da naj bi bil praznik vseh žensk idejno bolj osveščen in dejansko praznik delovnih žena, je že lani poželjavo dokazala uspehe. Letos pa je v tej smeri treba storiti še več. Takšno je stališče konference za družbeno aktivnost žena pri občinski konferenci SZDL. Kajti kljub prizadevanjem se je lani še v mnogih delovnih sredinah, pa tudi krajevnih skupnostih pripetilo, da so napačno tolmachi dan žena in ga proslavili z zakuskami, zabavami, prostimi dnevi in nagradami. Konferenca pa odločno nasprotuje takšnim oblikam praznovanja. Dan žena mora biti namreč priložnost, da odkrito in resno spregovorimo o vseh nerešenih družbenih in drugih vprašanjih, ki zadevajo položaj delovne žene v naši družbi. In ker je v tej smeri treba nenehno delovati, naj bo tudi praznovanje delovno, naj bo vzpodbuda za stalno spremljanje

in razreševanje vseh specifičnih vprašanj delovnih žena na njihovih delovnih mestih in v krajevnih skupnostih. Letošnje praznovanje bo idejno mnogo bolj osveščeno in na ravni. Povsod naj bi pripravili interne proslave, pri katerih bodo sodelovala kulturna društva, gojenci vzgojno-varstvenih ustanov, šol in drugi. Mnogo več naj bi bilo obiskov kulturnih ustanov in prireditev, še več kot prejšnja leta pa mora biti srečanje žensk iz delovnih organizacij, krajevnih skupnosti in drugod. Letos bodo ob dnevu žena prvič pripravili tudi športna srečanja žensk. Osrednja proslava dneva žena bo sedmega marca v Narodnem domu, kjer bodo med drugim nastopili tudi: pevski zbor 1. osnovne šole, folklorna skupina osnovne šole Franja Vrnčiča in otroci iz vzgojno-varstvenih ustanov. Žena — delavka in mati, to bo osnovni moto vseh letoš-

njih proslav. Ob prazniku žena pa se obeta še en izjemen kulturni dogodek. 9. marca bo v Dvorani Golovec gostovala mariborska opera z gostjo Radmilo Smiljanić. Uprizorili bodo priljubljeno opero Jakova Gotovca Ero z onega sveta. V tem ko so žene vnovič zavzemajo za idejno osveščeno praznovanje svojega praznika, ki naj bo tudi na primeren kulturni ravni, pa poziva konferenca za družbeno aktivnost žena vse tiste osnovne sindikalne organizacije in krajevnih skupnosti, ki so kljub vsemu planirale določena sredstva za zakuske, zabave in podobno, da ta denar nakažejo skladu za posodobitev celjske bolnišnice. Upajmo, da bo tudi ta akcija uspela, podobno kot akcija zbiranja denarja za nakup aparata za zgodnje odkrivanje raka na prsih, ki je že naročen in bo v kratkem v Celju. BRANKO STAMEJCIC

ŠENTJUR:
UREDITEV
ŽELEZNIC

V preteklem srednjoročnem obdobju je bila skozi občino Šentjur modernizirana in elektrificirana železniška proga Ljubljana—Maribor. Na področju železniškega prometa pa bo v naslednjih letih potrebno še marsikaj izboljšati ali dokončno urediti. Po obnovi ključne predvsem železniške postaje, dovozne ceste do postaj, železniški prehodni tako na regionalnih kot na lokalnih cestah. Prioriteto pri razreševanju tega vprašanja bosta imela nivojska križanja v postajnem območju postaje Šentjur v sklopu načrtovane obvoznice vzhod—zahod in regulacije Voglajne v industrijski coni ter z zapornicama zavarovana prehoda na lokalnih cestah v Vrbenem in Luterju. V naslednjih letih načrtujejo tudi izgradnjo železniške proge v industrijsko cono Šentjurja, kar bo pogojevalo nadaljnjo izgradnjo industrijskih objektov v tej coni.

M. P.

STALNA ŠOLA DELEGATOV

DOPOLNITEV

ŠOLO OPRAVILO 1600 SLUŠATELJEV

Stalna šola delegatov v Celju je v svojem delu izredno uspešna, je pa tudi edina tovrstna šola v Sloveniji, ki kontinuirano deluje že polna tri leta. V šoli se tedensko zamenja po trideset slušateljev, doslej jo je uspešno opravilo že 1600 slušateljev. To, kar je pri delu šole vredno posebnega omenja, je nedvomno odprtost šole delegatov za vse spremembe v samoupravnih zakonodaji in izredni posluh predavateljev za vse, kar je v delegatskem sistemu in v družbeno-političnem delu nasploh novega in aktualnega. Praktično in konkretno usposabljanje delegatov postaja vse močnejši adut te šole, še posebej odkar so program prilagodili Zakonu o združenem delu. Seveda pa v šoli le ni vse tako, kot bi moralo biti. Ze dalj časa opazajo, da novi slušatelji z oklevanjem pričnajo svoje šolanje, vzroke za to pa vidijo v dostikrat nerazumljivem odnosu nekaterih delovnih orga-

nizacij, premajhni animaciji delegatov in podobno. O tem kako potrebna ta šola je najboljši zgovorno pričajo tisti, ki jih v šoli vsakič pripravijo ob začetku in koncu šolanja. Rezultati testov namreč kažejo, da prihajajo delegati v šolo zelo skromno podkovani s spoznanji o naši družbi, delegatskem sistemu in osnovnih pojmi našega družbenega sistema. Večina delegatov to čuti kot oviro za lastno tvorno delo, zato je program šole pritegne in škaraj brez izjeme po zaključku šolanja ugotavljajo koristnost in potrebnost takšne oblike izobraževanja. Da šola ne bo ostala le pridozorena, pričajo tudi številne akcije, s katerimi želijo razširiti dejavnosti šole. Med najuspešnejšimi tovrstnimi akcijami doslej je bila šola za člane komisij samoupravnih delavske kontrole, ki jo je doslej v 11 skupinah opravilo 360 slušateljev.

BRANKO STAMEJCIC

ŠMARJE:
PRESEŽEK
ZA CESTE

Menda ni meseca, da ne bi napisali kakšne pikre na račun šmarskih cest in prav zato izkoristimo to priložnost za kratek obračun vpisa javnega posojila za ceste v šmarski občini.

44 delovnih organizacij v šmarski občini je vpisalo 7.745.042 dinarjev posojila od načrtovanih 7.778.800 dinarjev. Poleg teh delovnih organizacij pa so vpisale posojilo tudi tiste, ki imajo svoj sedež izven šmarske občine. Enajst delovnih organizacij je vpisalo 419.100 dinarjev.

25 krajevnih skupnosti bi predvidoma moralo zbrati 550.800 dinarjev, a so zbrale 1.673.556 dinarjev. Skupno so vpisali 9.837.598 dinarjev ali v povprečju več kot 300 %.

Presežek obranega posojila za ceste bodo v šmarski občini izkoristili za sodelstvo pri najemu kredita za izgradnjo rogaške in kozjanske obvoznice ter za rekonstrukcijo ceste Bistrica ob Sotli—Lesično. Občina bo po dogovoru s celjsko občino in šentjursko del zbranih sredstev namenila za izgradnjo ceste Slivnica—Sodna vas.

CELJE

OBSEŽEN NAČRT DEL

LETOS ZAČETEK GRADNJE AVTOBUSNE POSTAJE

Danes se bodo najprej na skupni, zatem pa na ločenih sejah sestali delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine. Skupno zasedanje bo posvečeno dvema točkama dnevnega reda: predlogu resolucije o politiki izvajanja srednjoročnega plana občine v letošnjem letu ter predlogu družbenega dogovora o združevanju sredstev za modernizacijo objektov specialistično-ambulantne in hospitalne dejavnosti splošne bolnišnice v Celju.

Po vsem tem prihaja pred delegate program nalog na vseh področjih družbenega dela v letošnjem letu, program, ki je doživel v razpravi nekatere pomembne spremembe, zlasti pa močnejšo konkretizacijo. Ne po naključju, saj gre za naloge, ki jih bo treba letos v okviru srednjoročnega načrta izpolniti. To je obveznost.

V tem okviru so med drugim pomembna dela, ki jih predlog resolucije nakazuje na

področju prometa, zvez, komunale in vodnega gospodarstva. Tako je vendarle na vidiku začetek del nove celjske avtoBUSNE postaje. Gre seveda za prvo fazo. Toda, navzlic temu, pomeni začetek te naložbe pomembno prelomnico v ureditvi prometa v središču mesta.

Tu je tudi magistralna cesta — zahod. To so dela, ki jih skupaj financirata celjska občinska skupščina in republiška cestna skupnost. Letos je predviden začetek del na odseku od Čopove ulice do Levca. Zanimiv pa je tudi spisek rekonstrukcije nekaterih mestnih ulic in modernizacije lokalnih cest.

Program nadalje zahtuje, da bo letos dograjena hitra cesta skozi Celje.

V načrtu je gradnja novega vodnjaka v Medlogu. Torej spet nov vir pitne vode.

Izredno pomemben bo tudi začetek gradnje vodovoda v sklopu novega zajetja Hudinje v Vitanju. Tudi to delo sodi v okvir prizadevanj,

da bi celjskim potrošnikom v najširšem pomenu besede zagotovili dovolj pitne vode ob vsakem času.

Kanalizacijskih del v tem načrtu niso izpustili. Gre za gradnjo rajonskega zbiralca 2 od Savinje do železniške proge Celje—Velenje, za izgradnjo prve faze glavnega zbiralca in ne nazadnje tudi za priprave za izgradnjo centralne čistilne naprave v Celju.

Na področju PIT prometa je predvidena zgraditev nove poštne enote na Hudinji, začetek začetek telekomunikacijskega centra na Golovcu, razširitev avtomatske telefonske centrale za 2.000 naročniških priključkov ter izgradnja TT omrežij na Dolgem polju, Hudinji (prva faza), na Aljaževem hribu, Ložnici in Dobrni, kjer gre za dograditev.

Vodnogospodarska dela poleg ostalega zajemajo preložitve zahodne Ložnice, načrt ureditve Smartinskega jezera, ureditve Sušnice na Ostrožnem itd.

iz sredstev svoje rezerve prispevala republiška skupnost za ceste. Ker so izračuni o stroških izgradnje še zelo približni, je o tem, koliko bo katera občina združevala, težko govoriti. Na sestanku pa smo izvedeli, da bodo zgolj iz presežkov posojila zbrali nad 9.000.000 dinarjev, največ občini Zalec in Trbovlje.

V kratkem lahko torej pričakujemo, da bo posebna delovna skupina vseh sodelujočih v dogovarjanju pripravila osnutek dogovora, ki ga bodo nato predložili v sprejem občinskimi skupščinam.

Ob robu tega dogovarjanja gre nedvomno še posebej postaviti dejstvo, da je več občin našlo skupen interes in da so pripravljene ta skupen interes skupno tudi financirati. Gre torej za pomemben premik v procesu dogovarjanja in predvsem v procesu podiranja nekdanj tako trdnih občinskih plotov. Tudi po tej plati gre skupnemu projektu izreči vso družbeno podporo in ga postaviti kot vzgled tudi širši družbeni skupnosti.

BRANKO STAMEJCIC

CESTA PREBOLD—TRBOVLJE

DO LETA 1980 BO!

PLODNO MEDOBČINSKO DOGOVARJANJE

V ponedeljek je bil v Preboldu prvi razgovor predstavnikov treh zasavskih občin — Trbovlj, Hrastnika in Zagorja ter predstavnikov žalske občine in republiške skupnosti za ceste. Pogovarjali so se o možnostih sodelovanja pri izgradnji pomembne ceste čez Vrhe, s katero bi povezali Prebold in Trbovlje. O pomenu ceste je treba povedati predvsem naslednje: nedvomno je v ospredju gospodarski pomen te cestne povezave, ki ne bo premostila le občinskih, ampak tudi območne meje. Celjsko območje se bo z njo še tesneje povežalo z Zasavjem. Cesta bo imela tudi pomembne družbene funkcije, omogočila bo tesnejše sodelovanje med občinami in regijami, z njo

pa bo Zasavje dobilo tudi neposredno zvezo z bodočo avtocesto.

Ponedeljkovi dogovori so bili povsem v skladu s to mislijo. Na njih so predstavniki štirih občin enotno izrazili željo in pripravljenost, da sodelujejo pri financiranju izgradnje te ceste. Zelenih rokov se sicer ne bo mogoče držati, saj bodo s financiranjem precejšnje težave, že danes pa lahko povemo, da bo cesta odprta najpozneje do leta 1980. Uvodoma so se predstavniki občin in republiške skupnosti za ceste zedili, da morajo načrtovati izgradnjo celotne ceste. Del ceste od meje žalske občine proti Trbovljam je v planu republiške skupnosti za ceste za leto 1980, žalski del ce-

ste pa naj bi istočasno sofinancirale vse štiri zainteresirane občine. Ker bi obravnavanje iste ceste na dveh različnih straneh le zavleklo reševanje, so se odločili, da vse štiri občine in republiška skupnost za ceste nastopijo enotno in se dogovorijo o skupni rešitvi celotne ceste, ki ima v svojem neasfaltiranem delu 15 kilometrov. Vse štiri občine bodo za gradnjo te ceste združevale pretežen del presežkov vsiplasnega posojila za ceste, s posebnim dogovorom, ki ga bodo pripravili v prihodnjih dneh, pa bodo za sofinanciranje izgradnje predlagali tudi združevanje sredstev gospodarskih organizacij vseh občin. Ves preostali primanjkljaj denarja bo

ODGOVOR JAVNEGA
DELA

MATEJI PODJED

Razgovori o izgradnji akumulacijskega jezera Tratna so se pričeli že pred več kot 20 leti, vendar so se intenzivne nadaljevali po letu 1969. Namen izgradnje tega vodnega zadrževalnika nad Šentjurjem je poznan, ker uresničenje takšnega projekta pomeni večjo poplavno varnost na področju nizvodno od Slivnice, kot tudi možnost oskrbe z industrijsko vodo. Zato so bili v letu 1971 sprejeti dogovori med Splošno vodno skupnostjo Celje, Skupščino občine Šentjur in Zelezarno Store o pristopu k izgradnji tega objekta. Po teh dogovorih je Zelezarna Store prevzela v celoti stroške odkupa zemljišč in odškodnin, Splošna vodna skupnost vse investicijske obveznosti pri izgradnji objekta, do čim je Skupščina občine Šentjur prevzela obveznosti iz ostalih komunalnih del na tem področju. Konec leta 1976 je bila pregrada dokončno zaključena, res pa je, da vsa komunalna dela — predvsem cestna povezava, nad katero se pritožujejo občani, še niso realizirana.

V mesecu maju 1976 je bil na sestanku v Storah sprejet dogovor, da se financiranje krajevnih cest izvrsi iz sredstev, ki jih zbira občina Šentjur. To je bilo tudi pogoj Območne vodne skupnosti, da je prevzela odplačilo anuitet za kredit, ki je bil potreben za prestatitev ceste Slivnica—Loka. Ta kredit je najela Zelezarna Store. Po tem sestanku v Storah, to je v mesecu juniju in juliju 1976, je bilo več terenskih ogledov, kjer so se iskale tehnične rešitve za izpeljavo ustreznih cestne povezave. Pri teh ogledih so sodelovali predstavniki Krajevnih skupnosti Slivnica, Skupščine občine Šentjur, NIVO-ja Celje in Zelezarne Store. Predstavniki, ki so na teh ogledih in razgovorih sodelovali, so se spoznavali, da je potrebno s buldozerskimi deli izpeljati cestno traso z odcepi, ki bi omogočala traktorski pristop do prizadetih hiš. Ugotavljamo, da dogovorjenih del ni bilo mogoče izvršiti predvsem zaradi tega, ker nekateri lastniki zemljišč, po katerih naj bi bila speljana krajevna cesta, niso dovolili posega v njihova zemljišča, kljub temu, da bi za to prejeli ustrezno odškodnino. Pri tem je treba še poudariti, da je šlo v teh primerih le za manjše odseke zemljišč, vendar so prav ti bili kamen spotike in ovira, da krajevna cesta ni bila uresničena.

Pripomniti je potrebno tudi, da prizadeti občani tudi pred pričetkom del na pregradi Tratna niso imeli urejenih cestnih povezav preko sedaj potopljene doline in je bila možnost traktorskega dostopa do njihovih domačij samo v sušnem obdobju. Obstajale so na tem prizadetem področju samo poljske poti.

V informacijo navajamo, da je Zelezarna Store pri urejanju odškodnin in odkupov od leta 1972 dalje vložila v to področje 5.177.000,— din, seveda brez prispevkov za hidrosistem, od koder so se črpala sredstva za investicijska dela.

Menimo, da je iz povedanega dovolj jasno razvidno, da je osnovni problem le bil sporazum med občani in da je nujno potrebno, da se v okviru krajevnih skupnosti dokončno uredijo vprašanja odstopa zemljišč za traso krajevnih cest (tudi proti primerni odškodnini) ter da je potrebno, da je nosilec akcije Krajevna skupnost v dogovoru s Skupščino občine Šentjur.

Takšno stališče in predlog je bilo sprejeto tudi na sestanku predstavnikov NIVO-ja Celje, Skupščine občine Šentjur in Zelezarne Store, dne 17. 2. 1977.

ZELEZARNA STORE

Direktor
Dušan Burnik, dipl. inž.

OB ROBU: ČLOVEK NI RIBA

Počasi se odmakajo dnevi, ko so po Paki in Savinji mrtve zaplavale ribe. Vsi smo zagnali vik in krik, kar je v določenem oziru celo prav in upravičeno. Naravno že tako preveč uničujemo, da bi si lahko dovolili še kaj takšnega, kot si je velenjsko Gorenje z izpustitvijo cianidov in drugega v Pako, kar pa je vse skupaj prineslo v Savinjo. Nastala je ogromna škoda, za katero nihče ne ve točno, kolikšna je in kdaj bo odpravljena.

Najprej so se oglasili ribiči, katerim so sledili tudi drugi. Gorenje pa je dalj časa molčalo in ni povedalo, zakaj je do tega neljubega dogodka prišlo. Ljudje so (in še) pričakovali njihovo pojasnilo, ki ga pa žal ni. Ni tišega preprostega pojasnila, ki bi se lahko glasilo tudi nekako takole: tovariši, polomili smo ga, oprostite, poskušali bomo škodo poravnati ali vsaj omiliti, v bodoče pa poskrbeti, da do tega ne bi prišlo!

Dobro! Tega nismo dočakali. Začetna globoka prizadetost je nekako mimo ali se vsaj umirja in ljudje so začeli ali vsaj poskušali začeti trezno razmišljati kako in kaj. Pa brez zamere, verjetno smo v naletu začetne (upravičene) razjarjenosti le šli milimeter ali dva predalec in nismo ukrepali razsodno. Menda obstajajo celo primeri, da so po tragediji ribiči že potegnili nekaj rib (živih) iz kritičnega predela... To ni v opravičilo, ampak v poduk, da smo le bili preglasni!

Drugo pa je, kaj zdaj z delavci, ki so osumljeni »krivo-versivae«, počenjajo v Gorenju. Recimo, da se grejo približno takole: delavcu dajo odpoved o prenehanju delovnega razmerja, ta se pritoži, komisija njegovo pritožbo obravnava, osvoji in prejšnjo odvrača! O celotnem postopku ne bi pisali, zapisali bi samo stavek: takšen »lov« je lahko zelo nevaren in neprimerno, saj človek navsezadnje le ni samo — RIBA! Ali pa, da velike ribe žro majhne, da bi zavarovale sebe!!!

TONE VRABL

MS ZSMS

PROGRAM, NALOGE!

MS ZSMS DOBIVA NOVO VLOGO — ODGOVORNEJE

Pretekli teden je bila v prostorih Mladinskega kluba v Celju razširjena seja medobčinskega sveta Zveze socialistične mladine Slovenije. Udeležili so se je vsi predsedniki in sekretarji občinskih konferenc ZSMS celjske regije, delegati republiške komisije ZSMS ter predsedniki centrov za mladinske delovne akcije pri centralnem komiteju ZSMS celjske regije.

Najprej je stekla razprava o pravih medobčinskih svetih, programski orientaciji ter finančnemu načrtu. Člani MS so se dokončno zedinili o besedilu pravil, organiziranju in delovanju MS ZSMS celjske regije. Ta osnutek pravil je bil v razpravi od novembra lanskega leta, obravnavala pa so ga vsa predsedstva občinskih konferenc.

V skladu s temi pravili dobiva MS ZSMS novo vlogo. Zlasti zato, ker bo popolnoma delegatsko sestavljen. Delegatsko bazo bodo tvorila predsedstva občinskih konferenc celjske regije.

Izhajajoč iz potreb po aktivnem sodelovanju vseh organiziranih socialističnih sil je bil sprejet tudi sklep, da se v začetku aprila sestanejo delegati MS ZSMS in MS SZDL, ki naj bi ocenili medsebojno sodelovanje, dosedanje vključevanje mlade generacije v enotno fronto in sprejeli zaključke o bodočem skupnem delovanju.

Nagrobnike iz pravkar prispelega črnega granita

izdeluje in postavlja po naročilu GOP
»OBNOVA« Celje — obrat kamnoseštvo Bežigradska cesta.

Se priporočamo za pravočasno naročilo.

Na seji je bilo veliko govora tudi o mladinskih delovnih akcijah 1977. Mladinske delovne akcije so sestavni del družbenopolitične dejavnosti mladih iz Slovenije in Jugoslavije. So sestavni del solidarnosti delovnih ljudi in občanov, ki se odraža v hitrejšem razvoju manj razvitih. Mladi s prostovoljnim delom grade na teh področjih najbolj konkretno in neposredno prispevajo k hitrejšemu razvoju teh območij in k razvoju in bogatitvi materialne osnove samoupravne socialistične družbe.

Naša obveza je, da uresničimo besede tovariša Tita, napisane v pozdravnem pismu odboru za pripravo proslave ob 30. obletnici pričetka gradnje proge Brčko—Banovići. Dejal je, da želi, da bi ZSM in druge družbenopolitične organizacije ustvarile možnosti, da bi prihodnje mladinske delovne akcije zajele čim večje število mladih. Zanimanje za mladinske delovne akcije je med mladimi ogromno, in velika škoda bi bila, ko ne bi omogočili sodelovanja vsem, ki to želijo.

Da mladinske delovne akcije se ne sme gledati samo s stališča materialnih učinkov, marveč je treba imeti vselej pred očmi njihov vsestranski in neprecenljiv pomen za mlado generacijo in našo deželo v celoti.

MS se je dogovoril tudi o vseh vsebinskih pripravah na mladinske delovne akcije, na

katerih bo letos celjska regija sodelovala kar s 450 brigadirji. Glede na to je bil občinski konferencam dan v razpravo tudi osnutek samoupravnega sporazuma o organiziranju mladinskih delovnih akcij, vodenju le-teh ter smernicah razvoja na tem področju.

Ob zaključku seje so besede stekle še o pripravah na Našo besedo 1977 ter o praznovanju meseca mladosti, programu akcij za proslavo 40-letnice KPS in prihoda maršala Tita na čelo partije ter njegovi 85-letnici.

Naša beseda se bo letos odvijala 18., 19. in 20. III. v prostorih SLG Celje. To bo regionalna Naša beseda. Medobčinska pa bo v Mozirju, in sicer med 10. in 16. aprilom.

Praznovanju meseca mladosti, 40-letnici KPS in prihodu maršala Tita na čelo partije ter njegovi 85-letnici bomo dali letos posebno obeležje. V ta namen bo organiziranih več akcij in manifestacij. Svečano bomo pričakali tudi Titovo štafeto, ki bo šla skozi Celje 18. aprila. Prišla bo iz štajerske smeri, točneje iz Vojnika, in nadaljevala pot proti Zalcu in Šempetru.

Zelja MS ZSMS celjske regije je, da bi se program in naloge, ki so bile sprejete na seji učinkovito realizirale in da bi mladi s še večjo vneto sodelovali in pomagali pri opravljanju le-teh.

DARJA GLANONIK

ŠENTJUR: GRADNJA VODOVODOV, TUDI STUDENCI

Za šentjursko občino je značilna nizka stopnja opreme s komunalnimi napravami. Šele po letu 1971 beležijo v občini intenzivnejše razreševanje vprašanja oskrbe z zdravim pitno vodo in urejevanje odvoda meteoritnih in fekalnih voda, še posebej v naselju Šentjur.

V zadnjem času pa je na tem področju moč opaziti bistvene spremembe, predvsem po izgradnji vodovoda Škofja vas—Šentjur, vodovoda v krajevni skupnosti Prevorje, v gradnji pa je tudi vodovod Tinsko—Nova vas. Prebivalci šentjurske občine se oskrbujejo s pitno vodo iz krajevnih in lokalnih vodovodov, v velikem odstotku pa še vedno iz studencev. S tekočo in zdravim pitno vodo je do sedaj oskrbljenih le okoli 40 odst. vseh občanov.

M. P.

POGLEJMO V SVET

PISE IVAN SENICAR

— MILOŠ MLINIČ, podpredsednik ZIS in zvezni sekretar za zunanje zadeve, ima zadnje čase zares polne roke dela. Poleg priprav na beograjski sestanek o evropski varnosti in sodelovanju junija letos so najpomembnejše naloge jugoslovanske diplomacije postopno uresničevanje sklepov pete konference neurvršenih dežel v Colombu avgusta lani in s tem povezane priprave za sejo koordinacijskega odbora neurvršenih dežel v New Delhiju. Od teh vprašanj pa so spet najpomembnejša ohranitev miru, izgrajevanje novega mednarodnega ekonomskega sistema, moralna in materialna pomoč osvobodilnim gibanjem, predvsem tistim na jugu Afrike, in krepitev vezi z vsemi prijateljskimi narodi in deželami. V tej luči vidimo pomen Miničevih obiskov v treh afriških državah: v Tanzaniji, Malgaški republiki in v Zambiji. Ta tuja in oddaljena ljudstva, njihovi politični, gospodarski in kulturni napor, so na svoj način povezani z usodo Jugoslavije in mi z njihovo.

— TANZANIJA (945.097 kv. km, 14,7 mil. prebivalcev, 120 dolarjev narodnega dohodka na prebivalca) je nastala z združitvijo Tanganjike in Zanzibara. Tanganjika je bila sprva pod nemško, nato pa pod britansko oblastjo in je dosegla neodvisnost 1961. leta. Zanzibar, prav tako britanska posest, pa je postal neodvisen 1963. leta. Leta 1964 pa sta se obe deželi združili v federacijo Tanzanijo. V deželi, kjer imajo enopartijski sistem politične oblasti, so se odločili za socialistično pot družbenega razvoja. Njihova politična organizacija se imenuje TANU — Afriška narodna zveza Tanganjike. Sprejeli so načela o sodelovanju delavcev pri odločanju in poseben kodeks ali pravilnike o tem, kako se morajo obnašati partijski in državni voditelji: ne smejo prejemati dveh plač, ne smejo imeti prevelikih hiš itd. Glavni gospodarski panogi sta kmetijstvo in nastajajoča industrija. V zunanji politiki je Tanzanija odločno neurvrščena dežela. Jugoslavija sodeluje s to deželo na več področjih, posebno pa na gospodarskem in v mednarodnih odnosih.

— MALGASKA REPUBLIKA (587.041 kv. km, 7,4 mil. preb., 140 dolarjev na prebivalca) obsega otok Madagaskar in nekaj otočij v Indijskem oceanu. Postala je neodvisna 1960. leta, prej pa je bila pod Francozi. Prvi voditelj Malgaške republike so se tesno naslanjali na Pariz in se povezovali s fašističnimi režimi v Afriki, na znotraj pa so vodili protinardno politiko. To je rojevalo nezadovoljstvo, štrajke in upore, ki so privedli do revolucije v letih 1972 in 1973, ko je nova oblast začela opuščati zveze z Izraelom in Južnoafriško republiko ter se pridružila pravim afriškim državam in gibanju neurvršenih. V notranji politiki pa so sprejeli program socialistične revolucije. Glavna gospodarska opora sta kmetijstvo (posebno riž, kava in 80 % svetovne proizvodnje vanilije) in rudarstvo. Sodelovanje z Jugoslavijo se je razvilo zadnja leta.

— ZAMBIJA (752.614 kv. km, 4,7 mil. preb., 320 dolarjev na prebivalca) je nekdanja Severna Rodezija, ki je bila v britanskih rokah do 1964. leta, ko je dosegla neodvisnost. Tudi njen politični sistem temelji na delovanju ene partije — UNIP, kar pomeni Združena narodna partija za neodvisnost. Odločili so se za »zambijski humanizem«, ki je blizu socializmu. Tudi v tej deželi so sprejeli kodeks vedenja za voditelje, ki točno vedo, kaj smejo in kaj ne smejo storiti, če želijo ostati na položajih. Z razvojem rudarstva se je v tej afriški deželi bolj kot v drugih razvil delavski razred. Pridobivajo predvsem baker (do 12 % svetovne proizvodnje), svinec in cink. Sodelovanje z Jugoslavijo se je začelo že v času boja za osvoboditev in se je široko razmahnilo.

DRUŽBENA SAMOZAŠČITA

PRODAN PONOS — ZA VALUTO

Po tem, kako se kakšen narod ponša, kakšen je v spoštovanju svoje biti, zgodovine, svoje kulture, do svoje svobode in do rezultatov svojega dela, po tem se da soditi tudi njegovo moč. Narod ljubi svojo domovino toliko, kolikor je zanj pripravljen žrtvovati. Je sploh kje kak narod, ki je bil pripravljen žrtvovati več, kot naši narodi? O tem seveda ni nobenega dvoma in jasno nam mora biti, da vsak, ki misli in ravna drugače, grobo krši s krvjo in žrtvami priporočene vrednote.

In vendar!

Imamo primere, ko ljudje v imenu osebne ali ozke grupne koristi mirno mendrajo po teh vrednotah in mečejo senco na izročila, ki bi nam morala biti sveta. Tega bi ne smeli dovoliti, pa naj kdo vpije o »demokraciji« kolikor hoče. Noben družbeni sistem ne dovoljuje rušiti svojih

temeljnih načel. Tisti, ki tako radi dajejo za vzgled deželo, ki leži za hrbtom mogočnega kipa SVOBODE, naj raje pomislijo, kako svobodna je, da so v njej napredne delavske stranke prepovedane, vključno seveda s komunistično. Tako svobodna je, na primer, da milijon in pol Jugoslovancev (razen diplomatov in uradnih obiskov) nima vstopa tja samo zato, ker so — komunisti.

PISE:
JURE KRAŠOVEC (23)

Toda pustimo ob strani razpravo na visoki ravni. Poznamo primere kleeplazniškega odnosa do tujcev, ki so za piškave marke, šilinge in dolarje pripravljeni zatajiti lastno slovensko mater in se vdi-njati. Baje so med zdomci mladi ljudje, ki so si

dali na Dunaju izstaviti potrdilo, da so bili starši vključeni v »štajersko domovinsko zvezo«, čeprav je bila to skoraj nujna, če niso hoteli v času nacizma imeti sitnosti. Zakaj to? Zato, ker baje Nemci po nekem zakonu take ljudi štejejo kot »volksdojčerja« in jim mora dati določene privilegije.

No, prodane duše so prodane duše. Sicer pa se tudi doma včasih hote, ali pa v zaradi premočno utrjeni zavesti presneto klavrno vedemo.

Vzemimo, na primer, malo brošurico »vodilca po Celju«. Pred leti je bila tiskana v slovenščini, angleščini in nemščini. Angleška in slovenska izdaja sta enaki, le v nemški manjka poglavje o NOB (resnici na ljubo, spomenik NOV s opisom je tudi v tej). Zakaj tako? Da ne bi dražili nemško govorečih gostov, ki so na našem območju v večini?

ŠOLA SOLIDARNOSTI NA KRISTAN VRHU

V petek so na Kristan vrhu predali namenu zadnjo šolo, zgrajeno po potresu v šmarnski občini, v ponedeljek pa so v novi šolski zgradbi prvič zapeli otroški koraki. Tako so se otroci končno le vselili v novo šolo in se prenehali voziti v Lemberg, svoj delež pa bodo dobili v njej tudi malčki. Nova šola ima večnamenski prostor, oddelek za otroško varstvo, štiri učilnice, dva kabineta, kuhinjo, v njej pa bo našlo prostor 115 učencev.

Gradnja šole in pa oprema je stala okoli 800 starih milijonov, sredstva zanj pa so solidarnostno prispevale občine Krško, Ljutomer, Novo mesto, Radgona, Sevnica in Trebnje, projekti pa je brezplačno naredila študijska skupina FAGG iz Ljubljane.

Ob slavnostni otvoritvi novega šolskega poslopja se je zvrstilo več govornikov, vsi pa so poudarili pomen objekta za kraj in nesebično pomoč delovnih ljudi, ki so prispevali, da je Kristan vrh dobil šolo, ki bo še naprej središče življenja in dela v tem obsojteljskem kraju.

M. STRASEK

ZDOMCI

BO DELO PROBLEM?

NA OBMOČJU 117 ZDOMCEV BREZ ZAPOSLOTITVE

Od 176 zdomcev, ki so se po povratku z dela v tujini prijavili pri skupnosti zaposlovanja Celje kot iskalci zaposlitve, jih je delo dobilo 119, zaradi ostanka iz preteklega leta pa je še vedno brez zaposlitve 117 zdomcev. To so podatki, ki smo jih izvedeli na skupnosti za zaposlovanje in ki bi lahko marsikoga od zdomcev, ki se namerava v kratkem vrniti v domovino, zaskrbeli. Seveda pa podatkov ne gre obravnavati pavšalno. Vedeti je namreč treba, da se v tem času vračajo z dela v tujini predvsem nekvalificirani ali priučeni delavci, torej takšni, za katere je težje najti zaposlitev. Ob problemu nezaposlenosti teh

zdomcev gre opozoriti, da so potrebe celjskega gospodarstva po kvalificiranih delavcih iz kovinske, kemične, gradbene in nekaterih drugih strok, še zelo velike in da gre v primeru 117 zdomcev brez zaposlitve verjetno za bolj prehodno obdobje. Pri tem pa skupnost za zaposlovanje opozarja na prepočasno urejanje stanja v družbeni obrti oziroma v malem gospodarstvu, za kar vlada med vračajočimi se zdomci največje zanimanje, pa so žal davčni in drugi pogoji, ki ne dovoli zrel, kljub vse večjim potrebam Celja in nekaterih drugih središč na območju. Vsekakor drži, da bo treba v tej smeri le narediti korak k praktičnemu izjavi.

nju dogovorjenih razvojnih smernic, od dogovorov in resolucij do hitrejšega dejanskega urejanja problemov obrti, zlasti deficitarnih (električarjev, vodovodnih instalaterjev, tudi krojači in drugih močno primanjkuje). Kljub prehodnim težavam pri zaposlovanju vračajočih se zdomcev ne bi smelo biti ovir in teh, kot rečeno za kvalifikacijsko usposobljene delavce tudi ni. Sicer pa skupnost za zaposlovanje v okviru prizadevanj za hitrejšo vračanje zdomcev skrbi tudi za tesne stike z vsemi, ki izražajo željo po vrnitvi, pa tudi za informiranje delavcev o možnostih zaposlitve in prostih delovnih mest v domovini. B. STAMEJCIC

KONEC KONJUKTURE?

PISE BRANKO STAMEJCIC

Leto 1975 je prineslo prve znake pešanja konjunktura pri zaposlovanju, lansko leto pa je skupaj z ocenami možnosti za zaposlovanje v prihodnjem srednjeročnem obdobju potrdilo to ugotovitev in dokazalo, da so se delovne organizacije pričele pri zaposlovanju obnašati ekonomsko. S staljšo ekonomike in gospodarstva nasploh je to nedvomno pozitivno in koristno, kajti v času gospodarskih zaostritve so gospodarske organizacije prisiljene varčevati in dvigovati produktivnost z boljšim delom in ne le z večjim zaposlovanjem, kar je bila v preteklosti naša stalna praksa.

Seveda pa ima takšno stanje tudi svojo socialno plat, saj je, vsaj na celjskem območju, prvič zaostriло problem brezposelnosti. Tako velja povedati, da resnih težav še ni, čeprav je na območju skupnosti za zaposlovanje Celje, ki s svojim delom pokriva občine celjskega območja (brez Velenja in Mozirja) ter občini Sevnica in Brežice, po podatkih iz decembra lani 1342 nezaposlenih delavcev. Ob tem, ko ugotavljamo, da je bilo v celjski industriji lani prvič zaposlenih manj delavcev kot leto poprej in da enaka ugotovitev velja za celotno področje zaposlovanja v šmarski občini, je treba povedati, da je prišlo do nekaterih pozitivnih pojavov. Tako se je občutno zmanjšal preliv delavcev iz ene v drugo delovno organizacijo (fluktuacija), dvignila se je produktivnost itd. Ob tem pa se seveda poraja tudi problem brezposelnosti. Pomembna je sicer ugotovitev, da je brezposelnih še vedno manj, kot je na voljo prostih delovnih mest. Torej je problem dejansko bolj v neskladju med kvalifikacijo iskalcev zaposlitve in zahtevano kvalifikacijo razpoložljivih delovnih mest, kot pa je problem v številnem presešku delavcev. Če nekaj časa je opaziti presešek nekvalificiranih ali priučenih delavcev, saj je vse manj delovno intenzivnih delovnih mest.

Zaposlitev pa težko najdemo tudi delavci s poklici kot je frizer, avtomehaničar in nekaterimi drugimi. Nasprotno pa skupnost za zaposlovanje že vrsto let ugotavlja hudo primanjkljaj kadrov s srednjo strokovno izobrazbo, predvsem kovinarjev, kemikov, gradbenikov in še nekaterih.

Ob tem velja opozoriti še na en pojav, ki s svojo akutnostjo terja trajnejše rešitve. Vse pogostejši so namreč

problemi viška delavcev v posameznih delovnih organizacijah, predvsem v tekstilni pa tudi lesno-predelovalni stroki. Gre za delavce, za katere tovarne same ne morejo najti druge zaposlitve v svojih obratih ali drugih delovnih organizacijah. Ker gre tu pretežno za ženske (ukinjanje nočnega dela, težave tekstilne industrije) z nizko ali ozko poklicno izobrazbo, največkrat celo le za priučene delavke, je problem še težji. Nujna je namreč prekvalifikacija, dodatno izobraževanje in prezaposlitev. Vse to pa zahteva denar, ki ga skupnost za zaposlovanje nima. Zato posebej opozarjamo na pobudo skupnosti, naj bi na območju solidarno združevali sredstva v višini 0,10 % od bruto osebnih dohodkov vseh delovnih organizacij za potrebe preusmeritve in dodatnega izobraževanja viškov delavcev. Podobno akcijo bodo, kot kaže, te dni izpeljali v občini Laško za preusmeritev in prezaposlitev delavk iz Volne. Seveda pa takšna akcija ne bi smela ostati v občinskih okvirih, saj zapiranje občin pri gibanju kadrov in zaposlovanju ni mogoče, pa tudi denar, ki bi ga zbrali v posameznih občinah, nikakor ne bi dosegal za visoke stroške preusmeritev in prekvalifikacije. Pobudo skupnosti gre torej hitro in odgovorno podpreti.

In če sklenemo: kaže, da se bomo morali na območju v prihodnjem obdobju odgovorno in hitro lotiti reševanja problemov brezposelnosti. Čas za bitje na plat zvona še ni nastopil, saj je tudi med trenutno nezaposlenimi vsaj tretjina takšnih, ki dejansko zaposlitve nočejo. Kljub temu pa viški delavcev v nekaterih panogah industrije in strukturno neskladje med dejansko izobrazbo in tisto, ki bi bila delovnim organizacijam potrebna, opozarja na ukrepe. Bodisi v dodatnem izobraževanju, bodisi v odgovornejšem in smiselnejšem štipendiranju, pa tudi v razvoju vseh področij gospodarstva, ki se pešajo (pa bi lahko zaposlili mnogo trenutno brezposelnih). V industriji se bo ekonomičen odnos do zaposlovanja nadaljeval, upamo, da končno tudi v družbenih službah, kjer še vedno prevladuje širokarsko širjo obseg svojih delovnih mest. Ostaja torej področje obrti in skrb za dvig znanja oziroma za takšno usposabljanje (redno ali dodatno), ki bo dalo dovolj potrebnih strokovno izobraženih in zadostno kvalificiranih delavcev, kakršne gospodarstvo potrebuje.

UNIOR ZREČE

ZUNAJ KONKURENČNI

NOVI OBRATI ZA RAZŠIRJEN PROGRAM DELA

Pri načrtovanju srednjeročnega programa razvoja zreškega Uniorja so predvideli razvoj tako, da bo potekal vzporedno s tehnološkimi dosežki v svetu, kar je povsem razumljivo, hkrati pa tudi niso pozabili na dvig življenjskega standarda krajanov in delavcev, skratka občanov. V načrtovanem obdobju bodo investirali 23 starih milijard dinarjev. Zakaj te investicije?

Odgovor na to vprašanje smo dobili v tovarni Unior, kjer smo se pogovarjali s šefom razvojno-investicijske službe, Otom Peunikom.

»Na tržišču se je pojavila močna konjunktura in prav

to konjunkturo želimo spremljati v naših prizadevanjih in jo seveda čim bolj izkoristiti,« je dejal Oton Peunik. »Današnja proizvodnja ročnega orodja obsega ožji asortiman, ki ne krije vseh potreb našega tržišča niti ne izkorišča izvoznih možnosti, ki jih sicer imamo. Zaradi tega nameravamo zgraditi za izdelovanje razširjenega programa ročnega orodja nove obrate, v proizvodnjo pa bomo vključili tudi druge OZD. Predvidevamo, da bi s povezavo z drugimi delovnimi organizacijami nastala močna grupacija slovenske industrije ročnega orodja, ki bi bila s svojimi izdelki

konkurenčna ne le doma, temveč tudi na tujem tržišču. Proizvajali bi lahko tudi orodja, ki jih sicer kupujemo v tujini.«

Oton Peunik je še posebej poudaril skrb za delavce in omenil, da ni dovolj, da gradimo le stanovanja, temveč je treba delovnemu človeku nuditi tudi druge dobrine. Zato je v njihovem srednjeročnem programu razvoja tudi gradnja hotela z družbeno prehrano in nekaterimi infrastrukturnimi objekti.

Do leta 1980 bo v delovni organizaciji zaposlenih okoli 1500 delavcev, torej oca 400 ljudi več kot danes.

OCENA RAZMER V AERU

Komite občinske konference ZKS Celje nadaljuje svojo prakso skupnih sestankov s tovarniškimi komiteji ZK. Tako so za danes popoldan sklicali skupno sejo s komitejem ZK v Aeru. Na seji bodo ocenili samoupravnost, politične in gospodarske razmere v Aeru ter spregovorili o nalogah komunistov pri nadaljnjem razvoju družbenoekonomskih odnosov v Aeru. Tovarniški komitej te delovne organizacije je že pripravil obsežno gradivo, ki bo izhodišče za razpravo. V gradivu komunisti Aera poročajo o svoji aktivnosti pri uveljavljanju zakona združenem delu, še posebej zanimiv pa je del, v katerem poročajo o svojih zamislih za urejanje dohodkovnih odnosov med tozidi Aera. Ta delovna organizacija združuje v svojih tozidih namreč večji del celotne proizvodnje verige od pridobivanja surovin, do njihove osnovne in industrijske predelave. Zato bo po oceni komunistov tu mogoče vzorno urediti dohodkovne odnose. V gradivu pa so komunisti Aera spregovorili še o razvojni politiki Aera. Skratka, gre za zanimivo gradivo, ki bo omogočilo korenito in plodno razpravo. B. S.

CESTE V ŠMARSKI OBČINI

ČEDALJE MANJ PRAHU

VPRAŠANJE CEST ENO NAJPOMEMBNEJŠIH V OBČINI

Vprašanje cest je prav gotovo eno najpomembnejših vprašanj v šmarski občini, saj je nanj vezana cela vrsta problemov, katerih rešitev pa je tesno povezana prav z njimi. Ni moč zanikati, da se zadnja leta na tem področju ni ničesar premaknilo, prej bi lahko trdili prav nasprotno — mnogo je bilo narejenega. Res pa je, da so nekateri ključni problemi v zvezi s tem vprašanjem še vedno odprti, do sedaj pa so bili tudi nekoliko zaviti v odmaknjenost in nenehne objube. Ugotovimo lahko, da je občina sicer docela odprta nazven, da pa to ne velja za območje Kozjanskega, ki razen preko Kozjanskega sploh ni povezano z modernim cesto. Tudi ta cesta — preko Buč — ne bo zmogla večjega prometa, ki že kar vrtoglavo raste. Težave so tudi z občinskimi cestami, za katere je kakor po pravilu vedno malo denarja.

V šmarski občini ugotavljajo, da v Sloveniji ni tako razsežnega območja, ki bi hkrati imelo toliko slabih cest in da tudi razvoj v tem smislu ne gre tako naprej, kot je bilo predvideno.

Srednjeročni program razvoja občine končno vendarle nudi možnost, da bo leta 1980 85 odstotkov cest moderniziranih, 15 odstotkov regionalnih cest pa, toliko jih še ostane, naj bi rešili že v za-

četku naslednjega obdobja. Nedolgo tega je bilo sklenjeno, da začne letos končno modernizirati cesto Maršala Tita, torej cesto Bistrica ob Sotli-Trebeče-podsreda-Kozje-Lešično, ki naj bi jo s pomočjo JLA zgradili do leta 1978 ali najkasneje do 1979. Sredstva so zagotovljena, dela pa bodo začeli že spomladi. Nadaljevali bodo tudi modernizacije nekaterih odsekov, tako preostali del ceste Sedlarjevo-Bistrica ob Sotli in Sela-Viršanj.

Če bodo za cesto Sela-Viršanj dobili premostitveni kredit, možnosti za to pa je kar precej, tako upajo na občinski skupščini v Šmarju, potem bo do jeseni cestišče rešeno prahu.

Tudi pri cesti Bistrica ob Sotli-Sedlarjevo so za letošnje leto nekoliko boljše možnosti. Iz programa republiške skupnosti za ceste je razvidno, da je na razpolago ena milijarda 350 milijonov, občini pa je uspelo dobiti še premostitveni kredit za milijard 300 milijonov, to je dovolj, da bi bila ta cesta letos končana ali pa vsaj v grobem, vsekakor pa v naslednjem letu.

Če že lahko zatrdimo, da bo ta problem (glede regionalnih cest) v prihodnjih dveh letih skoraj popolnoma odpravljen, pa vendarle ostaja še vprašanje občinskih cest. Šmarska občina ima izmed

vseh občin celjske regije več teh cest, okoli 300. Za te ceste ni moč najeti mostovitvenih kreditov, la sredstva pa so prepričljivo prispevali občanov letno demitizirajo komaj nekaj metrov, ki so le kaplja v rje. Položaj se jasno odna na vseh zborskih občanov, so znova in znova na dnevni red prav te ceste. Reš vsaj oprjemljive, ni.

Za te ceste bo seveda najkrajšem času treba neko drugo rešitev, zaka večini njih dan za dnem jo šolski avtobusi in le na naključja botrujejo, trva, da še ni prišlo do njih nesreč. Skupščina občine pri Jelšah prena o predlogu, da bi npr. območja tudi za te ceste, da lahko najela kakšne k te.

Lokalne ceste pa pre vlijajo hrati še drugo. Nenehno naprežanje za ciranje obrate je v večini merov zaman. Kandida bi bili pripravljeni sodelovati z občino, se slej ko pri trašijo nemogočih cest, ko splava po vodi še z upanje.

Cestna problematika je kakor ključno vprašanje voja občine in brez uo nja tega ne bo mogoče tovari v prihodnje.

MILENKO STR.

RAZISKOVALNA DEJAVNOST

KAŽE NA BOLJE

ZA RAZISKAVE 24 MILIJONOV

Kaže, da prihaja v miselnosti delovnih organizacij celjske občine do bistvenih premikov na bolje, vsaj kar zadeva njihov odnos do znanstveno raziskovalnega in razvojnega dela. Tako vsaj lahko sklepamo ob prebiranju gradiva, ki ga je nedavno tega pripravila občinska raziskovalna skupnost. Raziskovalni in razvojni program občine zajema za leto 1977 področja metalurgije, strojništva, kemije, humanistično-zgodovinskih ved in dejavnosti Razvojnega centra. Celoten program je ovrednoten na več kot 24 milijonov dinarjev, pri čemer naj bi nekaj manj kot 10 milijonov prispevala v občin sami, osem in pol milijonov predstavljajo krediti in dotacije republiškega raziskovalnega skupnosti. Posebej zanimiv je razvojni in raziskovalni program v industriji občine. V planiranju takih nalog prednjači Zelezarna Štore, kjer nameravajo izvesti kar 72 raziskovalnih nalog z vseh strokovnih področij, ki jih v železarni potrebujejo, nekaj nalog pa bodo izvedli skupno s partnerji. Tudi razvojni program je bogat in med drugim predvideva realizacijo dveh inovacij. V Cinkarni bodo sofinansirali izvedbo dveh raziskovalnih nalog, na po-

močju razvoja pa predvidevajo veliko naložbo v izdelavo polindustrijske naprave za čiščenje iztoka v Zepino. ITC kandidira za razvojni kredit za nalogi: tipska čistilna naprava in tipski hlev. V Libeli predvidevajo raziskovalno in razvojno dejavno delo zlasti pri razvijanju elektromehaničnih digitalnih tehničnih naprav. V Klimi pa bodo v sodelovanju z nekaterimi institucijami usmerili svoj razvoj in raziskave na področje ogrevanja tehnike, hlajenja in klime naprav.

Tudi program EMA predvideva dve raziskovalni nalogi in razvojno delo v okviru sanacijskega programa, medtem ko Aero načrtuje tudi lastno raziskovalno nalogo in razvojno dejavnost za kemične izdelave papirja. Svoj raziskovalni program imata tudi ETOL in Zlatarna. Vrsto zahtevnih raziskovalnih nalog, med drugim smodel energetskih bilance mesta, raziskave malega gospodarstva, daljin, sko ugotavljanje energetskih izgub in nekatere druge, načrtuje Razvojni center. Ob štirih raziskavah s področja humanističnih in zgodovinskih ved, je to vsekakor bogat in pester program raziskovalne dejavnosti.

Ob robu se pohvala občinski raziskovalni skupnosti, ki je le-ta prvič pripravila predlog takšnega programa.

BRANKO STAMEJCIC

CELJE IN TURISTIČNA SRBIJA

PRVI SPODBUDNI STIKI

TUDI TURIZEM KREPI BRATSTVO IN ENOTNOST

Akcija je uspela, čeprav je še odprla pot in nakazala neke vidike. Uspela tudi zaradi spoznanja, da pri vsem ne gre samo za propagando turizma v najširšem smislu besede, marveč prav tako, če ne še bolj, za utrjevanje bratskih vezi med dvema narodoma v jugoslovanski skupnosti narodov in narodnosti. Turizem je lahko v tej poti trden most. Je tako tisti, ki poleg drugih dejavnosti odpira najbolj nesprejemne stike med ljudmi, prežije, spoprijateljuje in združuje.

Sicer pa ima Srbija tudi drugače izredne možnosti za mednarodni razvoj turizma. To so naravne lepote, kulturna bogastva, zgodovinske znamenitosti itd.

Srbija ima ugodno geografsko lego za razvoj tranzitnega turizma, ima vse pogoje za rekreativni, izletniški, poljski, lovski in prav tako zimski turizem. Ta prejel naše domovine je bogat s izviri mineralnih voda, to ima tudi mnogo znanih travnišč in kopališč.

In potem zgodovinske znamenitosti! Kje bi jih našli več, kot na tem predelu! Od spomenikov rimske kulture in ne nazadnje do obeležij narodnooslobodilne borbe. Srbija se znaša tudi z bogatimi narodopisjem in prav tako z bogimi kulturno-turističnimi prireditvami. In če k vsem temu dodamo še Dječji, ki je ob mogočni hidroelektrani, jezerom, soteskam

vsem drugim pomembno turistično središče, smo vsaj v grobem zapisali skorajda vse.

Tako so celjsko turistično društvo skupaj s Turistično zvezo Srbije in skladom za pospeševanje turizma Srbije ter pod pokroviteljstvom občinske konference SZDL v mestu ob Savinji organizirali predstavitev turistične Srbije. V Celju. Za Celjane in druge.

Beseda o turistični Srbiji je pokazala, da gre za obojestranski interes za navezavo tesnejših stikov. In tako ni naključje, če so tudi Beograščani povabili celjske turistične delavce, da na enak ali podoben način predstavijo v Srbiji naše turistično območje.

Kritično je izvenela ugotovitev, da je bilo doslej pre malo propagande za turistično izmenjavo, premalo animacij. In če bodo tu odgovorile turistične agencije, bodo delo opravila turistična društva in seveda Turistična zveza Srbije.

Prav zato bo zlasti Turistična zveza Srbije pripravila program izletov, bivanja in podobno, ga posredovala Celjanom in tako odprla pot za večje izmenjavo. Izredne možnosti se na tem področju nudijo tudi z vožnjo po novi železniški progi Beograd-Bar, seveda s postanki in ogledi nekaterih znamenitosti.

Izredni so pogoji za organiziranje šol v naravi. V obeh smereh. In sploh bi moral mladinski turizem dobiti v teh prizadevanjih najbolj vidno mesto. Celjani bodo tudi svojemu avtomobilnemu društvu »SI. Slander« priporočili organizacijo avtomobilskih karavan. Pot bi lahko bila mila, mikavna za marsikoga. To so bile samo nekatere misli, izrečene ob srečanju v Celju, misli, ki imajo svojo podlago za uresničitev in zatorej za korak naprej na področju, ki ni samo turistično, marveč še dosti več.

MILAN BOŽIČ

IZLETNIK CELJE

VABLJIV NAČRT

ZANIMIVI IZLETI PO DOMOVINI

Bogat je ta načrt. Zares lepa ponudba. To bi lahko rekli in zapisali za letošnji program izletov, ki ga je pripravila turistična agencija celjskega Izletnika.

Veliko novega. Tudi nove variante po starih trasah. In kar je najbolj razveseljivo: trije avtobusni izleti pod geslom »Spoznaj svojo domovino in še bolj jo boš ljubila«.

Danes samo okvirni program. Prihodnjic pa še kaj več.

— Sicilija, sončni otok v Sredozemskem morju. Devetdnevni izlet za ceno 3900 din. Odhoda: 5. marca in 8. oktobra.

— »Zeleni otok« Ischia v Neapeljskem zalivu. Sedem dni. Cena 3000 din. Odhod 27. aprila.

— London-Bruselj. To krat malo drugače. Osem dnevni izlet. Cena 5150 din. Odhoda 26. aprila in 30. junija.

— Otok Elba v Tirenskem morju. Pet dni potovanja za 2400 din. Odhodi: 29. aprila, 3. junija, 9. septembra in 14. oktobra.

— Norveški fjordi. Dvanajst dni na poti. Cena 9500 din. Odhod 30. junija.

— Nemška demokratična republika — Poljska. Devet

dni. Cena 1500 din. Odhod 29. junija.

— Zermatt in Chamonix. Šest dni za 2900 din. Odhod: 9. junija.

— Stuttgart, zvezna vrtnarska in cvetlična razstava. Štiri dni za 2400 din. Odhodi: 30. aprila, 20. avgusta in 20. oktobra.

— Kraljevo in Chiemsko jezero na Bavarskem. Tri dni za 1800 din. Odhod 16. junija.

— Otok cvetja Mainau na Bodenskem jezeru. Štiri dni za 2400 din. Odhod 3. julija.

In še trije izleti po domovini:

— Zabljak pod Durmitorjem. Pet dni za 1900 din. Odhod 25. junija.

— Zlatibor — Sutjeska — Drvar — Bihać. Štiri dni za 1550 din. Odhoda 1. in 21. julija.

— Srednjeveška kultura Srbije. Pet dni za 2150 din. Odhoda 29. aprila in 30. junija.

Popravila in previjanje elektro motorjev vrši

ELEKTROSIGNAL CELJE — Vodnikova ulica 6.

aero

kemična, grafična in papirna industrija Celje, Čuprijska 10

Odbor za kadre DSSS Celje razpisuje prosta delovna mesta za

3 ČISTILKE za določen čas

Delo v popoldanskem času. Kandidatke naj pošljejo ponudbe Kadrovskega socialni službi AERA, Čuprijska 10, kjer se naj tudi osebno zgledajo.

Tudi na Kopaoniku je prijetna smuka...

GOLTE

ZDAJ SREČA, TODA...

V KAKŠNEM POLOŽAJU SO SLOVENSKE ŽIČNICE?

Sreda, 16. februarja. Ura je bila okoli 9.30. Z rekreacijsko turističnega centra Golte pride nič kaj razveseljiva vest. Gondolska žičnica je v okvari. Na vso srečo je odpovedala poslušnost v trenutku, ko bi se morali gondoli podati proti svojima postajama. Torej okvara tik pred začetkom vožnje.

Ljudje, smučarji, na spodnji postaji, so se ozirali k zasneženemu vrhu Medvedjaka. Bil je ožarjen od sonca. Pod njim in okoli njega pa idealna smuka. Toda, za smučarje, ki so ta trenutek čakali v spodnji gondoli, ta dan ni bilo smuke.

Izletniki ljudje, ki se spoznajo na vlečne naprave, so takoj odšli na delo. Na

pomoč so poklicali tudi strokovnjake Alpetuosa. Prišli so kmalu po dvanajstih. Kmalu po štirinajsti uri so našli napako in jo odstranili. Potem je sledilo nekaj poskusnih voženj. In ker so stekle brez zastojev, so takoj po tretji uri že začeli prevažati potnike v dolino, zlasti pa smučarje, ki so se navžili svežega zraka in uživali na prijetni smuki.

Toda, medtem je steklo še drugo delo. Kaj če bi napake ne mogli popraviti? Kaj potem s smučarji na Golteh? Odločili so se za avtobusni prevoz s Smihela v dolino. Zato pa bi morali smučarji z Golte do Smihela. Vse so uredili, da bi potekalo brez

zastojev, varno. Na koncu so bili ti ukrepi odveč. Gondoli sta spet zdrseli po nošini vrvi.

Konec dober, vse dobro. Sreča v nesreči v pravem pomenu besede. Vse drugače bi bilo, če bi žičnica odpovedala potem, ko bi gondoli viseli v zraku.

Navzlic temu, da se takšnim in podobnim okvaram ni moč izogniti, se vendarle pojavlja vprašanje: ali je z našimi žičnicami in vlečnicami vse v redu? Ali ne kliče morda tudi ta primer k hitrejšemu reševanju problema, ki je značilen za vse slovenske žičnice? Na kaj čakajo tisti, ki so obljubili pomoč in ustrezno rešitev?

Ljubljanska banka
podružnica celje

POMOČ V NESREČI

V delovni bilanci celjske podružnice Ljubljanske banke je zadnja leta, oziroma po prvem potresu na Kozjanskem, na območju šentjurske in šmarske občine, zavzelo izredno pomembno mesto odobravanje posojil občanom, ki jih je prizadel potres. Gre za delo, v katerem se je znova uveljavilo načelo, da banka pomaga v stiskah in da je v resnici najboljši prijatelj v vseh denarnih zadevah.

Četudi gre v teh primerih za navadna potrošniška posojila, so vendarle zavzela povsem drugo mesto. Vrh tega so bili oziroma so še nekoliko drugačni pogoji za odobravanje posojil. Povsem razumljivo. Saj je šlo in gre za drugačno denarno pomoč kot na primer pri nakupu osebnega avtomobila in drugega blaga.

Kot za Posočje, se je tudi za Kozjansko formiral kreditni sklad s pomočjo združenih sredstev poslovnih bank v Sloveniji. Šlo je za skupna sredstva, ki so se potem sorazmerno razdelila na posamezna območja.

V Kozjanskem primeru je stekla koordinirana akcija celjske podružnice Ljubljanske banke in štaba za odpravo posledic potresa. Štaba, ki je delal in še dela za obe občini skupaj. To koordinacijsko telo je tudi sprejelo določena merila za odobravanje posojil glede na stopnjo posledic po potresu. Tako so tisti občani, ki jih je potres manj prizadel, dobili manj posojila kot oni, ki jih je bolj in najbolj.

Sicer pa so bila vsa ta kreditna sredstva namenjena za nakup gradbenega materiala in industrijskega blaga.

Do konca lanskega leta je celjska podružnica Ljubljanske banke sprejela

3441 zahtevkov po potrošniških posojilih z območja šentjurske in šmarske občine. Od tega je bilo iz šentjurske občine 883, iz šmarske pa 2558 zahtevkov. Vsi ti občani so dobili do konca lanskega leta skupaj 65.368.500 dinarjev posojil, od tega v šentjurski občini 28.539.000 in v šmarski 36.829.500 dinarjev.

Posojila so bila odobrena vsem upravičencem.

Do konca januarja letos pa je celjska podružnica Ljubljanske banke odobrila še naknadno 102.857.200 dinarjev posojil, in sicer občanom šentjurske občine 32.628.200 in ljudem v šmarski občini 70.229.000 dinarjev.

Ta posojila so dobili isti ljudje. Dopolnitev je le v tem, da so prva kreditna sredstva porabili predvsem za gradnjo ali obnovo stanovanj, druga pa za gradnjo ali obnovo gospodarskih poslopij.

Že ti podatki govorijo, da je šlo in da gre za velik obseg dela, ki se seveda pozna tudi v poslovanju obeh enot celjske podružnice Ljubljanske banke v šentjurski in zlasti še v šmarju. Zato ni naključje, da so zlasti šmarski poslovni enoti prihajali na pomoč še bančni delavci iz Celja. Stanje pa se bo v kratkem povsem normaliziralo, saj se faza odobravanja posojil bliža koncu, in potem bo šlo samo za njihovo koriščenje. In tudi v tem kaže upoštevati priporočilo bančnih delavcev, da posojiljemalci prihajajo na enoto tedaj, ko so povabljeni in ne nazadnje, da odobrena sredstva čimprej izkoristijo in da preide posojilo po dogovorjenem roku tudi v odplačilo.

REKLI SO

ANTONIJA STRAŠEK

»Triindvajset let sem že v in zvesta gostinskemu poklicu. Rada delam v gostini in med ljudmi se dobro počutim.

Naše gostišče »Dren« smo obnovili pred štirinajsti leti. Sicer smo enota gostinskega podjetja »Turistična« v Mozirju. Naša gostilna je največja v kraju, in če se ne motim, imamo tudi največji promet. Tega bo še več. Kmalu bomo uredili dve sobi in tako tudi ležišča za goste. Na tem področju nas spodbuja veliko dela, še posebej, ko bo modernizirana cesta od Rečice ob Savinji do Zekovca. Od tega naprej pričakujemo tudi v našem kraju več turistov, izletnikov.

Zaenkrat točimo le pijačo, hrano pripravljamo po naročilu. Izjema so sobote in nedelje, ko skuhamo veliko vampov. Postalo je naša običajna jed, če bi jih ne imeli, bi ljudje kritizirali.

MB

JANŠKOVO SELO

PROBLEM JE CESTA!

KRAJANI BI PRISPEVALI NAD TRIDESET MILIJONOV

Janškovo selo je prijazna vasica v krajevni skupnosti Vinska gora. Ljudje tod so složni, se vedno veljajo stari običaji, od ličkanja pa vse do večerov skupne preje. Kljub temu pa je tudi to vasico že krepko prizadelo od seljevanje prebivalcev in postopna deagrarizacija. Pravih, čistih kmetov je le še malo, večinoma se prebivalci že vozijo v dolino, na delo.

Stara cesta, ki povezuje vas z Vinsko goro, že davno več ne zasluži imena cesta. Luknjasta je, z vozili se komajda prevoznica, pred leti pa so jo močno načeli tudi plavovi. Zato nas ne čudi pobuda krajanov, ki so januarja na svojem zboru sklenili, da želijo boljšo, asfaltno cesto. Na zboru so se enotno dogo-

vorili, da morajo pripravljati dela opraviti še ta mesec, z zemeljskimi deli pa bi začeli marca. Izvolili so tudi rezijski odbor, ki je že poprijel za delo in se obrnil na samoupravno komunalno interesno skupnost Zalec za pomoč. Seveda pa krajanje pričakujejo, da jim bo celo cesto uredila družba. Pripravljeni so tudi sami udarniško poprijeti za delo, vrh tega pa zbrati tudi precej denarja. Na zboru so se odločili, da naj bi vsako gospodinjstvo v vasi prispevalo najmanj pol starega milijona in najmanj 100 udarniških ur. Skupno bi tako po računih zbrali do konca junija približno 30 milijonov dinarjev. V svoji prošnji za pomoč poudarjajo pripravljenost za lastno de-

lo in prispevek v denarju, pa tudi dejstvo, da so bili krajanje v vseh solidarnostnih akcijah doslej pripravljeni pomagati drugim. Upamo lahko torej, da bo samoupravna komunalna interesna skupnost Zalec letos le našla sredstva za pomoč in pomagala pri ureditvi in asfaltiranju 1800 metrov dolge ceste do središča vasi, pa tudi pri ureditvi makadamske ceste od Janškovega sela do ceste v Dobrno, kamor sedaj vodi le 1000 metrov dolg kolovoz.

Krajanje Janškovega sela upajo, da jim bo z družbeno pomočjo uspelo urediti cesto do julija letos, ko bodo slavili svoj krajevni praznik.

BRANKO STAMEJCIC

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŽALEC

SKRBNNO DELO

POS�UH ZA DRUŽBENE AKCIJE

Društvo upokojencev iz Zaleca zasluži za svojo aktivnost vse pohvale, saj so s svojo pristnostjo in delom na različnih področjih družbenega življenja v občini dokazali vso pestrost in pomembnost svojega delovanja. Ker društvo prav te dni na zborih članstva obravnava dosežke svojega dela je prav, da zabeležimo vsaj delček njihove razvejane aktivnosti.

Društvo upokojencev občine Zalec ima 1056 članov. Lani so za članstvo pripravili osem izletov v različne kraje Slovenije in ti izleti so se izkazali za izredno priljubljeno obliko sestajanja in medsebojnega spoznavanja upokojencev. Poleg izletov so za članstvo pripravili tudi rekreacijske dopuste, na katere je s pomočjo društva šlo lani 17 upokojencev.

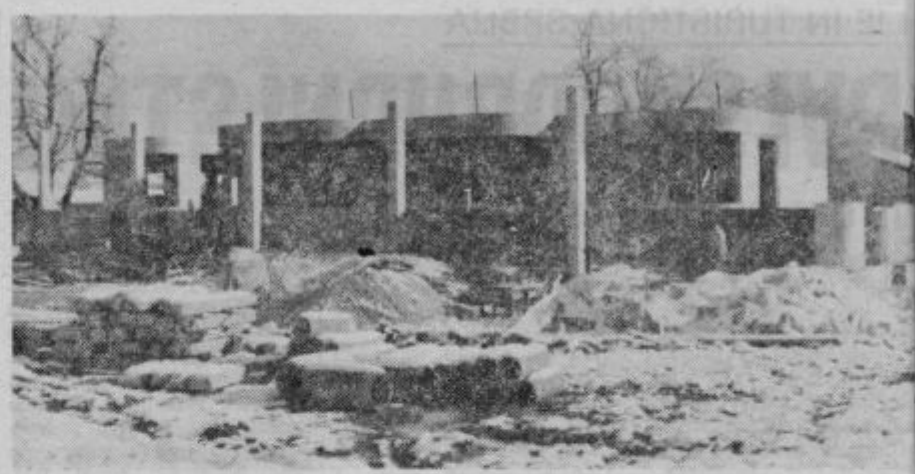
Posebne pozornosti je vredna skrb društva za upokojenjska stanovanja. V občini je trenutno pet upokojenjskih blokov, v katerih je 100 stanovanj. Na Polzeli bo v kratkem zgrajena še depandansa z 252 ležišči, za izgradnjo katere so upokojenci prispevali 750 starih milijonov ali tri četrtine potrebnega denarja. Iz sredstev, ki jih skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja združuje za potrebe stanovanjske izgradnje za upokojence, so žalski upokojenci namenili 80 starih milijonov za gradnjo solidarnostnih stanovanj, med katerimi jih nekaj vsako leto dobijo tudi upoko-

jenci. Omena je vredna akcija, s katero so lani ob dnevu republike pogostili in obdarili socialno šibkejšo invalidne in upokojence, letos pa načrtujejo takšno pogostitev ob dnevu žena.

Društvo upokojencev Zalec ima posluh tudi za humanitarne in druge družbene akcije. Tako so lani skoraj milijon starih dinarjev prispevali za bolnišnico Celje. Onkološki inštitut, posebno osnovno šolo v Zalcu, pevski invalidski zbor in nekatere druge. Še posebej pa so se izkazali ob lani dveh največjih slovenskih solidarnostnih akcijah. V nabiralni akciji za pomoč ponesrečenim v potresu v Posočju so zbrali 28.000 dinarjev. Pri vpisu posojila za ceste je društvo vpisalo stari milijon posojila, člani društva v Zalcu pa so zbrali nad 170.000 dinarjev posojila.

Prav v tem času teče tudi akcija nabiranja sredstev za pomoč pri modernizaciji celjske bolnišnice.

BRANKO STAMEJCIC

GOTOVLJE: PRVIČ SVOJ PRAZNIK

Gotovljani bodo letos prvič praznovali svoj krajevni praznik. Odločili so se za 22. junij. Na ta dan 1941. leta se je namreč okrajni komite KPS za Celje pod vodstvom Franja Vrnčca umaknil iz Jostovega mlina v Medlogu pri Celju v Jostovo zidnico v Gradšču nad Gotovljami. Zaradi oddaljenosti so v Gotovljah organizirali javko, ki je bila v stanovanju učiteljeve Milkežve.

Prireditve bodo potekale od 20. do 26. junija. S tem praznovanjem se krajevna skupnost Gotovlje vključuje v praznovanje 40-letnice prihoda tovariša Tita na čelo KP in ZK Jugoslavije ter njegovega 85. rojstnega dne.

KRISTJAN MARKOVIC

ŽALEC: POSTAJA BO KMALU

Ze dalj časa je problem avtobusne postaje v Zalcu tistih, ki krajanje najbolj moti. Nova avtobusna postaja jo na prostoru pred blagovnico Nama financira Izletil bo, kot kaže, kmalu zgrajena. Problem bi moral biti prečrtih rešen že prej, ob koncu leta, vendar so se neka dela, tudi zaradi vremenskih pogojev, zavlekla. Nova postaja bo lahko pričela normalno opravljati svojo funkcijo in reč šele takrat, ko bo zgrajen priključek do magistralske ceste in semaforizirano križišče ob vpadnici v novo me jedro. V razgovoru s predsednikom izvršnega sveta smo vedeli, da je že sklenjen dogovor o odkupu Vidmaje hiše, ki jo bo treba za ureditev tega problema pod S tem pa so odstranjene še zadnje ovire, da se nova avtobusna postaja tudi dokončno zgradi. Po predvidevanjih bi bila vsa dela zaključena do srede aprila, ko bo kmalu tudi Zalec dobil novo, primerno avtobusno postajo.

Na sliki: Gradbena dela pri novi avtobusni postaji napredujejo in kaže, da se bodo pri otvoritvi le držali stavljenih rokov.

REČICA OB SAVINJI

V NAČRTU LE ENA PO

PRIZADEVANJA ZA REŠITEV AKTUALNIH VPRAŠAN

Na Rečici ob Savinji ne mirujejo. Zdaj teče bitka za to, kakšen prostor bodo dobili v srednjeročnem programu razvoja moziške občine do 1990. leta. Z osnutkom družbenega plana niso bili zadovoljni. Zato so pripravili nov razgovor in najj povabili tudi najvidnejše predstavnik občinske skupščine in občinskih družbenopolitičnih organizacij.

Gre za pomembna vprašanja. Na vsak način obvezujoča, kajti plani niso več le zbir želja, marveč seštevek potreb, ki jih je treba rešiti v predvidenem času.

Zato so se dogovorili, da bo treba v tem času postaviti oziroma zgraditi delov-

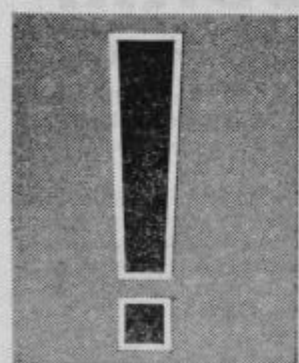
ne prostore za popravilo in vzdrževanje kmetijskih strojev. Prav tako so se zavzeli za postavitev objektov, ki jih potrebuje sodobno in organizirano kmetijstvo.

Nadaljnji sklepi se nanašajo na stanovanjsko gradnjo, tudi blokovno, zatem na izgradnjo popolne osnovne šole s telovadnico, medtem ko bi sedanji šolski objekt odstopili posebni šoli. In dalje. Gre za rekonstrukcijo ceste Rečica-Dol-Suha-Trnavče pa tudi za druge komunalne objekte, kot se za nekatere ceste, kanalizacijo, javno razsvetljavo itd. Pomembna je tudi odločitev o rednem vzdrževanju vseh objektov, ki služijo kulturnemu

in športnemu življenju. tega so menili, da je aktivirati vse opuščene spodarske objekte v kra-

To so za Rečico živilska vprašanja. O tem ni ma. Vprašanje je le, če bodo lahko vsa rešili v enem srednjeročnem obdobju. Če sodimo po tem, da bodo vnesli v občinski bene plan, potem je za vilo za njihovo realizacijo. In še nekaj so ugotovili zapisali:

Pri načrtovanju pol oziroma sprejemanju o razvoju občine bo t več sodelovanja, dogov nja in sporazumevanja s jevnima skupnostma.

VČASIH SMO NERODNI

Pred dnevi se je v naši redakciji oglaševal starejši možak, in nas prosil, da mu povejmo, kje lahko po tiskovnik prijavi inovacijo, koristen predlog ali tehnično izboljšavo. Šele takrat se nam je pravzaprav utrla misel, da mnogokrat skušamo s svojim pisanjem določene akcije podpreti, spodbuditi ljudi k razmišljanju in aktivnosti, pozabljamo pa na nekatere res bistvene reči. V konkretnem primeru na pojasnilo, komu vse lahko posamezniki prijavi svojo inovacijo.

V akciji Inovator 77, pa tudi v stalnih celoletnih akcijah, s katerimi želimo spodbuditi ustvarjalno, izumiteljsko in novatorsko žilico slehernega občana, smo se odločili za najširše oblike te aktivnosti. Takšne torej, ki ne bodo zaprte za tovarniški plot. V razpravah smo večkrat slišali misel, ki se zelo poenostavljeno glasi: »nikjer ni rečeno, da delavec iz Cinkarne ne bo »pogrnjal« česa koristnega za emajlirko«. Inovacijska dejavnost naj torej ne bi poznala ne meja in ne ovir. Zdi pa se, kot da smo pozabili na to; da smo pozabili na številno mladino, ki jo privlači znanstveno raziskovanje ali novatorstvo; na upokojence, ki jim je lahko novatorstvo koristen konjček; na delavce iz sosednje tovarne... Res je, da se ideja za koristen predlog ali inovacijo najčešče porodi ob delu, na delovnem mestu. Lahko pa se porodi tudi drugje. In tega ne gre zanemariti.

Komu lahko torej prijavi svojo idejo, predlog, inovacijo? Predvsem občinski raziskovalni skupnosti, lahko pa tudi komisiji za inovacijska vprašanja pri Občinskem svetu Zveze sindikatov. In nena zadnje, predlog lahko posredujemo tudi komisiji za inovacijsko dejavnost v sleherni delovni organizaciji, če je predlog namenjen prav njej.

BRANKO STAMEJCIC

MB

MOZIRJE: DENAR ZA VRTEC

Ko so članice sveta za družbenoekonomski in politični položaj žensk pri občinski konferenci SZDL v Mozirju in članice odbora žena za družnice na zadnji skupni seji med drugim razpravljale tudi o praznovanju osmega marca, se niso zavzele le za ogled nekaj gledaliških predstav domačih ansamblov, marveč so sklenile poslati delovnim organizacijam v občini še posebno pismo, v katerem jih prosijo, naj sredstva, ki bi jih morebiti namenjala za razne zakuske in podobne izdatke ob prazniku osmega marca, nakazali v sklad za izgradnjo vzgojno varstvenega zavoda v Nazarjah.

Proizvodni program

1. UMETNI BRUSI

- v bakelitnem vezivu
- v magnezitnem vezivu
- v keramičnem vezivu

2. PREDELAVA NEKOVIN

- dolomitna moka za steklarstvo in kemično industrijo kot polnilo
- ognjevarne mase CONOM za izgradnjo in reparaturo industrijskih peči do 1700°C

3. REZALNI STROJI

- stroj za rezanje RS-300 lastne konstrukcije za rezanje vseh vrst profilov jekla, barvastih kovin in nekovin

PRIPOROČAMO SE!

63214 ZREČE

UMETNI BRUSI IN NEKOVINE

Telefon: (063) 760-050

Telex: 33-582

Telegram: COMET ZREČE

LETEČE UREDNIŠTVO NOVEGA TEDNIKA IN RADIA CELJE POD POHORJEM

SKUPAJ SMO DELALI

PRESENETILI
SO S SVOJO ORGANIZACIJO

Minuli teden smo bili na »letečem uredništvu« v Zrečah. Nobene skrivnosti ne izdajamo, če povemo, da smo se šli novinarstvo, informativno in propagandno dejavnost v posebnih okoliščinah, kakršne bi bile ob velikih nesrečah ali tudi v morebitni vojni.

Prišli smo v Zreče in zahtevali, da v kraju pripravijo vse potrebno za izdajo »zreškega Novega tednika«, da na večer pripravijo program za ustni časopis oziroma miting. Čisto zares so v Zrečah o našem prihodu in cilju zvedeli v trenutku, ko smo bili že tam.

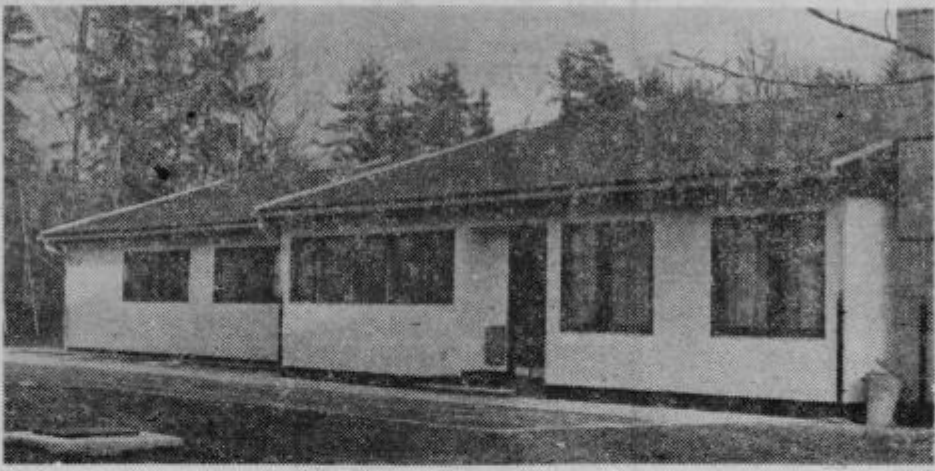
Bilo je užitek delati v kraju, kjer so nalogo tako resno vzeli, kjer so nam bili v tolikšno pomoč in kjer so s svojo organizirano dokazali, da so kos

vsaki, še tako težki nalogi.

Z nami so ta dan, večnoma ves dan, sodelovali: Stanko Klemen, predsednik krajevn skupnosti, Maks Padežnik, tajnik KS, Zdenko Toplišek, predsednik komisije za informacije in propagando pri KS. Zreški NOVI TEDNIK so nam ilustrirali Daniel Kromar in šolarici Dušana Magerl ter Jožica Mlakar. Seveda je bilo pri delu udeleženi še več. Poleg razmnoževalne ekipe je treba omeniti prizadevni strojepiski: Berta Padežnik in Anica Kramberger.

Po Pohorju nas je vodil mladi Mirko Beškovič, po Zrečah pa Franc Kropf.

Kdo bi naštel še množico sodelujočih zvečer, tiste, ki so z lepaki in vabilili napolnili dvorano. Skratka, bilo je odlično!

Zreče so dobile sodoben otroški vrtec

KRAJEVNA SKUPNOST

BAZEN ŠE DO JESENI
STANOVANJ DOVOLJ — JASLI IN REGULACIJA

Nekaj čez 3500 ljudi živi v krajevni skupnosti Zreče, ki so druga največja krajevna skupnost v občini Slovenske Konjice. Kraj se razvija in širi takorekoč čez noč, za to pa imata nedvomno največjo zaslugi delovni organizaciji Unior in Komet, ki sta s krajem najtrdneje povezani.

Trenutno se krajani Zreč najbolj angažirajo pri gradnji bazena, ki bi moral biti dograjen do 9. marca, zreškega krajevnega praznika, na katerega praznovanje se že zdaj vneta pripravljajo. Ze vrsto let Zrečani svojega praznika niso praznovali, zato bo letos toliko bolj pester.

Bazen bo pokrit do jeseni. Tudi dokončna ureditev jasl so velika želja krajanov in upajo da bodo še letos dokončno zaživele. Krajevna skupnost je mnogo truda vložila tudi v regulacijo potoka Dravinje, ki je s svojimi hudourniški vodami povzročal nemalo preglavic. Del potoka je že urejen. Se letos bodo začeli z gradnjo športnega parka, ki mu bodo priložili minigolf, lani pa so končali z rekonstrukcijo vodovoda, kar je bilo nujno potrebno za nove bloke na Novi Dobrovi, zgrajene lani.

Kot so nam zaupali predstavniki krajevn skupnosti, je stanovanjska problematika v Zrečah skorajda v celoti rešena. V lanskem letu je bilo le osem prošelj za stanovanja, s čimer pa seveda ni rečeno, da je z gradnjo stanovanj končano. Pravkar gradijo še dva bloka po 25 stanovanj. Gradnjo financirajo šolstvo ter obe že omenjeni delovni organizaciji.

Predvsem se Zrečani radi pohvalijo, da so uspešno re-

šili problem zaposlovanja, zlasti žena. V zadnjih letih je zreška industrija, ki daje kraju svoj pečat na vsakem koraku, ne le v formi vivi, pač pa tudi v ljudeh, zaposlila okoli 400 žena, ki opravljajo lažja dela. Ker je bil priliv delavcev v zadnjih letih torej izredno velik, so morali rešiti še vprašanje prevozov na delovna mesta.

V krajevno skupnost Zreče spada tudi območje Skomarja in Resnika, kjer so prav tako pridni in prizadevni. Skomarčani so lani zgradili svoj transformator s pomočjo Elektro Maribora TOZD Slovenska Bistrica, na Resniku pa so uvedli celodnevno šolo, kar je za ta gorski predel izrednega pomena.

Da bi kmetije na Pohorju in v njegovem vznožju ne bile odvisne le od kmetovanja, deloma tudi od gozdov, se krajevna skupnost močno zavzema za razvoj kmečkega turizma, v katerem vidi velike perspektive. Le-ta bo močno zaživel, tako razglašajo Zrečani, z ureditvijo žičnice, ki so prav tako v načrtu in s postavitvijo novega hotela v Zrečah ter asfaltiranjem ceste na Rogljo. Kar krepak zaloga, ni kaj.

M. STRASEK

PRED 32 LETI

NEUSTRAŠNI
PADEL NA PRAGU SVOBODE

Zgodovina naše narodnoosvobodilne borbe pozna vrsto osebnosti, ki so se s svojim nesebičnim ravnanjem, ki je dostikrat mejilo že na nezmerno hrabrost, prepojeno s toplim in plemenitim tovarštvom, trajno živlele v našo bit. Luka, Daki, Efenka, Mičo, Ilje in še premnogi so imena, ki živijo naprej ne le v srcih borcev, temveč tudi v zavesti ljudi povsod, kjer so hodile svojo zmagoslavno pot brigade, bataljoni in odredi.

Nedvomno je tudi ime mladega, komaj 19-letnega Zrečana Borisa Vinterja, padlega komandanta Slandrove brigade, trdno zasidrano v zgodovini naše NOB, zlasti pa ga še danes radi omenjajo Pohorci. Boris Vinter je padel natanko na svoj devetnajsti rojstni dan, na pragu svobode, 19. februarja 1945, v Spitalu pri Kamniku.

Mladi komandant, po vsej verjetnosti najmlajši komandant slovenskih brigad, je bil rojen v Beogradu, kjer je živel do 1931. leta. Iz Beograda se je Boris skupaj s starši preselil v Zreče, kjer je hodil tudi v osnovno šolo. Ko je izbruhnila vojna, je skupaj s starši odšel v Ljubljano. Zbežali so pred Nemci, določeni za streljanje.

V Ljubljani se je vpisal v gimnazijo, tam pa se je začela tudi njegova revolucionarna pot. Trosilne akcije, prenašanje pošte, pisanje po zidovih. Marca 1942 potiska pobegniti iz okupirane Ljubljane. Potkus se ponesreči in mu uspe mesec dni pozneje. Kot sedemnajstletni fant postane kurir v Dolenjskem odredu. Kmalu mu zaupajo odgovorno in nevarno nalogo, mitraljeza in še v jeseni istega leta napreduje v komandirja čete. Spomladi 1943 pošljejo Borisa kot domačina na Pohorje, kjer se njegova četa kmalu poveča v bataljon. Poleti 1944 sodeluje

pri bojih za osvoboditev Zgoranje Savinjske doline. V jeseni 1944 postane komandant Slandrove brigade.

Le nekaj kratkih toda uspešnih mesecev je vodil Boris brigado v juriše in številne akcije. Poln življenja, že tik pred svobodo, ko je skorajda neopazno praznoval rojstni dan, je poročnik Boris Vinter padel.

Govorili smo o Borisu s Pohorci, z Veroniko Vidmarjevo, Pečnikovimi Jerobovimi, Kolšetovimi, Koprivnikovimi, z Alojzom Vindišem-Dundo, njegovem soborcu in korušarju, s tetko Pavlo Lepšino, s Kristino Majcen, s kurirjem Jožem Vahtarjem. Vsi se ga spominjajo kot vedno veselega fanta, ki je rad prepeval in brezskrbno razigran vodil svojo brigado po Pohorju.

Boris Vinter je znal dati brigadi polet, vtisniti pečat živosti na krilih mladosti ni bilo ničesar pretežko. In kljub komandantskemu položaju se Boris vendarle nikoli ni ločil od svojega mitraljeza. Vse do 19. II. 1945.

M. STRASEK

Boris Vinter

ZNOVA
REFERENDUM

Kljub samoprispevku je denarja v Zrečah še vedno premalo, zato se prav sedaj ukvarjajo z mislijo, da bi v jeseni uvedli nov referendum za samoprispevek, s katerim bi rešili vprašanja šolstva v kraju. Z zbranim denarjem bi namreč k poslopiju sicer nove, toda že premajhne šole, »spritaknili« prizidek.

Odstotek plačevanja sicer še ni znan in bo še stvar odločitve občanov, menijo pa, da naj bi občani plačevali 3% od svojih osebnih dohodkov. Tako zbrana sredstva bi zadostovala za gradnjo prizidka in krajevna skupnost Zreče bo tako rešila v kratkem času še en problem.

mst

BRANJA NI

Kadar si Zrečani zažele časopisnega branja, potem nalete na velike težave, ki jih premagujejo le tako, da gredo po svoje priljubljen časopise v Slovenske Konjice ali pa v Celje. Doma namreč časopisov, razen nekaj tednikov, ni. Nasploh to velja za vse dnevnike. Kakorkoli že, izbira ni velika in v zadnjem času se vse glasneje oglašajo tisti, ki brez časopisov ne morejo prebiti in zato zahtevajo časopisni kioski.

deli v Zrečah, so se o tem, da bi postavili v kraju kiosk, na lastne pogovore, vabljeni, nekaj dni pred pogovorom niso prišli.

Z
DOBRIM
ORODJEM
JE LAHKO
VSAKDO
MOJSTER!

Ste že kdaj skušali z mizarjskimi kleščami popraviti kromasto vodovodno pipo, s skrhanim, topim izvijačem odviti prirjavel star vijak ali z viličastim ključem zamenjati avtomobilsko svečko?

Srečo imate, če se niste ob tem navadili grdo govoriti, če si niste polomili prstov in če ste naredili manj škode kot koristi.

In vendar so vsa ta, in ne le ta, opravila otročje lahka in enostavna, če se jih lotite s pravim orodjem.

Z orodjem UNIOR EXTRA na primer.

V širokem izboru orodij UNIOR EXTRA najdete primerno orodje za vsako poklicno in domače delo. Orodja so priročno oblikovana, izdelana pa skrbno in natančno iz visoko kvalitetnih materialov.

S takim orodjem pa je, zares, vsako delo hitrejše, lažje, enostavneje.

Bodite mojster!
UNIOR
EXTRA

Orodja UNIOR EXTRA prodajamo po ugodnih cenah in s triletno garancijo.

KAJ GLEDAMO

LJUBEZEN POMENI LJUBOSUMNOST

je prijetna, nezahtevna in duhovita italijanska komedija. Ponorčuje se iz Italijanov, njihovega družinskega življenja in vseh tistih drobnih stvari, ki nam vedrijo ali oblačijo povsem običajen dan. Govori o mlademu zobozdravniku, ki je v zakonu nesrečen in si duševne muke, na grozo in trpljenje svojih pacientov lajša s tem, da v ogledalcu opazuje prelepo sosedo. Ker pa je tudi ta nesrečna v svojem zakonu, pride po vrsti zapetijavev do njunega zblizanja. Kot se za komedijo spodobi, na smešen način in s krepkimi posledicami.

Lahkoten in duhovit film sicer nima nikakršnih umetniških stremeljenj, je pa prijetna satira na italijanski način družinskega življenja.

ŽRELO

je ameriška grozljivka, ki jo je lani v Celju videlo največ kinobiskovalcev. Kar 9.322 gledalcev si je ogledalo pripoved o morilskem morskem psu, ki pušča po obalah letoviškega mesteca. Žrelo je film, ki je obrtniško domala dovršen. Tehniški triki z mehanično pošastjo bodo šli v zgodovino filma, režija in montaža je dovršena in preračunana na cilje sleherne grozljivke. Posamezni prizori so res razburjivi in tisti, ki iščejo v filmu to, bodo prišli na svoj račun. Sicer pa je to film brez umetniških vrednot in brez pravega sporočila. Kljub temu, da je pred letom v Celju že igral, pa ga bo najbrže marsikdo rad vnovič videl.

BRANKO STAMEJOČ

AKTIV UČITELJEV SLOVENŠČINE

Po skoraj enoletnem premoru se je znova sestel aktiv učiteljev slovenskega jezika celjskih osnovnih šol, ki ga vodi tovarišica E. Kremenšek. Pripravili so srečanje z učitelji srednjih šol, da bi se pogovorili o težavah, ki jih imajo dijaki ob prehodu iz osnovnih v različne srednje šole. Ob dokajšnji udeležbi tako članov aktiva kot gostov se je razmahnila izredno živahna razprava. Med drugimi so ugotovili, da je treba v osnovni šoli v prvi vrsti poskrbeti za temeljito obvladovanje najosnovnejših zakonitosti jezika. Mnogo govora je bilo o preobširnih učnih načrtih, ki namesto da učitelju pomagajo, ga večkrat ovirajo in omejujejo njegovo ustvarjalnost. Za veliko hibo, ki pesti vse učitelje, so spoznali pomanjkanje metodike pouka materinščine. Večina pač še vedno uči tako, kot so učili njih svoj čas. Vedo, da to ni prav, ne vedo pa, kako naj si pomagajo. Pogovor je nanese tudi na bralne značke, ki so se prav lepo razmahnile na osnovnih šolah.

M. R.

BOGO ČERIN DOKUMENTI ČASA

Naslov tega pisanja opredeljuje vsebinsko razstavo fotografij Boga Čerina, Delovega fotoreporterja. Prav je, da je prostor Likovnega salona v Celju odmeril svojo kvadraturu delom, ki nas spominjajo na nekaj sodobnega, na nekakšno tehnologijo kemije, na nekakšno poseganje v doslej tabujske vsebine. Fotograf je segel v naš čas, v naš prostor in se z objektivom svojega objekta zazri v naše početje in počutje. V naše bivanje v prostoru, ki smo si ga po svoje ukrojili in se po svoje v njem tudi obnašamo.

Dokumenti občutenja so torej fotografije Boga Čerina, s katerimi nedvomno dokazuje, da je možno videti svet na več načinov in z več zornih kotov. Naj gre pri tem za žensko, na videz izbran fotoreporterski motiv ali portret. Kot di ni nič narejenega, ali pa je preprosta umešnost zalotena v trenutku, ko se nam zdi najbolj nemogoč. Največja vrlina Čerinove fotografije pa je nepatečnost. Vse je naravno, pa vendar toliko novo, da smo hvaležni ob vsaki sliki za novo informacijo. Vrlina nekega sporočila je tudi v tem, da se lahko ob njem tudi kaj naučimo. Ob omnejenih delih se lahko učimo spoznavati sebe in tisto, kar nas obdaja. Saj ne znamo pogledati več v obraz. Če nas fotografija to že ne nauči, nas vsaj opozarja, koliko zamujamo in kaj zamujamo, kaj zametujemo in kaj ne spoznajemo. In če je to narejeno sodobno, brez lažne napetosti in patetike, moramo in moramo temu sporočilu in pozivu toliko bolj verjeti. V tem je vloga vse sodobne fotografije, ki je dokumentarna in ni, ki je poetična in ne zrežirana in ki nas spremlja iz dneva v dan bolj zvesto. S to neposrednostjo, si je izborila pomembno mesto v življenju človeka dvajsetega stoletja. Tudi s Čerinovo pomočjo.

DRAGO MEDVED

JIH DOVOLJ POZNAAMO?

GROBNICA PADLIH BORCEV IN ŽRTEV NACISTIČNEGA NASILJA NA GOLOVCU

V grobnici na Golovcu počiva 119 padlih borcev narodnoosvobodilne borbe in žrtv nacističnega nasilja. Med njimi je tudi tu pokopan narodni heroj Janko Stariha-Janko, prvi komandant savinjskega odreda, ki je padel 7. novembra 1942 na Tolstem vrhu na Dobrouljah, ko so Nemci z močnimi silami napadli in obkolili savinjski bataljon. Sedemnajst padlih in sedem ujetih partizanov so Nemci pripeljali v Celje, kjer so jih dva dni javno razkazovali in zasramovali. Med mrtvimi partizani je bil tudi Stariha. Grobnica, ki se je zelo lepo ujela v okolje, je projekt ing. arh. Janka Hartmana.

SNEMANJE TUMORJA V NEDELJO ZVEČER V SLG

V nedeljo, 27. tega meseca, bo v Slovenskem ljudskem gledališču zadnja predstava široke Jugoslavije znane in nagajane uprizoritve Dušana Jovanovića »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka«. S to predstavo je lani gostovalo celjsko gledališče na Sterijinem pozorju v Novem Sadu, na zagrebškem festivalu Dani mladog teatra in nazadnje največje priznanje, povabilo na BITEF v Beogradu (znamenito Gledališče narodov, ki je imel takrat svoj sedež v našem glavnem mestu). Obiskovalce gledališča, ki še niso videli tega dela, vabimo v nedeljo zvečer ob 19.30 v celjsko gledališko hišo. Predstava bo hkrati tudi televizijsko snemana!

PREJELI SMO

PRODAJALNA SLIK

OB DRUGI PESNIŠKI ZBIRKI VINKA MÖDERNDORFERJA

Tisti, ki kdaj pa kdaj zaidejo v knjigarno in se ob tem zanimajo za besedno umetnost slovenskih ustvarjalcev, verjetno niso prezrli pesniške zbirke Vinka Möderndorferja, Prodajalna slik. To je že druga zbirka tega mladega ustvarjalca, zato je možno bežno oceniti in primerjati Rdeči ritual z navedeno stvaritvijo.

Najosnovnejša skupna črta obema zbirkama je ta, da sta bili izdani v samozaložbi, kar izpričuje veliko mero samozvesti, saj je tako finančno breme morda le preveliko za komaj 18-letnega dijaka. Möderndorferjeva poezija izraža lahkočni zapis mnogih impresij trenutnega prostora in časa, podanih s čutečimi metaforami, ki včasih postanejo nerazumljive. Prodajalna slik kaže vsebinsko kot celota večjo kakovost kot predhodna zbirka, kljub temu pa je v Rdečem ritualu nekaj pesmi na višjem umetniškem nivoju od večine slik. Tako prednjači pred ostalimi pesmi, ki podaja odnos do življenja in smrti, kajti teme o bivanju in nebivanju se na-

mreč Vinko ne loteva pogosto. Mogoče tiči v nezainteresiranosti do takih razglabljanj nekatere notranji elan h kakovosti. Izmed slik velja izdvojiti Pesem o Lukreciji, v kateri lirski izraza skupek vseh, nanj vplivajočih momentov, ki jih manj senzibilen človek nikdar ne obravnava podrobneje.

Glasbena šola
skladatelj
Ippavcev
Šentjur pri Celju

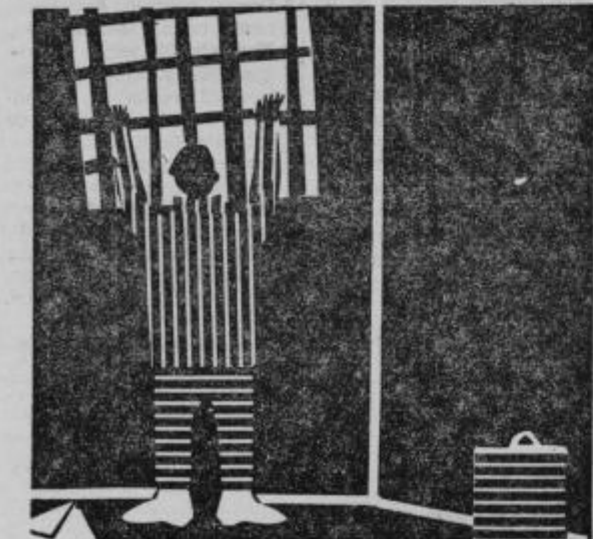
razpisuje
delovno mesto
UČITELJA KLAVIRJA

Nastop službe takoj!

NOVI
tednik

Z zanimanjem lahko pričakujemo naslednjo ustvarjalno zbirko, kajti glede na prvi dve smemo sklepati, da večjo, tako emocionalno kot socialno angažiranost. Boja ni, da tretje, četrte... zbirke ne bomo dočakali, z avtorjem strani, glede na njegov ustvarjalni zanos, verjetno razen finančnih težav, ki naj jih avtor ne prenaša v sam. V primeru, da Vinko ne bi našel kmalu založnika za naslednjo oziroma naslednjo zbirko, pa bi mu verjetno lahko priskočila na pomoč kulturna skupnost in n. omogočila nadaljnjo uveljavitev v širšem kulturnem prostoru, ne samo v Celju. P. polnoma individualen prodajni slovensko moderno lirsko je za tako mladega ustvarjalca, kljub njegovi kvaliteti izredno težek, kajti Vinko Möderndorfer živi in ustvarja v Celju, ki je od slovenskega kulturnega žarišča Ljubljane, ne samo geografsko, temveč tudi tradicionalno umetniško manj produktivno oddaljeno.

FRANC REBENSČIČ

Ob 33. obletnici smrti šoštanjskega rojaka, partizanskega pesnika in narodnega heroja Karla Destovnika-Kajuha, in v počastitev 35. obletnice Pionirske organizacije v Sloveniji, bodo na Kajuhovi šoli v soboto 26. februarja ob 10. uri svečano odprli republiško razstavo pod geslom LIKOVNI SVET OTROK. Na razstavi, ki je pod pokroviteljstvom uredništva Pionirskega lista iz Ljubljane, razstavlja svoja dela več sto učencev iz 70. osnovnih šol iz vse Slovenije. Na sliki: Po Kajuhovi pesmi NENAPISANO PISMO IZ JEČE iz osnovne šole Anton Aškerc Velenje. V. KOJC

REČICA OB SAVINJI

BOGATA ŽETEV

KULTURNO ŽIVLJENJE SE ŠIRI

Po uspehih, ki jih je lani doseglo prosvetno društvo »Franc Skok« na Rečici ob Savinji, smo pričakovali, da bo ta velik zagon usahnil. Prijetno pa smo bili presenečeni, ko so se v slabem mesecu in pol ljudje kar štirikrat zadovoljni vračali iz polne dvorane prosvetnega doma od prireditelj, ki so jih pripravili domačini.

Že prvo nedeljo po novem letu se je občanom s samostojnim koncertom predstavil moški pevski zbor pod vodstvom Darka Atelška. Program so popestrili z enodejanskimi »Lili« v režiji Ivana Grobelnika. V drugi kulturni teden občine Mozirje so se Rečičani vključili v igro »Rokovnjači«, ki so jo naštevali pod vodstvom neutrudnega režiserja Ivana Straška.

Izredno nas je razveselilo dejstvo, da smo med petintridesetimi igralci, kolikor se jih je v tej zahtevni igri zvrstilo na odru, videli veliko novih mladih obrazov, za katere upamo, da se bodo na

odrskih deskah pojvaljali tudi v naslednjih letih. Bogato kulturno žetev pa so zaključili člani domače mladinske organizacije z literarnim večerom o Francetu Prešernu. K izvedbi tega uspešnega recitala so povabili mlade iz vrst študentov, dijakov in delavcev.

Vzrok tej živahni dejavnosti lahko najdemo tudi v tem, da so v prostorih prosvetnega doma našli skupno streho poleg članov prosvetnega društva še člani športnega društva, strelske družine, mladinske organizacije, pa tudi občinska godba na pihala.

Ob sodelovanju in prizadevanju vseh, ki najdejo tu svoj prostor za delo in razvedrilo, se lahko uspešno rešujejo številni problemi. Zato tudi težnje izvršnega odbora prosvetnega društva, da bi se izboljšali pogoji za delo. Dvorana je potrebna temeljite obnove. Sicer pa si želijo, da bi se tako živahno delo še nadaljevalo.

VN

ELJE

KULTURA, NAŠ VSAKDANJI...

KLJUB TEŽAVAM VIDNI USPEHI, A ŽAL PREMALO VIDNI

se izhajamo iz programih smernic in nalog kulturne skupnosti Celja, lahko otavljamo, da je minulo le malo uspešno po vsebinski, redbeni plati, manj pa na dročju investicij, o čemer že tekla beseda. Tokrat ustavimo ob nekaterih taljenih delovnih procesih tudi ob akcijah, ki jih izjajo kulturne ustanove v ski občini.

Slovensko ljudsko gledališče je uprizorilo sedem prejer in redno izmenjavajo edstav z Mestnim gledalištem ljubljanskim ter gostonja mariborske Drame, ladinskega gledališča iz ubljane, Odra mladih Pioskega doma, Teatra Stabliz Trsta, Teatra IBT iz Zabea, Dramskega studia iz ndona, Cirkus belega kosa iz Združenih držav Amerike (Bread and Puppet) in v steh je bil tudi teater Wolfgang Walter iz Nemčije. SLG je gostovalo v številnih ajih Slovenije, v Trstu in rici, Zrenjaninu, Novem du, Zemunu in drugod. Pošno uspešna je bila predava pisca Dušana Jovanovi.

Igrajte tumor v glavi in esnaženje zraka v režiji ubiše Ristića. Z njo so se rstili na 21. jugoslovanske edališke igre v Novem Sa, dobili zanj vrsto nagrad, lica Kumrova pa je dobila verjevo nagrado za vlogo cinte v Pohujšanju v dolisntflorjanski. Skupaj so redli 205 predstav, od tega Celju 141 s 40.132 gledalci. 64 gostovanj z 22.166 gledci. Vidimo torej, da je bilna deskah celjskega ponnega gledališča zelo žimno. Pogrešamo pa predve za otroke in lutke. Predlo nudimo mladini, doraiočemu človeku. Ne samo gledališkem, ampak tudi drugih področjih. Med botimi nalogami celjskega lturnega življenja bo pravlovo morala biti povečana rb za mladino in otroke. Med delujočimi in najboljivnimi gledališkimi skupim naj omenimo AG Zeler, Zarjo Trnovlje, DPD Svo-

bodo Zagrad. Se več jih je, vendar bolj životarijo. Le redka med njimi srečamo kje drugje kot na občinski dramski reviji ali pa še tisto ne. Očitno je pomanjkanje strokovnih vodstev, ki bi skrbela za vsebinsko kakovost izvedenih del, več pa bo treba graditi na vlogi mladih, na množičnosti in iz nje črpati, vzgajati in izobraževati ljudi, ki so edini ključ do napredka. Osrednja prireditelj mladih ob Mladinskem pevskem festivalu je Naša beseda. Vzpodbužno je to, da se je razrasla v kontinuiran proces dela z mladimi na odru. To je velika kulturna akcija, ki ni v prid samo gledališču, ampak celotni družbeni skupnosti v najširšem smislu. Le več svežine bo treba vnesti v njen vsebinski del, poiskati sodobne avtorje, videti, kaj mladi sami lahko napišejo za oder in to tudi izvedejo.

Morda je naredila največji korak do občana Osrednja knjižnica v Celju z izvedbo nove organizacije dela in dossegla večjo stopnjo izkoriščenosti in knjižničnega gradiva. Med letom je postala bogatejša za 9157 knjig in ima zdaj na voljo 233.207 knjižnih enot. Izposojanje so povečali za 22 odstotkov, število bralcev pa se je povečalo za 16 odstotkov. Naj omenimo Marksiistično knjižnico, ki ima 5155 enot. V tem oddelku se je vpisalo 679 novih bralcev. Kljub temu pa še primanjkuje denarja za nabavo novih knjig. Bralci težko dobi najnovejšo knjigo, ki jih založbe ponujajo prek reklamnih medijev. Čakati mora nekaj tednov, da pride nova knjiga na polico. Osrednja knjižnica je pripravila tudi številne razstave in se vključila tudi v organizacijo TDF.

Oba muzeja sta naredila mnogo na področju podružljanja svoje dejavnosti. Pojavlja se namreč vrsta dejavnosti ob rednih delih. Stevilne razstave, predavanja, pisanje in objavljane strokovne literature, delo na terenu, vse to se živo odraža na področjih dela obeh muzejev. Po-

grešamo pa več javnega dela iz obeh ustanov (mislim predvsem na sredstva javnega obveščanja). Premalo muzejski delavci sami skrbijo za javnost svojega dela. Muzej revolucije je pripravil vrsto študijskega gradiva, ki bi bilo zanimivo za objavo v našem tedniku. Nič še ni zamujeno. Pokrajinski muzej že leta in leta opravlja arheološka izkopavanja na Rifniku, pa javnost ve zelo malo o tem izredno dragocenem proučevanju. To sta samo dva primera, prav gotovo jih je še več. Novinarsko pisanje marsikdaj ne more zadovoljevati zahteve po strokovnosti, zato bo treba okrepiti medsebojno sodelovanje. Tako tudi na glasbenem področju, kjer se pogosteje srečujemo ob Mladinskem pevskem festivalu, potem pa čez dve leti sledijo le redna obvestila o koncertih Koncertne poslovalnice, premalo pa vemo o delu glasbene mladine, problemih glasbene šole in sploh o glasbenem življenju naših prosvetnih društev.

Likovni salon bo letos prišel do novo urejenega prostora, kar bo nedvomno velika pridobitev za Celje, kljub temu, da mesto in okolica ni sta s tem zmanjšala svojega dolga do dejavnosti v obliki razstavne galerije z možnostjo poklicnega dela v njej, kar bi Celje nedvomno rabilo. Z ustanovitvijo Društva likovnih amaterjev Celja je bil storjen nov korak h kakovosti tovrstnega ustvarjanja.

Odločno premalo vemo o delu filmskih amaterjev, ki se zapirajo v društva ljudske tehnike, premalo javno delujejo in premalo družbeno verficirajo svoje delo.

To so seveda le drobci iz celote. Kajti ni težko ugotoviti, da kljub vsem težavam, ki jih povzroča pomanjkanje denarja, kadrov in prostorov, kultura le živi svoje polno življenje in nihče ne more trditi, da premalo pojemo, igramo, slikamo in sploh. Seveda pa s tem ni rečeno, da bi tega ne mogli početi še bolje in po področjih enako-

merneje razdeljeno. Napak bi bilo, če bi kar na slepo v imenu akcij in parol ustanavljali vseporek društva, odpirali s tem nova lačna usta in ustvarjali zmedo v še tako proračunsko ustaljena merila, ali bolje rečeno mentaliteto. Kajti merila bodo za kulturo še dolgo neznanka, vse dotlej, dokler se bomo pogovarjali na pamet, ne imeli analiz in bo naše srednjeročno načrtovanje iskalo oporo izkustva le na povprečju izračuna preteklosti in vizionarskem ugibanju prihodnosti. Razmerja organizacijske narave v kulturi so enaka vsem drugim. Tudi dohodkovni odnosi. Tudi samoupravno življenje. Z ustanovitvijo kluba kulturnih delavcev v Celju bi lahko marsikaj storili. Dela pri adaptaciji prostorov na Tomšičevem trgu prepočasni napredujejo. Se in še bi lahko naštevali pomanjkljivosti. Toda namen tega pisanja je drugačen. Naj bi opozoril na široko zasnovano paletu dela, ki se nedvomno razrašča. To je dobro. Ni pa dobro, da se razrašča ob istem številu strokovnih delavcev, ob istih prostorskih razmerah in predvsem ob enakem denarnem deležu, kot ga beležimo že leta in leta. To pa ni dobro. Kajti brez spreminjanja osnovnih pogojev za življenje in delo kulture, je to mlo rečeno neodgovorno početje. Seveda imamo odgovor na dani. Napak bi bilo zavirati rast kulturnih dejavnosti, predvsem rast v kakovost. Spreminjati bo treba torej osnovne pogoje. To pa so najprej dobri samoupravni odnosi, povezovalje z združenim delom, prisotnost v krajevnih skupnostih, šolah, povsod, kjer občani živijo in delajo. Z doslej opravljenim delom pa ne smemo biti nezadovoljni, saj smo vanj vložili mnogo truda. Ne smemo pozabiti, da je bila vrsta kulturnih dejavnosti desetletja zanemarjena in čudež, ki smo ga pričakovali od kulturne skupnosti, prihaja le z našo dobro voljo.

DRAGO MEDVED
Prihodnjič dalje

OB TEDNU KULT. SPOMENIKOV

LAŠKI PRIMER

PO HITREM POSTOPKU IN POCENI

Mednarodni teden za varstvo kulturnih spomenikov ima v Laškem svojstveno obeležje. Kužno znamenje na spodnjem trgu je »baje neznan« vozniček težjega vozila »zaščitila« tako, da ga je podrl. Zdalj leži v treh kosih na dvorišču pri pisarni krajevne skupnosti.

Ob dejstvu, da je letos v Laškem tudi jubilej 750-letnice Laškega, je to zelo te-

meljit primer reševanja kulturnih spomenikov brez denarja.

Na naši gornji sliki: podstavek stebra, na katerem je še nedavno stalno kužno znamenje... in zgoraj podoben steber s skulpturo na zgornjem trgu, ki tudi kliče po »zaščitit«. Bo tudi ta primer rešen — brez stroškov?

JURE KRASOVEC

LJUDSKA PROSVETA NA OSREDNJEM KOZJANSKEM — 1945 - 1955

Takratno cerkveno pravno (Corpus Iuris can. c. X., III., 1) pravi, da mora vsak župnik imeti tudi duhovna, ki naj mu bo edina skrb, da uči petje in vodi šolo. Šola v takšni obliki je bila za takratni čas potrebna, saj je bila osnova za duhovniški naraščaj. Ker pa je bila večina kandidatov revnih, so se izobraževali doma in le redkim je bilo dano nadaljevati študij v tujini. To potrjuje kratek podatek, da je bila »leta 1466 pod pilštanskim gradom šola v hiši, obdani z vrtom, ki jo je knez dal v najem« (Ignaz Orožen, Das Bisthum und die Diözese Lavant, IV. Theil, Das Dekanat Drachenburg, I. 1887, str. 60). Po vsej verjetnosti pa ta šola ni dolgo obstajala in tudi najbrž ni služila le za potrebe cerkve, pač pa tudi za potrebe trga in okolice.

Kako se je šola razvijala, ne vemo, vemo pa, da je v XVIII. stoletju cesar Franc Jožef II. s

komisijsko odločbo določil, da morajo leta 1782 šole odpreti. To se iz neznanih vzrokov ni zgodilo vse do leta 1802, ko so šole preselili v cerkvenikovo hišo, leta 1824 pa zgradili novo šolsko poslopje. Domnevajo, da je bila današnja šola zgrajena na mestu, kjer je bila cerkvenikova hiša. Ta šola je bila enorazredna, vendar so jo morali z odlokom deželnega šolskega sveta v Gradcu 17. avgusta razširiti v dvorazrednico. Šele leta 1905 je šola na Pilštanju postala štirirazredna, ker so tako narekovala potrebe. Do leta 1864 je šolo nadzoroval konzistorij pri Sv. Andreju v Mariboru, za šolo pa skrbel šolski odbor.

Pred začetkom druge svetovne vojne je bila šola petrazrednica s 300 učenci, kmalu po vojni pa so jo preselili v novo šolsko poslopje v Lesičnem, imenovano po narodni heroini Tončki Čečevi, ki so jo Nemci ujeli nedaleč vstran.

Ko je Kozjanski odred

Piše Milenko Strašek (2)

15. julija 1944 osvobodil Pilštanj, do jeseni 1944 pa je bilo osvobojenega večina Kozjanskega, so bili Kozjanci prepričani, da je najhujšega konec in da bo končno prišla na vrsto tudi kultura, njihove igre pa petje in branje slovenskih knjig, za kar so bili

vsa ta leta prikrajšani.

Kmalu po osvoboditvi trga je šola znova dobila napis v slovenščini, na pročelju šole pa se je pojavil napis »Največ sveta otrokom sliši slave«. Začel se je pouk v slovenščini, poučevali pa so partizanski učitelji. Pouk

Upravno politični tečaj na Pilštanju.

je bil dobro obiskan, čeprav so Nemci nenehno vdirali na osvobojeno ozemlje. Razvila se je živahna politična dejavnost, ustanavljali so narodno osvobodilne odbore.

Volitve v narodno osvobodilne odbore na Kozjanskem so bile od poletja do jeseni 1944. Do novembra so vse vasi na osvobojenem Kozjanskem imele NOO, v katerih so bili najboljši rodoljubi in tudi politični aktivisti OF, AFŽ, SKOJ in partijski delavci. Prvič je na tem območju bilo v oblastnih forumih toliko preprostih ljudi, ki o upravnih poslih niso mogli imeti veliko izkušenj in znanja. Zato so v okraju Kozje-Pilštanj organizirali upravno politični tečaj, ki se je začel 25. novembra 1944 v osnovni šoli na Pilštanju in je trajal do prve obletnice II. zasedanja AVNOJ. Obletnico so proslavili s kratkim kulturnim programom, kar je pomenilo konec kulturnega molka na Kozjanskem.

Tečaja se je udeležilo nad 50 odbornikov NOO. Predsednik takratnega NOO za okrožje Kozje-Pilštanj je bil pokojni Franjo Cepin, sedež pa je bil dolgo časa pri Kroflovih v Lesičnem pod Pilštanjem. Omenimo še, da so bile prve volitve v osvobodilne odbore 29. septembra 1944.

Odbori so posvečali posebno pozornost tudi kulturno prosvetnemu delovanju. V odboru je bilo določeno posebno odborniško mesto za prosvetnega delavca ter mesto za tisk in propagando.

Na prvi odborovi seji 24. oktobra 1944 so odborniki sklenili, »da nemški napisi na cerkvenem zidu nimajo kaj iskati in da jih je treba odstraniti«. S tem so menili na nagrobne napise, ki so bili v nemščini, to dejstvo pa so okupatorji izrabljali za trditev, da so ti napisi najboljši dokaz, da je bilo to ozemlje že od davnine vključeno v nemško kulturno območje. Zaradi zadnje nemške ofenzive ta sklep ni bil uresničen.

95 LET PENIČEVE FRANCKE

DOBRA VOLJA IN „LEDIG“ STAN

ZELO ŽIVAHNO PRIPOVEDUJE O SVOJEM ŽIVLJENJU, POLNEM DELA

Kdaj je že ugledala svet? Precej let je od tega. Pa ni učakala, da bi se omožila. Morda je pa še čas? Zato ni nikoli prepoznala.

Ko se oko ozre po izbi, je vse polno sončne svetlobe, ki je s svojo toploto obdala staro veliko peč v kotu, pa šivalni stroj pri oknu in devan, kjer leži Franciška. Korenina. Njene roke niso gladile otroških glav, tistih iz njenega naročja. Pa je zato kljub temu polna hiša, polna ljudi in ljubezni. Že od nekdaj.

Franciška živi pri bratu Ivanu. Bila je najstarejši otrok v družini, Ivan najmlajši. Kar trije njuni bratje in sestre so umrli v enem letu. Vse življenje je imela na hrbtu brento. Da je v njej nosila vodo pa vse mogoče reči. Živeti na hribu je trpljenje. A le maločudo se s tako radostjo, predvsem pa vedrino, spominja svoje mladosti kot to zna Franciška. Njene noge so preplešale vse veselice in zabave, ki so bile večkrat v navadi kot danes. Čeprav zdaj bolj slabo sliši, ji ob zaznanih zvokih z radia poskoči srce. Da se ni omožila...? Je imela tri žene, pa so ji doma vse razgovorili. Da ne bi šla od doma, ker je bila pridna za delo. No, danes bi se je radi rešili, pa ona noče iti. Tako pravi v šali in se široko nasmeje, dobro vedoč, da je ne bi dali od hiše za nič na svetu. Saj je ostala med njimi kot luč, da jim svet v tegobah in radostih življenja.

Rada sede k mizi in vrže karte. Če le ima koga v hiši, da si vzame čas za igro. Starejši imajo delo, otroci so v šoli, najmlajši še ne znajo. Pa s kartami tako hitro mine čas. Kar naenkrat bo imela sto let.

Ko hodi okoli hiše, se karajno opira na palico in pogleduje z Gorjan po hribovski okoliš. Misli ji zaide v mlade dni, ko je bilo treba trdo delati. Kako je bilo med vojno? Privadila sem se, pravi in se nasmeje. Pa so težke reči, ki jih vojna prinese s sabo in se jih je težko privaditi. Maja 1945, na pragu svobode so umikajoče ustaške horde zagale pri sosedih hišo, potegnili je veter in zgorela je tudi njihova. Spali so nad uto, v stani, bilo jih je dvajset v družbi z bolhami. Pšenica je ostala, lačni niso bili.

Danes je vse drugače. Hiša je svetla, nov dom stoji, s sodobnimi gospodinjskimi stroji. Ni več tako kot takrat, ko je hodila v osnovno šolo v Podsredo s kosom kruha za cel dan. Pa pravi Franciška: nekateri še tega niso imeli.

Enkrat v življenju je bila pijana, pravi. Pa ne od piščice, ampak od sode, ker se je nadhala njegove sapa... drugače pa ima najrajši repo, zelje in fižol. Pri zdravniku je bila samo dvakrat. S knajpanjem si je ozdravila črne koze, nikoli v življenju še ni zaužila nobene tablete. Tako beseduje: ne vem kako bo kaj z mojimi leti. Ko je ženska stara 75 ali 80 let, se ji duša poprek postavi, pa ne more ne gor ne dol in ne more umreti. Najbrž je z mano tudi tako...

Leta so minila, ko je plesala v Koprivnici, ko se je rada sankala po gričevju, ki ga na Gorjanah ne manjka. Tudi so minili časi, ko je veliko brała in znala Miklovo Zelo na pamet in jo pripovedovala drugim, saj takoj po vojni ni bilo dovolj knjig. Toda dnevi, ki jih preživlja

Franciška med svojimi, čeprav nima ne moža in ne otrok, so svetli, ker jo ima jo radi, ker je njihova in si delijo ljubezen, kakor so si tiste hude dni delili kruh.

DRAGO MEDVED

LETEČE UREDNIŠTVO V ZREČAH

V sredo, 16. februarja, je bilo v Zrečah letično uredništvo v izvedbi novinarjev Novega tednika in Radia Celje. V njem naj bi sodelovali tudi krajanji. Tudi jaz sem želela sodelovati, pa nisem imela možnosti, ker sem bila preveč oddaljena od novinarske ekipe. Sedela sem namreč na balkonu in nisem imela možnosti, da bi povedala svoj problem, ki je star že nekaj let.

Hotela sem vprašati, ali kdo sploh misli na ureditev primerne prostora za noveletne in druge prireditve, da ne bi za te namene uporabljali kulturnega doma. Morda bi se dalo poiskati bolj pri-

meren prostor kot je kulturni dom. Gre namreč za to, da za vsako tako priljubljenost odstranijo iz dvorane sedeže, ki se zaradi tega uničujejo. Poleg tega pa smo krajanji ob takih prilikah prikrajšani za filme. Zato se kot krajan in obiskovalec filmskih predstav pa tudi drugih čutim prikrajšana.

Ne želim nikogar prizadeti, želim le zvedeti, če bi se dalo kaj napraviti v tej smeri.

JOŽICA GORENJAK

DROBIŽA PA NI

Avtoturistično podjetje Izletnik iz Celja je s prvim februarjem ukinilo sprevodnike na lokalnih avtobusih v občini Velenje. Veliko je potnikov iz Soštanja in okoliških krajev, ki se vozijo v Velenje po različnih opravkih. Seveda pa moraš pri vstopu v avtobus imeti pri sebi ustrezen drobiž, ki ga vržeš v skrinjico pri vozniku. Pri tem pa je zlasti nerodno to, da marsikdo nima pri sebi drobiža in tako nastaja čestokrat mučna situacija — ali si denar izposoditi ali ga menjati pri sopotniku ali pa vreči v skrinjico kar starega tisočaka. Se posebej nerodno je v jutranjih urah, ko ljudje iščejo drobiž pred vstopom v avtobus v bližnjih lokalih. Tu pa po navadi jutraj drobiža še nimajo.

Vsekakor bo treba nekaj storiti, da bo tudi v Soštanju moč dobiti drobiž v lokalih v jutranjih urah.

VIKTOR KOJC

NI PTIČJE HRANE

Zdaj, ko je treba poskrbeti, da bi pri življenju ohranili ptice pevke, žal ni mogoče nikjer dobiti ptičje krme. Kmetijske zadruge bi jo morale imeti v zalogi, pa je nimajo. Škoda, saj je vendar znano, da te ptice uničujejo mrčes na naših kmetijskih zemljiščih in vrtovih. Te hrane ni moč dobiti niti v Smartnem ob Paki, ne v Soštanju in tudi v Zalcu ne.

Zanimivo je, da ptičke v zimskem času najbolj hranijo kmečki ljudje, drugim pa je bolj malo mar, kaj se dogaja z njimi. Žal, zadnje čase opažamo tudi to, da jih mladi za zabavo streljajo in to kar vse ptičke vprek. Tudi domača perutnina ni varna pred takšnimi paglavci. Čudimo se nekaterim staršem, da svojim otrokom kupujejo značne puške. Tako so tudi oni soodgovorni za uničevanje naših koristnih ptic. Za to je denar, če pa je treba odšteti kak koristen prispevek za našo skupnost, pa godrnjajo. Ali se vam ne zdi, da to ni prav?

ZORKO KOTNIK

HVALA NEZNANEMU ŠOFERJU

V lepem popoldnevu, v petek, 10. februarja, smo se odpeljale iz Kozjega proti Sentjurju. Toda lepoto dneva nam je malo pred Sentjurjem pokvarila predrtja guma na avtomobilu. Kaj smo hotele. Pogumno smo se lotile menjave, poskušale odvriti vijake, a ženske roke so bile prešle. Mimo so se vozili ljudje in brččas uživali ob pogledu na tri ženske, ki so se mučile.

Po desetih minutah pa se je nepričakovano ustavil tovornjak, iz njega je stopil mlad fant in nam brez prošnje menjal kolo. Po hitro opravljenem delu je stopil v tovornjak in se odpeljal, da se mu skoraj zahvaliti nismo mogle. K vsemu temu naj še dodam, da ni nobena izmed nas v rosnih letih, ampak smo vse tri pripadnice srednje generacije. Zato nas je dejanje in vedenje mladeniča tako prijetno presenetilo.

Ker ne vemo imena in priimka šoferja, naj zapišemo registrsko številko tovornjaka, ki ga je vozil: CE 710 — 52.

Se enkrat, hvala ti, neznani tovariš!

JOŽICA KRESNIK KOZJE

NAŠ KRAJ

GOTOVLJE: IGRIŠČE, TEDEN ŠPORTA

TVD Partizan Gotovlje je imelo prejšnjo soboto redno letno konferenco, na kateri so ocenili delo v minulem obdobju. Sodeč po poročilih, je bilo minulo leto precej uspešno, posebej se zato, ker dela v Gotovljah kar enajst sekcij. Res je, da niso vse delovale tako, kot bi bilo želeli, zato pa je redno delalo pet sekcij, ostale pa predvsem takrat, ko ni bilo drugih tekmovalcev. Najbolj aktivna je bila sekcija za nogomet, ki ima v Gotovljah že 50-letno tradicijo. Zaživelj sta tudi sekciji za mali nogomet in rokomet.

Lani so dokončno uredili in asfaltirali igrišče za košarko, rokomet in odbojko. Na njem so organizirali tudi teden športa, ki je bil zaradi nezainteresiranosti drugih društev v občini bolj internega značaja.

V programu dela za letošni so si zadali predvsem ureditev in reševanje igrišča za nogomet, organizacijo tedna športa v okviru praznovanja krajevnega praznika, predvsem pa boljše strokovno delo v sekcijah. Zato so že omogočili trem svojim članom sodelovanje na trenerskem tečaju za nogomet, rokomet in šah.

V dolgoročnem programu pa imajo zgraditev telovadnice pri osnovni šoli v Gotovljah. Pri tem pa seveda računajo tudi na pomoč krajevne skupnosti, občine in krajanov.

KRISTIJAN MARKOVIČ

NOVO GASILSKO DRUŠTVO

Pred kratkim je bil ustanovni občni zbor Industrijskega gasilskega društva AERO — TOZD Kemija Sempeter.

Društvo se je razvilo iz gasilske desetine, ki je delala že več let. V Aerovi temeljni organizaciji združenega dela Kemija v Sempetru so morali zaradi razvoja tehnologije in nevarnostne stopnje vnetljivosti tekočin, ki jih skladiščijo, in seveda zaradi preventive ustanoviti gasilsko desetino. Tedaj so vsi člani opravili tudi seminar. Desetina je delovala dokaj uspešno, z večanjem proizvodnje, večjim številom zaposlenih pa se je vse bolj kazala potreba po ustanovitvi lastnega industrijskega gasilskega društva.

V akciji so uspeli in tako ima novoustanovljeno industrijsko gasilsko društvo v AERU — TOZD Kemija v Sempetru 1600 podpornih in 26 operativnih članov.

Na ustanovnem občnem zboru so sprejeli statut društva, program dela itd.

JANJA ZAVRSNIK

ŠEMPETER: MLADI LITERATI

V počastitev slovenskega kulturnega praznika so se na osnovni šoli v Sempetru srečali mladi literati iz vseh osnovnih šol in posebne šole v župnijski občini.

Občinska kulturna skupnost, odbor za delo z mladino, je že jeseni lani razpisal natečaj za najboljša literarna dela učencev osnovnih šol. Posebna komisija je pregledala prozne in pesniške prispevke ter odbrala najboljše. Avtorji teh nalog so se zbrali v Sempetru, kjer so jim domači učenci pod vodstvom svojih učiteljev pripravili lep kulturni program. Nato so prebrali vse nagrajene naloge, vsega skupaj trinajst. Pesniških prispevkov je bilo znatno manj. Zato so nagradili le šest učencev vseh stopenj. Poleg tega je komisija odbrala še trideset prispevkov, katerih avtorji so bili na prireditvi javno pohvaljeni. Med šolami, ki so poslale veliko število kvalitetnih del, je izstopala šola Braslovče, tudi zaradi manjšega števila učencev na šoli.

Najgloblje in čustveno najbolj prizadeto je svoje doživljanje v gorskem svetu opisal učenec Niko Potočnik iz sedmega razreda osnovne šole Petrovče. Njegova naloga nosi naslov: Kjer tišina šepeta. Med izbranimi pa bi jih našli še nekaj, ki niso zaostajale za njo. Nalogo Nika Potočnika so slišali tudi udeleženci občinske proslave kulturnega praznika v Ljubljani. RK

ZABUKOVIŠKI GASILCI

ZA SEBOJ PLODNO LETO

DOBILI AVTOMOBIL, OPREMO IN UREJAJO SVOJ DOM

TABORNIKI
NE ROGLE»

delje so v Zrečah taborniški odred. Zbra-
ot sedemdeset mladih.
estri taborniki občin-
reda »Heroja Bračiča«
onjic, ki so prikazali
a popestrili s filmi o
zboru so tudi javo.
stvo odreda, in sicer
za načelnika ter Maksa
zarešino.
gaj v konjiški občini
odredi: »Heroja Bra-
kih Konjicah, »100 tal-
h in »Zelene Rogle«

H. VIDMAR

STROJNE
AVNICE

stavba stare osnovne
tudi stroho 45 učencem.
oklični kovinarji šoli.
urejena dva razreda
uk in delavnice za
pri ročni obdelavi.
letu načrtujejo na šoli
delavnic za strojno ob-
e odvisno od zaintere-
organizacij (Uniorja,
naj bi prispevala do-
Z normalnim poukom
jeseni, predvsem tudi
učenci, ki so se letos
blanje tudi zaključili.
ev, ki bi se radi vpi-
del, v katerem je pred-
delavnicah za strojno
Z. S.

ALNA DELA

sku v Zrečah smo se
osnovni šoli, kjer je
ravnatelj B. BOGOMI-
NGOM. Opozoril nas
dneva, ko povabijo
se otrok, ki bodo letos
solanje. Se prej pa
psihologinja in na pod-
pomagala usmeriti vsa.
Starši so v teh dneh
na razgovore in odlo-
poklicu je bila skup-
in strokovna.
blanje v Zrečah je ve-
ek, je poudaril ravn-
š prizidkom bi napra-
in razširili kuhinjo in
pa jim bo novi je-
bevek dal te možnosti?
Z. S.

ELJE:
GRAFIRANJE

štiri leta, odkar je
bčini izvedena zadnja
cija. V Sloveniji pa
delavstvo na vsake št-
potrebno letos v celj-
no fluorografirati pre-
nad 24 let.
fluorografske akcije v
driven občinski štab,
da bo akcija (predvi-
du marcu in aprilu)
Sprejet je tudi pred-
tarno kaznijo v višini
novem vsak, ki se flu-
bo udeležil
Z. S.

ROVČE:
TATORJI

stvo na osnovni šoli
pripravilo tekmovanje
eh osnovnih šol v žal.
movanje je potekalo
prej so se predstavili
šamenzniki, zatem pa
eniki je prvo mesto
užje iz Petrovč, ki je
»Črni možje« pove-
to, da so se v prene-
vetile solze. Med sku-
znagali učenci iz Pe-
predstavili s recitalom
domovina.
osnovne šole v Pe-
delovali tudi na »Naš

JOZE GROBELNIK

ŽALSKI PLANINCI

PREGLEDALI SO DELO

TUDI VZGOJNA DEJAVNOST — NE LE IZLETI

Planinsko društvo Zalec so-
di ob prebolskem in zabu-
koviškem med najaktivnejša
v občini. Odlikuje jih nam-
reč zelo pestra dejavnost, ki
se ne omejuje zgolj na iz-
letništvo. Skrb namreč po-
svečajo predvsem vzgoji
mlajšega kadra, delu sekcij in
prostovoljnemu udarniškem
delu.

Ko govorimo o vzgojni de-
javnosti, nikakor ne more-
mo mimo skrb, da bi bili
člani kar najboljše seznanje-
ni z zakoni orientacije na
neznanim zemljišču. To je
še posebej koristno znanje
v pripravih na splošni ljud-
ski odpor, zato velja dru-
stvu za dve organizirani ori-
entacijski tekmovanji in ude-
ležbo na številnih drugih ori-
entacijskih tekmovanjih, vse
priznanje. Še bolj pa gre po-

hvaliti dejstvo, da je s po-
močjo sekcije planinskega
društva Ferralit 16 starejših
pionirjev, članov društva,
končalo tečaj iz orientacije.

Nasploh velja, da društvo
lepo skrbi za svoj podmla-
dek. Lani je 23 pionirjev iz
osnovne šole Zalec opravilo
planinsko šolo. V društvu so
dobili tudi 3 nove gorske
stražarje in so zato ustano-
vili odsek gorske straže, ki
ima skupno osem članov. Po-
hvaliti gre tudi delo marka-
cijskega odseka, ki ima 5
članov. Velik pa je tudi in-
teres mladih za tečaj za pla-
ninske vodnike, tako da bo
do letos tej obliki vzgoje
mladih planincev posvetili še
več pozornosti.

Društvo ima tudi tri sek-
cije — planinsko sekcijo
tudi Gradbeništvo, sekcijo

Ferralit in upokojsko sek-
cijo, ki je bila lani še po-
sebej aktivna, saj so upoko-
jenci pripravili nad 30 izle-
tov v gore. Že lani so člani
društva precej pozornosti na-
menili izgradnji planinske
postojanke na Bukovici, letos
pa bodo storili vse, da to
postojanko tudi dokončno
uredijo.

In slednjič je treba spre-
govoriti tudi o organiziranih
društvenih izletih v gore.
Teh je bilo lani 18, planinci
pa so obiskali vrsto zanimi-
vih poti in vrhov v Sloveniji,
sosednjih republikah in tudi
v tujini.

Vsekakor je to pestra de-
javnost za društvo, ki šteje
371 članov, 34 mladincev in
196 pionirjev.

BRANKO STAMEJCIC

VITANJE

VEČ KOT ZAČETEK NOVEGA

ZA 100-LETNICO DRUŠTVA NOVI DOM

Na sedanjem gasilskem
domu Vitanje je 12. febru-
arja 1977 sirena zadnjic zatu-
lila. Naznanila je dvanajsto
urp in čas, ko so marjivi
vitanjski gasilci pričeli ruši-
ti stari dom.

Gasilsko društvo Vitanje je
bilo ustanovljeno 1877. leta,
torej pred sto leti. Ob usta-
novitvi niso imeli svojega do-
ma, vendar so si že dvajset
let za tem zgradili prvi gasil-
ski dom. Stal je na mestu, kjer
je sedanj in kjer bo tudi bo-
doči. Gasilski dom pa ni slu-
žil le požarni varnosti, pač pa
je bil do leta središče kul-
turne in prosvetne dejavnos-

ti v kraju. Sedanje vodstvo
gasilskega društva v Vitanjah
je sprejelo sklep, da bo nov
in sodobno urejen gasilski
dom zgrajen do letošnjega
praznika konjiške občine. Po
načrtu bo veljal 1,6 milijona
dinarjev. Sredstva so že za-
gotovljena. Tako bosta ob-
činska gasilska zveza in ob-
činska skupnost za požarno
varnost prispevali po 300.000
din, vitanjska podjetja in kra-
jevna skupnost skupaj 500.000
din, Konus 150.000, Kovaška
industrija Zreče in LIP Sl.
Konjice po 10.000 din. Gasil-
ci so se obvezali prispevati
okoli 200.000 din. Vsak član
društva bo namreč opravil

po 50 prostovoljnih delovnih
ur.

Gasilsko društvo je z grad-
njo novega doma sprejelo ve-
liko obveznost, to delo pa
bodo vodili predsednik Edi
Petejinšek, Viktor Jeromek,
predsednik nadzornega odb-
ra in Slavko Poklič, poveljnik.

Prireditve v počastitev sto-
letnice gasilskega društva se
bodo v Vitanju pričele v po-
žarno-varnostnem tednu, ko-
neč septembra, in se bodo za-
ključile s slavnostno sejo ob-
činske gasilske zveze 9. ok-
tobra ter s parado članov ga-
silskih enot.

FRANJO MAROSEK

Gasilski dom Vitanje, ki so ga 12. februarja letos pričeli rušiti, da bi na njegovem mestu
zgradili novega.

MALA ANKETA
VELIKA DRUŽINA

Velik napredek, ki so ga v Zrečah naredili v minu-
lih letih, pripisujejo tesnemu sodelovanju med vsemi
društvenimi organizacijami, samoupravnimi organizmi
in med krajevno skupnostjo ter delovnimi organiza-
cijami. Kakšno je to sodelovanje in kaj to pomeni za
uspeh vsakega organizma posebej, so povedali svoje
mnenje štirje Zrečani (eden od teh je rezervni).

JOZE FELICIAN, pred-
sednik krajevne organiza-
cije ZB NOV: »Treba je
poudariti, da je v naši
organizaciji ZB NOV, ki
vključuje tudi sosednji
krajevni skupnosti na Re-
sniku in Skomarju, delo
uspešno zato, ker dobro
sodelujemo tako z ostali-
mi političnimi organizaci-
jami, krajevno skupnostjo
in delovnimi organizaci-
jami. V borčevskih vrstah
ni več tistih perečih bor-
čevskih problemov, pred-
vsem pa ni stanovanjskih
problemov. Okoli šest-
deset bivših borcev v na-
ši organizaciji, ki šteje
nad 170 članov, dobiva en-
kratno ali pa redno pod-
poro, oziroma varstveni
dodatek, ker so njihovi
osebni dohodki nizki.«

JOZE KUZMAN, predsed-
nik krajevne organizacije
SZDL: »V našem kraju je
politično delati mnogo laž-
je, predvsem pa uspešna-
je kot v večjih krajih in
mestih. Morda so Zreče
tudi sicer bolj poenotene.
Hotenje, da kaj dosežemo,
da se kraj razvije, zajema
veliko večino občanov, za-
to je vsak problem, vsa-
ka akcija, ne glede, kdo jo
vodi, stvar vseh. Je že res,
da bi SZDL morala pred-
vsem politično usmerjati,
analizirati dejavnost. Toda
hočeš nočeš se znajdemo
vsi v akciji sami. Kjer je
sodelovanje takšno kot pri
nas, tam so meje med pri-
stojnimi močno zabrisane.
V Zrečah pa tudi ni tovar-
niških plotov, ki bi ločevali
tovarniške od krajevnih
problemov.

VASILJE CETKOVIC,
akademski kipar, po ro-
du iz Crne gore, drugače
stanuje v Celju, v zadnjih
letih pa s svojim delom
in izdelki kulturno bogati
zunanjo podobo indus-
trijskih Zreč. Sodeloval je tu-
di v ustnem časopisu, ki
smo ga pripravili ob za-
ključku obiska v zreški ki-
nodvorani: »Prepričan sem,
da imajo tukajšnji ljudje
velik posluš tudi za kul-
turo. Kraj se vedno bolj
razvija in zakaj mu ne
bi dali tudi še lepše zuna-
nje podobi. Ko sem prvič
prišel sem, sem v sebi
začutil, da bom tukaj ostal
in da bom pomagal k zu-
nanjemu izgledu tega
simpatičnega kraja pod
vznožjem Pohorja. Pri raz-
vijanju kulture moram iti
korak naprej, to pa je
razstava v naravi. Ko gra-
do ljudje iz službe ali v
njo, si lahko mimogrede
ogledajo skulpture, ki
krasijo njihov kraj. Vse
to jih nazadnje tudi du-
hovno bogati. Ti zametki
pa bodo brez dvoma pri-
vabljal tudi druge, kar
bo samo v korist kraja.«

JOZE KOVSE, predsednik
osnovne organizacije ZSMS
v kovaški industriji Zre-
če: »Nenehno samouprav-
no dogovarjanje med
društvenopolitičnimi orga-
nizacijami, organizacijami
zdrženega dela in kra-
jevno skupnostjo v Zre-
čah je podlaga, zaradi ka-
tere smem reči, da je na-
še delo prijetno in da je
rodilo sadove. Ničesar v
kraju pa tudi v delovni
organizaciji ne gre mimo
nas in obražno. Dobro
smo obveščeni o vsem, so-
delujemo pri vseh akcijah,
vabijo nas povsod, kjer se
kaj dela. To seveda sku-
šamo vrniti na svoj na-
čin. Sodelovali smo v sta-
bilizacijskih prizadevanjih
naše delovne organizacije.
Ker je še mnogo dela,
smo sklenili, da letos usta-
novimo svojo, zreško mla-
dinsko delovno brigado.
Menim, da se ta enotnost
v delu in pogledih v Zre-
čah dobro odraža prav
povsod.«

To naj bi bila vsa skrivnost naglega razvoja, vse-
stranskega uspeha in spodbudnih obetov za prihod-
nost Zreč. Sloga, sodelovanje, solidarnost.

J. KRAŠOVEC

HP PIVOVARNA LAŠKO

Titova 28 — 63270 Laško

razpisuje

v skladu s Samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih delavcev in sistematičiji delovnih mest prosto delovno mesto

VODJA poslovne enote Celje

Delovno mesto, ki ga razpisujemo, je zahtevno, pa vendar zanimivo z možnostjo napredovanja. Za delo na tem delovnem mestu pričakujemo sodelavca:

- z višjo ali srednješolsko izobrazbo, pri čemer ima prednost ekonomska stroka
- pasivno obvladanje enega tujega jezika
- primerne izkušnje v komercialni stroki

Če se za to delo zanimate, vas vabimo na neobvezen informativni pogovor.

Istočasno razpisujemo tudi prosto delovno mesto.

FAKTURIST - ADMINISTRATOR

za katero je zahtevana srednja ekonomska šola ali druga sorodna ustrežna izobrazba z najmanj 1-letnimi delovnimi izkušnjami.

Prijave z ustreznimi dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov delovne organizacije do 4. 3. 1977

»BIFE« Marinšek Karolina Nova Dobrava 7 — Zreče

Nudimo vam:

- domače klobase v zaseki
- jedila po naročilu
- dobra domača vina, belo, rdeče in kraški teran

Ljubitelji dobre jedače in pijače — VABLJENI!

ŽALEC

HMELJARJI V TEŽAVI

NESKLADJE STROŠKOV PROIZVODNJE IN CEN

Vprašani proizvajalci hmelja se v žalski občini že vrsto let lotevajo načrtno, kljub temu pa je ta panoga v vse večjih težavah. Hmeljarje v občini namreč vse bolj pritiska razkorak med rastjo stroškov pridelovanja hmelja in ceno hmelja na svetovnem tržišču. Ta odločno vpliva na hmeljsko proizvodnjo, saj gre v izvoz nad 80 odstotkov celotne proizvodnje. Problem je vse bolj pereč, še zlasti pa se je zaostрил lani, ko so dosegli vrh vsega še sorazmerno nizko letino (11,4 centa na hektar), kar so povzročile neugodne klimatske razmere oziroma suša in toča.

V občini skušajo iz zagate na vse mogoče načine. Opazni so zlasti premiki pri izboljševanju produktivnosti proizvodnje hmelja, pa tudi pri združevanju dela, denarja in zemlje.

Kar zadeva produktivnost je treba povedati, da število ur, ki so potrebne za obdelovanje hmeljišč in za spravilo pridelka, upada. V povojnih letih je bilo za obdelovanje hmeljišč potrebnih 1400 ur dela, lani pa le še 481. Spravilo je v povojnih letih zahtevalo 3000 ur dela,

lani pa le še 810 ur. Pomemben prispevek izboljšani produktivnosti gre nedvomno pripisovati večji organiziranosti in združevanju. V občini so lani pridelovali hmelj na 705 hektarjih, dogovorjena pa je bila delitev dela in vplejani dohodkovni odnosi, saj je TOZD Kooperacija kombinata Hmezd zagotovila minimalno odkupno ceno. Na 480 hektarjih so hmelj pridelovali v skupnih žlicnicah. V 44 skupnostih pa obiranje hmelja je vključenih 420 kooperantov, ki oberejo 80 odstotkov pridelanega hmelja v kooperaciji. K tem, pozitivnim premikom za izboljševanje proizvodnih rezultatov, pa je treba dodati še nekaj slabosti, ki zavirajo večjo uspešnost. Ob opisanih težavah zaradi neskladja stroškov proizvodnje in prodajnih cen, gre med slabosti šteti tudi nezadovoljivo prenašanje raziskovalnih dosežkov Instituta za hmeljarstvo v redno proizvodnjo. Zdi se, da so očitki, češ da je Institut v letih svojega obstoja naredil premalo za potrebe konkretnih proizvajalcev, upravičeni. Premalo je namreč naredil za praktično raziskovanje upo-

RESNIK NAD ZREČAMI

TURIZEM? SAJ - ZAKAJ PA NE

V MODERNEM HLEVVU »POJE« DVANAJST GLAV ŽIVINE

Iz industrijskih Zreč v kmetijski občini je speljana cesta proti Skomarjem, Resniku, Rogli in drugim razdrobljenim zaselkom. Cesta si je izbrala svoj prostor med dvema strmima pobočjema, kjer je še ravno toliko prostora, da teče potok. Je dovolj široka, lepo speljana in sorazmerno dobro oskrbovana, v letošnjem letu pa bi se naj že »pogospodilas«, saj ji bodo kupili nov gvan — črni asfalt. Malce jo bodo na najbolj nerodnih mestih tudi porezali, tako da bo lepša in da bo vožnja po njej prijetnejša. V bistvu gre za cesto, ki naj bi že v prihodnjih letih pomembno žilo pri razvoju tako kmetijstva, kot tudi turizma, predvsem kmečkega in onega zimskega. Za vse so v tistem predelu odlični pogoji in ljudje so staknili glave skupaj ter rekli, zakaj tega ne bi izrabili!

O sami Rogli ne bomo pisali, ker je to snov za poseben zapis, nekaj podobnega pa bomo storili tudi z idilično vasico Skomarje, kjer je med okoli petdesetimi hišnimi številkami in vikendi še približno 22 takšnih, kjer živijo izključno od kmetijstva. Med drugim ima vsaka hiša televizor (res samo črna bel, vendar televizor je) in avto pa kmetijsko mehanizacijo — največ traktor s priključki za spravilanje lesa iz goše ter za odvoz gnojnice. Sicer pa smo zapisali, da je to snov za prihodnjic.

Zapodili smo se v bližnji Resnik, ki skupaj s Skomarji predstavlja vsak zase krajeno skupnost, obe pa sta vezani na krajevno skupnost Zreče. Resnik je nekako takšen: hiše so tako skupaj kot recimo ponedeljek in sobota! Pokrajina je takšna, da če pogledaš v dolino, se ti zvrtili v glavi, če pogledaš v breg, podvojiš v svojo kondicijo. Ljudje tam gori so se v dolgih letih tako prebičali, da tega niti ne opazijo več. Nijajo ne vrtočlavič in tudi brez kondicije niso, kajti dru-

gače v tistem svetu ne bi mogli živeti.

Če se postaviš sredi travnikov in njiv, s katerih razigrani veter odnaša zemljo v dolino, za čuda ne slišiš več ptičjega petja, ampak samo petje — žag! Zato ni čudno, da tam daleč naokoli ni več divjih petelinov, ki potrebujejo mir. Včasih jih je bilo veliko, zdaj pa so jih pregnale žage. Z žagami pa kmetje hitreje podrejo les, ki je pravzaprav glavni zaslužek. In kdo bi se še zmenil za divjega petelina, važen je denar. Od petelina ne moreš živeti, od denarja lahko. Tega modernega nemira so se že navadile srne, ki jih je tam naokoli veliko, v kar smo se sami prepričali, saj smo videli dve večji skupini, ki sta se po travniku v rahlem galopu zgubili v goši in skrili pred radovednim in neprijetnim avtomobilskim hrupom.

S Fricem Beškovicnikom, ki je sicer zaposlen v zreškem Cometu in ki mi je bil tisti dan čudovit vodič po njihovih krajih, sva potrkala na vrata velike in lepo urejene domačije Antona in Vere Ločnikar. Pes se je potepel nekaj metrov proč proti kapeli, vrata pa je odprla gospodinja Vera.

»Sama sem doma, mož je v goši. Podirajole«

S Fricem sva se spogledala, saj sva vsepovsod, kamor sva prišla, našli na isto: doma so bile samo žene, mož-

je so bili v goši. Les je pač tisto prvo poleg živinoreje, kar daje denar.

Ločnikarjeva Vera je imela skupaj z možem Antonom sedem otrok. Zdaj so porazgubljeni po dolini, en sin pa bo ostal doma in kasneje prevzel kmetijo, katero sta starša pred petimi leti na predlog zadruge preusmerila. S pomočjo kreditov in strokovnih nasvetov sta postavila sodoben hlev, ki je vreden ogleda. Zdaj je v njem 12 glav živine, pretežno takšne, ki daje mleko, katero teče v dolino.

»V prihodnje se bomo še bolj preusmerili v krave, da bomo imeli še več mleka. Samo ko bi tu pri nas ustanovili neko skupino in bi od nje jemali mleko za dolino. Tako pa moramo vsak dan sami voziti. Če bi ga skupaj prodajali, bi bilo bolje, teletom pa se ga ne splača dati, ker se ti to ne obrestuje. Pa tudi prej prideš do denarja s kravo in mlekom, kot recimo z bikom.«

Pri kmetiji, ki sodi za vzor v tistem koncu, je skoraj vsa potrebna kmetijska mehanizacija pa tudi molženje imajo strojno urejeno. Zdaj, ko so uredili prvo operacijo na poti k preusmeritvi pa že razmišljajo o drugi...

»Kmečki turizem? Zakaj pa ne! Saj nas nagovarjajo! Godzno gospodarstvo in zadruga sta celo že pripravila tečaj za kmečke gospodinje,

kjer so nam povedali, kako je treba delati s turistom in kakšno hrano zanj pripravljati — samo pravo domačo! Bilo je zelo fajn organizirano...«

Uredili bi nekaj sob in tam bi lahko ljudje preživljali proste dneve. Do vse bolj razvijajočega turističnega centra na Rogli ni daleč... Sicer pa so od vsake kmetije možni lepi krajši izleti... Možen je lov... Možen je ogled številnih spomenikov, ki spominjajo, da so tam med vojno tekale krvave bitke med sovražnikom in partizani. Slednji so imeli veliko oporo prav v ljudeh, ki živijo po tamkajšnjih kmetijah.

»Pri nas je včasih tudi zelo uspevalo žito. Pa sva eno jutro prišla z možem in videla — vse je bilo poštucano od srnjadi... Zdaj žita nimamo več, saj je tudi s povračilom škode težko... Pa koliko ovc smo imeli! Po 25 do 30! Še danes imam njihovo volno, ki jo prede ženica tu v bližini. Moški imajo še vse nogavice iz domače volne. Zdaj tudi ovc ni več, imajo pa jih proti Paki pri Vitanju. Veliko dela je z njimi pa svojega človeka — pastirja — potrebujejo. Kdo pa bo še šel danes za pastirja?«

Tudi tiste raztrosene kmetije gredo s časom naprej. Preusmerjajo se, ljudje si poskušajo ustvariti, da bi hitreje in lažje proizvedli artiklo za trg in sebe. Še sreča, da so tam gori številne družine in da vsaj eden izmed otrok ostane doma. Tako kmetije ne propadajo, vsaj vse ne.

Tudi v tistih kočkah naše pokrajine že vrsto let veje nov veter. Danes se da že do skoraj vsake hiše priti z osebnim avtomobilom pa čeprav je vreme slabo in se pod kolesi meša blato. Variant za razvoj je še veliko, predvsem pa je treba izkoristiti eno: omogočiti tistim ljudem solidno življenje, istočasno pa ne uničiti narave.

TONE VRABL

EXPORT — IMPORT

TEHNO-MERCATOR

CELJE

TOZD MALOPRODAJA

100 KMEČKIH ŽENSK NA MORJE

Naša vsakoletna akcija »100 kmečkih žensk na morje« zbujala vsakič večje zanimanje tako med bralkami, kot med delovnimi organizacijami, ki neposredno zadovoljujejo potrošnika. Ko smo v ponedeljek na hitro prešli prijave za izlet, smo se čudili — okoli 1000 prijav!

Dvakrat smo presenečeni. Prvič zato, ker je toliko prijav in drugič, ker so v kolektivu TEHNO-MERCATOR TOZD Maloprodaja pokazali prav tolikšno zanimanje za izlet kot naše bralke. Na to slednje smo skušali polskati odgovor v kramlajnju z njimi. Odgovoril nam je SINJO JEZERNIK, v. d. šefa splošno organizacijskega sektorja TOZD Maloprodaja.

V.: Ko ste zvedeli za izlet ste se v podjetju odločili prevzeti glavno pokroviteljstvo nad njim. Kaj vas je navedlo na to odločitev?

O.: Zakon o združenem delu zahteva od delavcev v trgovini nov odnos do kupca, potrošnika. Doseči moramo nove kvalitete v odnosu do kupca, ki se ne zadovoljuje več le z golo prodajo blaga. Želi si svetovanja o blagu, izbiri...

V.: Potrošniki z izbiri nismo zadovoljni!

O.: Delavci v trgovini še manj! Naš življenjski interes je dobro založena trgovina. Trudimo se, da bi bila. Vendar mnogokdaj pri dobaviteljih ne dobimo blaga, ki ga želimo, ki ga želi potrošnik. Omejen uvoz nam izbiri še zmanjšuje. Vendar menimo, da so to le prehodne objektivne težave. Zato se pripravljamo že zdaj na ugodnejše možnosti. Spoznati moramo kupčeve zanimanje za blago.

V.: Je v tem odgovor na postavljeno vprašanje?

O.: Da. Potrošniški sveti nam bodo v veliko pomoč. Želimo si njihovih mnenj, kritičnih pripomb. Tudi sami iščemo nove oblike stikov in povezanosti s potrošniki. Izlet kmečkih žensk smo ocenili za eno teh oblik, ker vemo, da so ženske pomembni kupci. Delavec v trgovini želi prodati blago, ki zanima potrošnika. To je njegov eksistenčni interes. Zato išče pota kako z dobro založeno trgovino ugoditi potrošniku. Ugoditi potrošniku pa pomeni tudi poznati njegove potrebe, želje in na drugi strani storiti vse, da jih zadovoljimo.

Tako torej o izletu v TEHNO-MERCATOR Celje. Kaj menijo o izletu ženske so že povedale, saj smo o tem lani in tudi letos že pisali. In še bomo, ko se bomo vrnili z izleta. Ta pa ni več daleč, le še 29 dni in nekaj uric.

bv

ŽALSKI KOMUNISTI O KMETIJSTVU

Včeraj popoldne se je v Zalcu sestala komite občinske konference ZKS in v osrednji točki dnevnega reda razpravljala o družbenoekonomskem in samoupravnem organiziranju kmetijstva, gozdarstva in vasi. Razprava je opozorila zlasti na probleme v zvezi z bodočo organizirano kmetijsko proizvodnjo in s tem v zvezi tudi na vlogo in mesto Hmezada v Dobrini. Poleg tega pa so komunisti odkrito spregovorili tudi o slabostih sedanje organiziranosti kmetov v tozdu Kooperacija, položaju kmetov in vse mučnejši deagrarizaciji ter razslojevanju vasi. Opozorili pa so tudi na temeljne naloge komunistov pri ureditvi kmetijske proizvodnje, ki jo v posameznih panogah še vedno duši neskladje stroškov in cen.

O včerajšnji seji komiteja občinske konference ZK v Zalcu bomo podrobneje poročali v prihodnji številki.

B. S.

BRANKO STAMEJCIC

OBZORNIK

MESÉČNA PRILOGA NOVEGA TEDNIKA

Pomlad pritiska na naš svet, prvo vetje je že pognalo. Ob tem prihajamo med naše zveste bralce tudi mi z novim oganjkom — z mesečno Tednikovo priložnostjo **OBZORNIK**.

Prvi znanilec je pred vami. Ni se še povsem »odprl«. In se bo, kolikor bolj se bodo razrastle korenine. Naš namen je preprosto. Koliko gradiva nam ostaja, še ne vemo. Zato ga je, ki ga le stežka objavljamo, ker nimamo primernih rubrik in ne prostora. A bi ga radi. Vemo tudi, da ga boste bralci z zadovoljstvom vzeli v roke.

Zato poskušamo z mesečno priložnostjo polniti vrzel. V **OBZORNIKU** bomo zagledali vsak zadnji četrtek v mesecu objavljali naše in vaše prispevke, zapise, pomine, literarne poskuse — vse kar je vredno objaviti, še bolj seveda prebrati.

UREDNIŠTVO

V nedeljo bo že drugič na sporedu posebna oddaja v kateri vam predstavljamo stare pesmi, ki jih le še poredkoma po največ seveda na deželi. Tokrat sta avtorja oddaje Drago Medved in Vojko Rizmala obiskala hišo Lojzke in Stefana Vahterja pod Brinjevo goro. Stare pesmi so peli Lojzka in Stefana Vahter, njune hčerke Lojzka, Očko in Jožica Gorenc, pa znanci Stanko Sadek, Stanko Albreht znan tudi z imenom Pohorski zvonček, Anton Sporar, prvi konjski župan in drugi svetovni vojni. Najbolj junaška je bila dvaindesetletna Lojzka Vahter, ki je vse pripravljala v dobro voljo, saj ne bi, saj zna vrsto pesmi, ki govore o trti in sladki vinski kapljici. Sicer pa poslušajte v nedeljo omenjeno oddajo, ki je na sporedu približno ob enajsti uri. In pošljite zanjo predloge, nova imena in sploh jo pomagajte soustvarjati.

Foto: Drago Medved

ZGODBA POHORSKEGA KMETA

ALBINA MALECA VOJSKOVANJA

Če kdo pozna novejšo zgodovino slovenskega naroda, potem jo takšni, kot je Albin Malec iz Črešnov nad Zrečami. Napisana mu je na kožo, če malce spremenimo izrek, da jo je občutil na lastni koži. Enainosemdesetletni preživetkar je aktivno sodeloval v najbolj odločilnih zgodovinskih preobratih in je doživel čas najbolj burnih sprememb, naposled tudi najbolj zmagovitih dni našega naroda.

X X X

Kakšna so bila tista otroška in deška leta, preden ga je vojna vihra pognala v svet? Srajce iz nebeljenega platna, hlače iz raševine, cikle, ržen kruh pa še tistega ne dovolj.

Ko je bilo Albinu devetnajst let je prva vojna že dobro leto besnela. Na hitro so ga naučili nositi puško in že je s svojim 87 regimentom krenil v Srbijo, od koder so jih kar hitro umaknili, ker so se preveč bratili in razumeli z ljudmi. Potem je tedne in mesece poslušal grozljivo kanonado v Tirolah, ko pa je na goriški fronti postalo najbolj vroče, so jih prestavili tja. Kar naenkrat so jim začeli dopovedovati, da pravzaprav branijo svojo zemljo pred pogoltnimi Lahy. Doberdob je bil krvavi mlin, ki je požiral polke na obeh straneh. Tudi Albina je dvakrat zadelo. Ob koncu vojne je bil v lazaretu. Pridružil se je celjskemu polku, ki je bil podrejen generalu Maistru v boju za severno mejo. In spet je imel Albin Malec smolo. Pri Velikovcu je bil ponovno ranjen. Na solze mu je šlo, ko je v bolnišnici zvedel, da so se morali Maistrovi borci umakniti s Koroške.

X X X

V trdem vojaškem življenju ojeklenel mož se je moral ozreti naokoli kako bo naravnal svoje lastno življenje, če mu je vojna prizanesla in je bila bodočnost še pred njim. Naneslo je tako, da se mu je oko ustavilo na mladi vdovi z dvema zdravima fantičema. Kar kmalu je bila ohcet v Črešnovi, potem pa delo od zore do mraka. Zdaj na njivi in pri živini, pozimi in na pomlad v gozdu. Fanta sta rastla, bila sta postavna in čeprav nista nosila njegovega priimka, so se razumeli. Nikoli ni bilo prepira med njimi. Ljudje, ki morajo trdo delati, ki nimajo veliko takega zaradi česa bi se bilo vredno prepirati, se navadno zelo dobro razumejo.

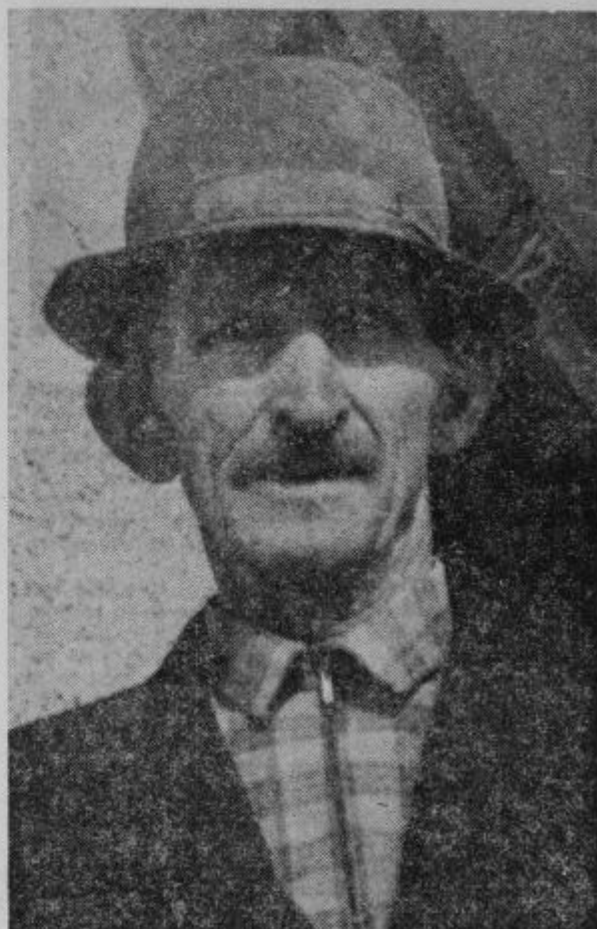
Bilo je vsega tista leta, ki so jih preživali v miru.

Bilo je veselje, a še več skrbi in nadlog. Pa kakorkoli že, vojne si v Malecovi družini gotovo niso želeli. Toda malega človeka nikoli nihče nič ne vpraša. In tako je spet čez Pohorje in pod njim završala vojna.

Če je kdo kje na tistem ali na glas tožil po rajni Avstriji, je ob srečanju s hitlerjevo soldatesko in policijo hitro spoznal, da vrnitve starih časov ne bo. V Avstriji slovenski jezik ni bil ravno čislán, toda vsaj prepovedan ni bil. Zdaj pa so otroke v šoli učili prepevati le nemške pesmi, na uradih po slovensko nisi nič opravil, še v cerkvi je bilo zapovedano pridigati po nemško. Njemu, Albinu, ki je bil Maistrov borec, so od prvega dne gledali pod prste.

X X X

Kmalu so od Rogle sem, s Peska začele prihajati skrivnostne novice o ljudeh, ki so se zatekli v gozdove. Tudi Albin je zvedel zanje, sem in tja tudi kaj poslal po zvezli. Ko pa je pri Treh žeblikih padel pohorski bataljon, so Pohorci otrpnili od groze. Bili so prepričani, da

se bodo Nemci hudo znesli nad njimi. Pa so Nemci imeli tisti čas še večje skrbi. Zima jih je stisnila pred Moskvo in pri Stalingradu je bila na kolenih von Paulusova armijska grupa.

Nekoga večera, bilo je februarja, leto dni po pohorski tragediji, sta se oglasila dva partizana. Oba sta govorila kranjsko narečje in Maleca je hudo mikastila radovednost, kako sta se oglasila ravno pri njih. In je zvedel. Boris, tisti Vintarjev fant iz Zreč, ju je poslal. No, saj se je tudi Boris potem katerikrat oglašil. Nekoč mu je dejal: »Oče Malec, poznam vas ko sem bil še takle!« Tako je rekel in segel z upognjeno dlanjo do svojega kolena.

Zdaj je bil Albin Malec pri svojih sedemindesetih letih spet na fronti. Ta fronta je bila zdaj okoli njegovega doma. Malone vsak večer so prihajali borci po živež, ki ga je zbiral, prišli so ponj, da jih je vodil čez Pohorje do naslednje zveze, čez dan pa je bilo treba čim več pridelati, kajti ust je bilo zdaj veliko in varovati se je bilo treba Nemcev, obveščati partizane in vaščane. Bojev vajen Albin je prenekaterikrat, ko je tam okoli Črešnov rototalo, spravil vaščane v varne obokane kleti.

X X X

Sredi leta 1944 so prišli ponj in ga odvedli v Vitanje, kjer so ga dober teden mlatili kot otep slame. Nič ni povedal. Odpeljali so ga v Maribor v kaznišnico in ga pretepali naprej. Čez dva meseca se je vrnil domov. Imel je nekaj čez štirideset kilogramov in tako je bil zdelan, da je moral po vojni na operacijo želodca.

Nesreča ne pride nikoli sama. Eden od fantov, starejši, ki je bil že poročen, je v partizanih padel. Drugi, sedanjí gospodar, je dezertiral iz nemške vojske, a so ga ujeli in vtaknili v celovški zapor. Tja je hodil Albin, mazal s takoj najbolj veljavno valuto, mastjo in mesom, da je nesrečni mladenič v zaporu dobil vsaj nekaj priboljška in zdržal do konca vojne.

X X X

Kaj bi na široko pisali ob tem, kako je bilo po končani vojni. Svoboda je vse opljanjala od veselja in sreče. Toda življenje je terjalo svoje. Albin in žena sta sklenila izročiti grunt Antonu, ta mlajšemu, ki se je vrnil iz zapore. Nista čakala, kot mnogi: Ti meni luč, jaz tebi ključ! A ker so mladi radi zase, sta si Albin in žena v dveh letih tik ob cesti postavila hiško. Kdaj? Leta 1947 je bila narejena! Takrat, ko je bilo vse na karte, ko so ljudje govorili, da bi ne mogli boga križati, tako težko je bilo za žeblje. Pa je stari vojak Albin, takrat zaposlen pri gozdni, zmogel tudi to. Zmogel je dvajset let odbornikovanja v Konjicah in na okraju v Celju — takrat, ko se je v dolino hodilo peš.

Zdaj je v svoji kočki sam. Vdovec je od lani. Noge, ki so prehodile toliko sveta, ga ne ubogajo rade. V izbi ima televizor, ki ga popelje po svetu, ki se je od njegovega otroštva močno spremenil. Tako, da komaj verjame očem in ušesom.

JURE KRAŠOVEC

MED TUMORJEM IN POHUJŠANJEM

Slovensko ljudsko gledališče Celje bo letos že devetletno sodelovalo na Jugoslovanskih gledaliških igrah, dvanajsetih v Novem Sadu, bolj znanih pod imenom Sterijino pozorišče. Zanimivo je, da so letos v maju organizirali Prvi festival slovenske, in sodobne jugoslovanske drame. Med poglavitnimi organizatorji in njen nosilec je bil pokojni dramaturg Lojze Filipič.

Celjski gledališki ansambel je nato že čez dve leti (1957) sodeloval na Sterijinem pozorišču (ime je po znanem srbskem komediografu Jovanu Popoviću Steriji) s komedijo Miloša Mikelna Petra Seme pozna poroka. Leto zatem so celjski gledališčniki znova stopili na deske odra Srpskog narodnog pozorišta v Novem Sadu. Tokrat z delom Jureta Kislingerja Na slepem tiru.

Celjane spet srečamo v Novem Sadu čez pet let. Torej leta 1963 z gledališkim delom Janeza Žmavca Jubilej. In spet mine pet let (1968), ko nastopijo pred rjovosadskim občinstvom s Cankarjevimi Hlapci. Nato štiri leta

premora in Norci Dušana Jovanoviča, ki opozarja novosadsko občinstvo, pa tudi kritike in strokovne kroge na specifiko svojega gledališkega jezika. Po treh letih (1975) se prične serija predstav. Tega leta znana komedija Toneta Partljiča Ščuke pa ni, leto zatem spet Dušan Jovanovič in Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka in letos Ivan Cankar Pohujšanje v dolini Sentflorjanski. Po devetih letih Celjani devetletno na Sterijinem pozorišču z Ivanom Cankarjem. Zanimivo je to, da so lanske leto ob gostovanju v Novem Sadu na 21. jugoslovanskih gledaliških igrah igrali Pohujšanje v dolini Sentflorjanski že v Zrenjaninu in to v torek, 20. aprila in v četrtek, 22. aprila v Zemunu. Vmes so igrali, 21. aprila, v Novem Sadu Tumor. Dve predstavi ena za drugo, ali ena pred drugo. Najprej Pohujšanje, zatem Tumor in spet Pohujšanje in letos ponovno Pohujšanje, na osrednjem odru jugoslovanskega teatra. Če ravno hočemo iskati zagonetno igro naključja ali zaporedja dogodkov, sledimo tihemu zasledovanju obeh predstav, dveh silnic, ki sta kot gledališki predstavi tako značilni za celjski gledališki ansambel in to je gledališka igra v kolektivu. Nehote se mi v tem trenutku pojavi pred očmi televizijska predstava Pohujšanja, ki je precej osiromašila Korunovo pripoved Cankarjeve literarne predloge, ki je tako mojstrsko postavil pred nas drugo plat alternative umetništva in doline Sentflorjanske. Igra predstave, grajena na precizni kompoziciji, že kar likovno intonirana, je v ploški, svetlobno osiromašeni televizijski predstavitvi precej izgubila.

Lanska udeležba Celjanov na Sterijinem pozorišču je bila pomembna z več vidikov. Morda najbolj s tega, ki kaže na določeno kontinuiteto dela v hiši in na upravičeno trditev, da je celjski gledališki ansambel med najboljšimi v Jugoslaviji in da ni velika hiša merilo kakovosti. Tudi nagrade povedo svoje: Maks Furjan je dobil nagrado za igro, Ljubiša Ristić za režijo, Miodrag Tabacki za sceno in seveda Dušan Jovanovič za tekst. V Novem Sadu je

nekdo rekel, da bi morala nagrado dobiti tudi glasbeni svetlobni opremi te predstave pa smo še ten spoznali pomembnost dela Chris Johnsonove. Stavbo so Celjani sodelovali tudi na beograjskem.

Cankarjevo Pohujšanje v dolini Sentflorjanski žiral Mile Korun. Ko sem med vajami lanske leto z njim pogovor o nastajajoči predstavi, ni z navdu odgovarjal na moja vprašanja za radijski kulturni. Predstava je nastajala na odru, toda vsebina njenih besed se je še trgala iz njega. Zato ni bil niti pri povedati vsega, tudi tistega ne, kar je tedaj čutil morda lahko prišlo spontano v obliki besede na da to utruja in kar je še hujše: človeka razmagnet, jalca ohladi, napetost popušča. Nekaj podobnega lahko razbrali tudi iz zapisanega pogovora Mileta z umetniškim vodjem gledališča Igorjem Lampre je bil objavljen v gledališkem listu št. 5 lanske. Naj uporabim zaključne besede iz tega zapisa, ki režiser: »Osebo ne čutim sveta, v katerem živim razklanega, kot ga je čutil Cankar, ki je videl strani svet gole, grobe stvarnosti, če lahko tako na drugi strani pa svet prefinjenih, pajčevinastih, njih odnosov. Najbrž gledam na svet kot na cel vsakdo. Svet sestavljen iz obojega, iz grobe stvari v kateri ta trenutek živimo, pa tudi hrepenenja načrtov, ki jih nosimo ali snujemo v sebi.«

Kdor je predstavo videl, mu jo je te misli po Ni več črno belega filma. Tudi umetništvo je lahko živo, tudi dolina Sentflorjanska ima v sebi oblikvarjenosti le človeške lastnosti. In tako dalje. Je bilo presenečenje in kakovost Korunovega Pohujšanja, s katerim Celjani že tretjič zaporedno predstavljajo slovensko dramatik na Sterijinem pozorišču 67 predstavami, kolikor jih je konkuriralo, je kombrala osem predstav, med njimi tudi Celjsko.

DRAGO M

Marodičeva televizijska nadaljevanka »Marija« je s svojo drugo zgodbo, v nedeljo, 13. februarja 1977, sovpadla z obletnico strahotnega bombardiranja Dresdna, 13. februarja 1945. Slika življenje in beg taboriščnic.

Podoben pobeg sva skupaj preživeli dva Celjani med sedemnajstimi Slovenkami, tretja, šestnajstletna Ankica Stingel je po pričevanju naše tovarišice Marije Cretnik iz Hotinje vasi pri Mariboru umrla med ruševinami zrušenega vhoda v tovarno le nekaj sekund pred rešitvijo. Njenemu in spominu več sto taboriščnicam, ki so to noč umrle pod ruševinami, je namenjen ta z nadaljevanko in obletnico sovpadajoči opis.

NEUTOLAŽLJIVA ANICA

Podružnica ravenbrškega taborišča je bila med mnogimi tudi v tovarni letalskih motorjev v Dresdnu. V tovarno Universelle, Florastrasse 14 so v oktobru 1944 pripeljali okoli sedemsto žena iz Ravensbrücka in jih namestili v tretjem nadstropju in na podstrešju tovarne.

Sedemnajst Slovenk: Verica Bračko, Marica Matjašič, Anka Valčič, Malka Golob, Mira Gregorc, Mara Lešnik, Cirila Blažič, Stefka Kocman, Marija Cretnik, Anka Stingel, Gigica Nerat, Franciška Mulec, Nada Crepinšek, Marija Hotko, Anka Cretnik, Berta Prohaska in jaz. Darinka Fortunat, se nas je razporedilo po podstrešju, v trinadstropne pogoje čisto v kot, ob zastekleno steno. Da, samo stena je bila. Okna se niso dala odpirati. Ob zadnji koloni pogradov Srbkinje, Rusinje, Čehinje, Belgijke, Francozinje, Italijanke in Litvanka, a prav ob nasprotni steni od naše, so ležale jehovke, ciganke in nekaj nemških kriminalk, ki so jih dodali nam, političnim jetnicam. Z nami Slovenkami pa sta bili še nemška predvojna komunistka, pravica dr. Rita Sprengel in Švicarka Elza, žena francoskega politika. Nad tristo nas je spalo v enem samem prostoru, ki ga je ogrevala majhna, železna pečica. Umivale smo se v eni sami umivalnici s tremi pipami in spale na pogradih, ki so bili komaj pokriti z lesno volno in tudi pokrite smo bile s tankimi, temnosivimi odevami iz celuloze. Vzglavnikov ni bilo. Delale smo ob težkih rezkalnih in vrtilnih strojih teden dni v dnevni in drugi teden v nočni izmeni po 12 ur ob minimalni hrani — zjutraj skodelica grenkega čaja, opoldne juha iz korenja, repe ali zelja z dodatkom dveh ali treh krompirjev, ob nedeljah ter zvečer 10 dkg kruha ter dvocentimetrsko kocko margarine ali klobase z enakim čajem kot zjutraj. Naučile smo se rezati teh 10 dkg kruha na milimetrsko tanke rezine, saj je bil to celodnevni obrok ob težaškem delu pri strojih.

Trinajstega februarja je Ankica Stingel, naša najmlajša sinjoka kodrolaska, neutolažljivo jokala. Dve sva jo tolažili, vendar zaman. Prosila je, naj jo pustimo, da se izjoče. Na dom in mamo se je spomnila. Kljub vsemu hudemu je bil tak, neutolažljiv jok med nami vendarle tako redek, da je težko legel na vse nas. Sedla sem k zastekleni steni in nad strehami mesta, ki sem ga poznala samo toliko, kolikor sem ga videla, ko so nas v koloni prignali s kolodvora in drugič, ko so nas gnali na razuševanje, iskala Elbo, preko katere bi bežala vzhodni fronti nasproti, če bi mogla...

»Uiti, zbežati,« me je tisti večer zajelo s silno močjo. Ko je paznica ugasnila luč, nisem mogla zaspati. Tudi z Rito se nisva pogovarjali kot navadno, ko so ugasnili

luč. Misli so mi blodile po ljubih poteh rodnega Celja in se ustavile prav na ozki gozdni potki okoli Aljaževega hriba, ko je zatulila sirena in so nas nagnali v klet.

V kleti, kamor so nas vseh sedemsto stlačili, si je naša skupina, skupno z Rito in Elzo izbrala kot ob dimniku, sodeč, da je tam zid najtrdnjejši. Alarmov dotlej ni bilo veliko. Tokrat pa je že ob prvem alarmu šlo zares. Neznansko je bobnelo nad tovarno, luči so se majale, v zidu so nastale razpoke in po kakšni uri so sirene zatulile konec.

PEKEL V ZAKLONIŠČU

Stavba je bila že ob prvem napadu tako poškodovana, da se tiste, ki smo stanovale na podstrešju, nismo mogle več vrniti tja. Oblečene smo polegale k tovarišicam v tretjem nadstropju. Jaz sem legla k Poljakinji, zdravnici Janini Koščuščokovi.

Dobro pomnim, da smo ležale le nekaj minut, ko so sirene ponovno zatulile in tulile dolgo, dolgo. Toda komaj smo pridrvele v klet, je najprej med grozotnim bobnenjem ugasnila luč in potem se je med neznanskim hreščanjem in krili na sedemsto druga ob drugi stoječih žena zrušila sredina stropa ob stebru in nato obodno zidovje kleti.

Nagonsko sem se sklonila in si pokrila glavo z me-nazko. Zaradi zračnega pritiska sem za nekaj časa izgubila zavest. K sreči sem bila v kotu ob dimniku, ki je res vzdržal in me ležečo na tleh množica v temi ni pohodila. Medtem ko sem se prebudila, že ni bilo v tistem kotu ob dimniku nobene več iz naše skupine. Za dvema porušeni zidovoma kleti je gorelo. Na sredi kleti je bil steber upognjen, strop predrt in pod tono prahu se je zvižal nerazločljiv klopčič jetnic. Plazeč sem se jim približala.

Krepka, visoka Ukrajinka, me je povlekla za roko s seboj, da bi šla z njo kar skozi ogenj. Že sva prestopili nekaj korakov, pa sem se domislila, da je treba poiskati drug izhod in sem se ji iztrgala iz rok. V tem ko je stekla v drugo smer, sem zablodila v dušič dim, vendar sem se skozenj prerinila do kamnitih stopnic, po katerih smo prišle v to klet. Skozi ogenj sem si upala, zdaj pa, ko sem zagledala stopnice zatrpane s trupli, se me je polotil obup. Kakih sedem metrov dolge, strme stopnice je ščitila ograja z železnim drogrom.

Že pri šolski telovadbi nisem marala plezanja po železnih drogih. Pa sem morala do vrha, učiteljica je bila dosledna. In tu je bil spet železen drog — ograja stopnic. Ga bom zmogla? K vrhu stopnic mi je po drogu pomagala davno pridobljena spretnost, spretnost, za katero nekoč v telovadnici nisem mogla misliti, da mi bo rešila življenje. Dvakrat me je med plezanjem ob tem železnem drogu potegnili k truplom na stopnicah. Malo pred vrhom sem prišla dvignjeno roko še žive tovarišice. Vlekla sem to roko do predzadnjega navpičnega droga na železni ograji. Na vrhu stopnic sem med ognjem za seboj, med obupnimi krili in hreščanjem padajočega zidovja, v zmedu groze pomislila na mamo.

»K njej moram, moram domov, moram, moram.« To mi je pomagalo, da sem se dvignila in se opotekla k vratom na dvorišče. Tudi tu na dvorišču je vse gorelo kot tam spodaj. Tam je bil razrušen bunker, v katerem so bile paznice. Na drugi strani, za porušeni zidovi, sem zagledala goreče stroje. V svetlobi ognja sem videla tovarno, dimnik, ki se ni podrli, ob katerem smo si izbirale

SPOMINI S

PO

prostor v zakloniščni kleti. In potem sem zagledal seboj kakih deset metrov oddaljena velika vrata peljala na ulico.

BEG IZ GOREČEGA MESTA

»Skozi ta vrata moram,« sem se v hipu od zagledala na levi, med vrati goreče prodjarnice svojih tovarišic, Slovenk, Mire in Mare: »Tu gori, pojdit!« sem jima še zaklicala. Medtem se je v tovarni zrušil nek zid. Prah rušечеega zidovja ter množica, sta me v hipu ločili od njiju.

»Na ulico, skozi velika vrata,« sem pomislila je prah toliko polegla, da sem zopet videla, sem z tik pred vrati široko, malone ves prehod obse-

Takole je neznan avtor (ali avtorica) narisal tretjo

Celje je že zdavnaj zajela prava rokometna mrzlica, ki se kaže v neizmernem izviru dobrih rokometashev, kot tudi v fanatičnem pristopu ljubiteljev igre z drobno žogo do rokometne tekme. Celjskim rokometasem se je lani po nekaj letih ponovno uspelo uvrstiti v I. zvezno ligo, katero mnogi rokometni strokovnjaki smatrajo za eno najmočnejših, če že ne najmočnejšo v Evropi. Evropa pa pomeni v svetu kraljico te dinamične igre.

Celjski rokometasji so uspeli. Tudi zdaj uspešno nastopajo, saj so osmi, kar je velik uspeh za ekipo iz tako majhnega mesta, kot je Celje. In v tej ekipi so trenutno štirje reprezentantje: mladinska Slavko Ivezić in Stanko Anderluh ter članska Zdenko Zorko in Vlado Bojevič.

Slednji je za reprezentanco, kjer so na prsih pripete plamenice, doslej odigral že 48 tekem ter je tako trenutno edini Slovenec, ki je tako dolgo in konstantno držal med najboljšimi. V začetku so bile težave, kot jih pač ima vsak novinec, da si najde oziroma bolje povedano pribori mesto »pod soncem«. Vlado si ga je in tako je lani bil tudi edini celjski olimpijec v Montrealu. Žal ima na dolgo pot v Kanado kaj slabe spomine...

»Medaljo smo izgubili za en sam gol! Takšna prilika, da bi težko ponovljiva.«

No, Vlado pa kljub temu ni brez medalj, saj jih je dobil na svetovnem študentskem prvenstvu na Poljskem

(srebrno), pa na mediteranskih igrah v Alžiru (zlato), najdražje pa mu je prvo mesto na svetovnem pokalu na Švedskem 1974, kjer je nastopilo 12 najboljših ekip sveta. Jugoslovani pa so bili prvi.

Vlado pa kljub igranju rokometna redno študira in opravil je že vse izpite na pravni fakulteti, diplomu pa bo predvidoma opravil aprila. Letos! To je nov dokaz, da se da tudi vrhunski šport spojiti z rednim študijem, če je le človek za to. In vlado je.

»Sicer pa me poleg rokometna in študija zanima glasba. Sem velik ljubitelj črno obarvane glasbe. Sicer pa imam okoli 250 kaset in to vse od klasike dalje.«

Vlado je prepotoval skoraj vse kontinente, saj je bil v ZDA, Kanadi, Aziji (kot prvi celjski športnik na Kitajskem), v Afriki (Alžir) in seveda skoraj po vsej Evropi. Kaj s teh potovanj prinaša domov?

»Zbiram suvenirje, ki so značilni za deželo, ki jo obiščem, v zadnjem času pa zbiram tudi starine.«

Kaj pa zbira brat Miha?

»Igrače in značke.«

Trenutno tvoj največji problem?

»Stanovanje! Tu, kjer sva z bratom zdaj, so prej stanovali tudi starši, ki so se preselili v Beograd. Midva sva lahko v tem stanovanju pogodbeno do aprila. Kam

PORTRET VLADA BOJEVIČA

PRAVNI-KOVI SPO-MINKI

potem? Rešitev brez dvoma ni v garsonjeri, saj sva že oba sorazmerno stara in treba je misliti naprej.

Bosta ostala v Celju?

»Vse je odvisno od stanovanja. Je že tako! Bojim se za Miho, ki je bolj čustven in mu ne bo treba dvakrat reči, naj gre k staršem v Beograd. Jaz bom ostal v Sloveniji, samo tam, kjer bo stanovanje.«

Vlado še nato izredno pohvalno govori o mladi celjski rokometni generaciji, ki je izredno perspektivna in se tako ni bati za nadaljni razvoj celjskega rokometna. Pove tudi nekaj besed o občinstvu, ki ni vedno dovolj korektno. Pove tudi o različnih dogodkih, ki jih doživlja na številnih turnejah po svetu in ki jih ne bi doživel, če ne bi igral rokometna in bil državni reprezentant. Vlado je fant današnje dobe: v sebi je združil vse — od aktivnosti (uspešne) v študiju do vrhunske kvalitete športnika. Marsikatera eksplozivnost (kratko trajajoča) pa je pogojena tudi s tempom, ki ga kot človek doživlja. To mu ne gre šteti v slabo, saj navsezadnje le ni kar tako biti na pragu pravnškega poklica in še stalno nastopati v rokometni reprezentanci, ki je med najboljšimi v svetu in za katero velja geslo, da je več na poti kot doma.

Vlado Bojevič je visok 186 cm, težak 78 kg, za reprezentanco je dal 43 golov, igra na krilu, do aprila pa stane v Celju, Levstikova 5.

TONE VRABL

INKE TELEVIZIJSKE MARJE

BOMBAMI V SVOBODO

jamo, v kateri je bilo polno drogov in tramov. Ogenj fosfornih bomb je svetil in žgal bolj kot sonce. Lezla sem prek tramovja, ob robu jame. Tedaj pa se mi je snel desni čevlji, ki sem ga bila samo na zunaj povezala, ker ni bilo časa, da bi vezalke pretaknila skozi luknjice.

»Moram imeti čevlje, kako bom pa bežala,« me je kljub vsej zmedri prešinilo. Zlezla sem ponj. Na robu lijakaste jame sem ga obula in se nato ob robu, preko križem krašem ležečih tramov splazila ob jami. Tedajci sem zagledala nad sabo strnjeno krdo bombnikov. Med oglušujočim treskom sem se pognala mimo stražarja na ulico in čeznjo k nekemu zidu.

»Svobodna!« Da, zavpiti sem morala, da sem svobodna! V tistem hipu je za mano grozotno hreščalo. Na pol sem se ozrla in videla, kako se je majal zid z velikimi

vrati, skozi katera sem pravkar ušla. Na vso silo sem tekla vzdolž ulice, ki je bila skoraj prazna.

Svobodna in hkrati prežanjana od negotovosti kaj bo zdaj, pokrita z menažko, v krilu, zaznamovanem spredaj in zadaj z velikimi Andrejevimi križi in v jopici pidžame, ki so mi jo pozabili zanamovati takrat, ko sem jo dobila od doma, sem stekla po ulici in dohitela sojetnico. Srbkinjo Vuko. Prav na koncu ulice pa sva zagledali dva nemška vojaka. Hitro sva se skrili v prvo vežo.

Beli križi so se na Vukini obleki v svetlobi fosforne ognja tako svetili, da sem se zavedela tudi svojih na krilu.

»Obrniva obleke, obleciva jih narobe!«

Vuka ni dojela, kaj hočem. Hotela sem jo sleči, a ni dovolila. Najbrž je mislila, da ji hočem vzeti obleko. V zmedenosti in v novem hrušču padajočih bomb me je porinila k zidu. Sele potem, ko sem si zapela narobe oblečeno krilo, me je nehala gledati sovražno, toda sama obleke ni hotela obrniti. Ker je vse bolj gorelo, sva morali teči do konca ulice. Vojaka sta naju ustavila, toda meni se je posrečilo uiti.

Zelo malo ljudi je bilo takrat na ulicah. Dohitela sem starega moža v delavski obleki prav na križišču ulic in ga vprašala, kod moram, da bi prišla na most čez Elbo. Pokazal mi je ozko ulico, ki je še bolj gorela kot prejšnja. Plameni so se tu iz obeh strani združevali. Nikogar ni bilo v ulici. Spet me je rešila hitra odločitev. Pretekla sem jo in prišla do železniških tirov. Tam sem ponovno zadela v uniforme, ki pa niso bile vojaške, vendar jih nisem poznala. Železničarja tudi nista bila. Nisem ju upala vprašati, ali tečem v pravo smer. Tekla sem brez orientacije. Ulice so postajale vse gostejše. To me je opozorilo, da tečem narobe. Obrnila sem se v nasprotno smer, spet ob progi. Tekla sem dolgo, dokler nisem na desni strani proge zagledala cesto in most. Elba je pomenila vzhod.

SNIDENJE Z GIGICO

Sesedla sem se na začetku mostu. Piš močnega vetra in mražeče dežne kaplje so mi pomagale naprej. A nekako sredi mostu sem se ustavila in zagledala najprej Elzo in nato še Gigico. Po tako zapleteni poti skozi goreče mesto sva se srečali prav midve, ki naju je iz celjskega zapore vodila skupna pot v mariborski zapor, v Ravensbrück in od tod v Dresden. Prav njo je pred odhodom iz celjskega v mariborski zapor prosila moja mama za pomoč, da bi se obe srečno vrnili. Rešitev iz dresdenske groze se s tem srečanjem na mostu preko Elbe pravzaprav končuje.

Od tu dalje se dogodkov ne spominjam več celovito. Prepustila sem se Gigicinu vodstvu. Zato so med mojimi spomini o nadaljnji poti mnoge praznine.

Sunki vetra in pljuski februarskega dežja, Elzina rana na glavi, Gigicine, samo v nogavice obute noge in oslabljenost, so nas vse tri pognale v eno prvih obcestnih pritličnih hiš. Zena, ki nam je odprla vrata, je stopila korak nazaj, tako se nas je ustrašila. Za vodo smo najprej prosile in za čevlje. S toplo vodo se že dolge mesece nismo umile. Komaj nas je žena posedla v malo sobo, je vsaj mene tako prestrašil mož v policijski uniformi, da sem samo gledala, kako bi se čimprej prikradla iz tesne sobe. Vem, da smo jedle nekaj toplega. Toda strah pred uniformo in ponovno aretacijo, mi je poleg tople vode ostal najbolj v spominu. Vem, da sem bila prva na cesti in oprezala v gosto grmičevje na vrtu, če bi se spet prikazal policist.

Ves ostanek noči smo nato hodile po cesti proti vzhodu. Zdelo se mi je, da slišim v daljavi topove. Proti jutru smo pritvale do reke, preko katere je vodil splav. Neki mož nam je plačal prevoz na splavu. Na drugi strani smo ugledale barake z jugoslovanskimi vojnimi ujetniki.

Zopet smo dolgo hodile. Spominim se le še slame pod velikim kozolcem, ponovnega bombnega napada na takrat že oddaljeni Dresden in gestapovca, ki naju je prebudil. Blizu kozolca je bila kmetija, kamor sva morali za njim. V kuhinji sta naju stražila velika psa, medtem ko je šel gestapovec poizvedovati, če sva se prijavili. Od tu sva zelo prestrašeni zbežali po poljski poti proti naslednji vasi. Tu sva skovali nov načrt. Sklenili sva, da si morava poiskati naslov tovarne v kraju, ki nacistom ni bil več dosegljiv. Tako bi imeli oprijemljiv izgovor, ker nista imeli dokumentov.

IZMIŠLJENA ZGODBICA

Prispeli sva v nekoliko večji kraj in najprej poiskali poštni urad. Prosili sva za telefonski imenik in v njem našli zemljevid telefonskega omrežja. Nekaj dni prej je Gigici eden izmed delavcev prinesel časopis, v katerem smo našle poročilo o krajih, od koder se je morala nemška vojska umakniti. Potem sva našli ime nekega mesta in neke tovarne. Oboje sva si napisali in za preizkus zahtevali telefonsko zvezo s to tovarno. Uradnica nama je povedala, da je ni mogoče več dobiti. Prav to sva hoteli. Nato sva se naučili izmišljeno zgodbo:

»V kraju (ki sva ga našli v imeniku), sva bili na delu v tej tovarni. A ker je bil ta kraj evakuiran, sva se vračali domov. Spotoma sva prenočevali v čakalnici dresdenskega južnega kolodvora in med bombardiranjem izgubili vse — obleko in dokumente. Sedaj se vračava domov.« To zgodbo sva morali poslej mnogokrat povedati. Prvič v neki šoli, kjer je bila organizirana pomoč za bombardirane. Tu sva se z izmišljeno zgodbo formalno prijavili. Dobili sva nakaznico za tople obroke ter stara plašča. V tej šoli sva tisto noč prespali, a drugi dan sva dobili nakaznice za prenočitev v sosednji vasi. Tu smo se našle zopet s Svicarko Elzo, s Hrastničanko Berto Prohaska in z nekaj Srbkinjami. Zopet je nastalo vprašanje, kako, po kateri poti domov. Mene je vleklo domov preko Češke, proti vzhodu.

Tako se je začelo dolgo potovanje z vlakom na zahod, naprej do Leipziga, kjer smo se z Elzo in Berto ločile, saj so hotele v Svico. Z Gigico sva potem preko Nürnberga pripotovali do Salzburga, se skrivali po stranišnih vagonov in doživljali spotoma prenekatero bombardiranje. V bližni Salzburga je imela Gigica znanca, ki so naju nahranili in nama preskrbeli zanesljivejše dokumente. Od tu sva se preko avstrijskega Gradca pripeljali do Radgone. Ponoči sva šli skupaj na grob Gigicinega očeta. Ljudje, pri katerih sva se ustavili, so se hudo bali, ker sva bili pri njih. Prikradli sva se na vlak proti Celju in izstopili že v Štorah. Peš sva nadaljevali pot. Naš dom v Zavodnji je bil porušen. Jaz sem se vrnila na Teharje, kjer so bili zdaj domači. Ob pomoči staršev in dobrih ljudi sem si tako opomogla, da sem malone zdrava pričakala pravo svobodo.

Samo Gigicina spretnost, tovarištvo, obljuba dana moji mami, so mi poleg srečnih naključij pripomogli, da sem pobegnila in ostala živa.

DARINKA VIZJAK-FORTUNAT

Češka armada osvobodila jetnice v taborišču Ravensbrück.

KURENT, KORANT, ČIGAV SI?

Kakšne volje je Kurant? Videli smo ga že, toda kakšne volje, ne ve nihče. Še to ne vemo, katero je leto njegovega rojstva. Menda je častitljive starosti in sega v poganske čase. Morda. Toda ko se ob pustnem času berejo na Ptujskem polju in pričnejo svoj divji ples, vsak ve, da je napolnil čas, ko si spet lahko ogledamo prastaro izročilo naših dedov. Kajti Kurant ali Korant je nekakšen sinonim za pusta, je nekakšen od ljudstva postavljen svetnik in bog razbrzdanega veselja, kakor naj ga imenovali naši poganski predniki. »V pripovedki namreč nastopa Kurent kot pravi ajdovski bog, ki je rešil Slovence iz vesoljnega potopa. Naš davni prednik se je namreč skušal rešiti tako, da je plezal po vinski trti. Ta je bila posvečena veselemu bogu Kurentu. Kurentu je bilo všeč, da se Slovenec rešuje prav po trti, zato ga je rešil. Voda je odtekla, Kurentu pa je moral Slovenec obljubiti, da bo vselej spoštoval trto in ajdo. Tega se je merom zvesto držal in do dandanašnjih dni časti tudi Kurenta, ki goduje na pustni torek...« (dr. Niko Kuret: »Različno leto Slovencev I«). Pa poglejmo, kaj pravi menjena knjiga še o Kurentu: »Prekmurci vedo drugo zgodbo o njem. Kurent je bil baje prelep mladenič. Zenske d blizu in daleč so norele za njim, da nikoli nikjer ni bil miru. Nazadnje se je umaknil v puščavo in tam prola, saj so bili na ulicah tudi prav majhni otroci, našemljeni v Kurenta. Gre torej za spontano ohranjanje starega izročila, ki ima veliko podporo v obliki turističnega hrupa, v njem pa tudi nevarnost, da se izrodi. Vsekakor pa so Kurenti, po pojavnosti in ustnem izročilu prava paša za oči in ušesa in Slovenci marsikoga presenetijo s tem izročilom.

Bog mu je zato dal mošnjo, ki v njej nikoli ni zmanjkalo denarja, gosli, ki je z njimi vsakogar prisilil k plesu in puško, ki je zmerom zadela, če si z njo meril ali ne...«

Danes so Kurenti posebne šeme. Ovčji kožuh, navzven obrnjen, velika maska, zvonci in ježevka. Kar grozljiva podoba. Biti Kurent je na dravskem polju, v okolici Ptuja, posebno še Markovcih, posebna čast. To je izročilo očetov sinovom in biti našemljen v Kurenta, je sen vsakega mladeniča. Zvonci se dedujejo po hišah in jih izključno rabijo samo za kurentovanje. Kurent ima tudi ježevko, palico, ki je na koncu ovita z ježevimi bodicami. To je tudi orožje, saj se z njo Kurent brani, da ne bi izgubil kape, kar bi bila strašna sramota. Ko si Kurent povezne kapo na glavo, ga zajame čuden trans, da prične poskakovati. Kurenti se zbirajo v skupine in obiskujejo hiše. Gospodinje mečejo prednje stare glinaste lonce, kar naj bi pomagalo, da bi kure pri hiši boljše nesle. Pred Kurenti bežijo še psi in mačke. Nikomur nič nočejo, toda v preteklosti so se različne skupine Kurentov spopadle med seboj, da so tudi samokresi pokali... Zato so pred vojno orožniki preganjali Kurente.

Na nedavnem karnevalu v Ptuj je bilo mnogo Kurentov. Takšni in drugačni, vendar je bilo opaziti, da ni več tiste natančnosti v njihovi opravi. Toda zagnanost je ostala, saj so bili na ulicah tudi prav majhni otroci, našemljeni v Kurenta. Gre torej za spontano ohranjanje starega izročila, ki ima veliko podporo v obliki turističnega hrupa, v njem pa tudi nevarnost, da se izrodi. Vsekakor pa so Kurenti, po pojavnosti in ustnem izročilu prava paša za oči in ušesa in Slovenci marsikoga presenetijo s tem izročilom.

DRAGO MEDVED

NEKATERI NIKOLI NE DORASTEJO

Dva Angleža se že kot otroka nista marala. Če je le bilo mogoče, sta drug drugemu postavljala polena pod noge. Najprej sta se do onemoglosti pretepala in lasala, potem sta si podtikala raznorazne hudobije, v gimnaziji pa eden ni izrekel takega stavka, da bi ga drugi ne izpodbijal. In narobe, seveda.

Cez leto dni sta se njuni poti razšli. Eden je šel v vojaško akademijo, drugi na teologijo. Minevala so leta. Oni, ki je šel med mornarje je postal časniki, potem poveljnik male ladje, pa večje in še večje. Sel je v vojno, uspešno popeljeval in naposled, ko so mu osivele lasje, prišel na rokave admiralske našitke... Oni pa, ki je šel na teologijo, je postal duhovnik, služboval je kot kaplan, pa kot župnik, opat in kanonik. Vsakič ko je napredoval, je prišel v bogatejši kraj in naposled, ko je pristal na škofovskem sedežu, je bil že lepo zaobljen in okrogel.

In je po dolgih, dolgih letih naneslo, da sta se po naključju srečala na londonski železniški postaji. Cprav so minila desetletja, sta se mladostna nasprotnika vseeno takoj spoznala, le da tega nista priznala. Že od daleč sta se sprenevedala.

Pa je škofu šinila domisljica v glavo. Postavil se je pred admiralja, s prezirom pogledal ducat odlikovanj na njegovi temnoplavi uniformi in vprašal:

»Oprostite, gospod postajenačelnik, na katerem peronu stoji vlak za Oxford?«

Admiral je mrzlo prebodel škofa z očmi, potem pa hitro spalil obraz v prijazen nasmeh:

»Peron pet, cenjena dama. Toda čudi me, da v tako visoki nosečnosti še tvegate takšno po?«

DRAGO MEDVED

Z NIXONOM PO SVETU

Preselimo se v Mestno galerijo v Ljubljani, kjer te dni razstavljajo likovniki z vseh strani sveta v skupni razstavi nane likovne skupine Junji, ki je pričela svojo razstavno pot ravno v Celju pred šestimi leti v Muzeju revolucije. Takrat so razstavljali trije slikarji: Stane Jagodič, Enver Haljanac, Harald Draušbahar in kipar Viktor Gojkovič. Danes razstavlja v okviru te skupine 35 umetnikov z vsega sveta. Med njimi je tudi Kjartan Slettemark, rojen na norveškem v Neustdalju leta 1932. Pozneje se je preselil na Švedsko, kjer je obiskoval Kraljevo akademijo za likovno umetnost v Stockholmu in je zdaj direktor Moderata Museet. Specializiral se je za fotografijo in to je pravzaprav vzrok tega pisanja. V ljubljanski Mestni galeriji smo na omenjeni razstavi lahko videli tudi njegov potni

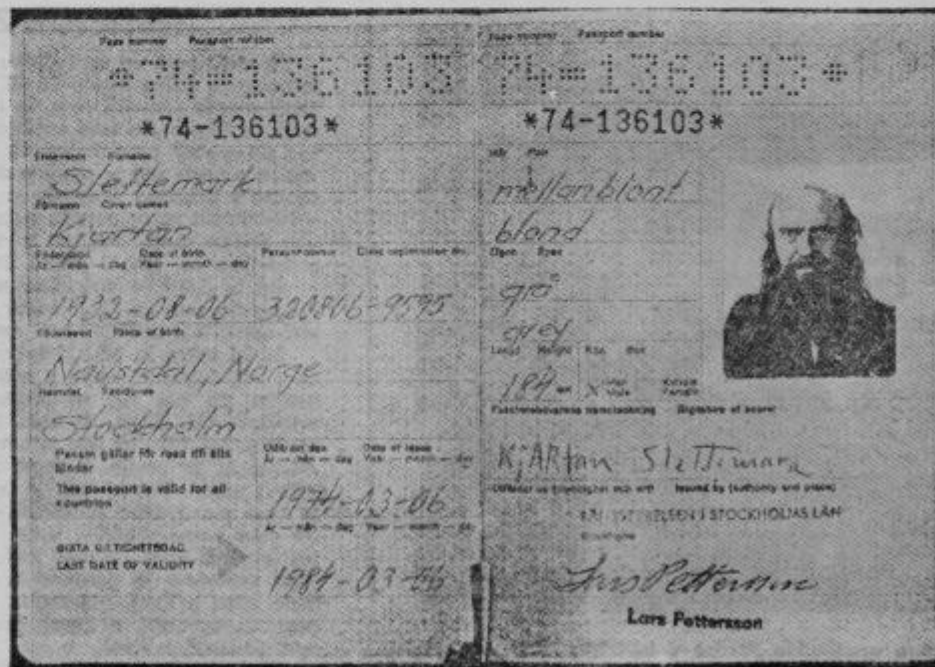
list. Nekaj posebnega je, zaradi fotografije v njem. Znano je, da mora imeti vsak državljani v svojem potnem listu tudi svojo sliko. No, Kjartan se je malo poigral s svojo podobo, poigral se je tudi z nekdanjim ameriškim predsednikom Richardom Nixonom in cariniki Evrope in Amerike. Posnel je Nixona, pa še sebe, naredil spretno fotomontažo dveh glav in takšno sliko prilepil v potni list in z njim prepotoval celo Evropo in Ameriko. Potni list je veljaven do leta 1984 in tako v vsej svoji veljavnosti visi zdaj v Mestni galeriji v Ljubljani. Na posnetku vidimo »postopek« integracije norveškega slikarja in fotografa in nekdanjega ameriškega watergate predsednika.

DRAGO MEDVED

akle je vrstni red: najprej portret Richarda Nixona, zatem slikar Kjartan Slettemark in fotomontaža obeh glav. »Združena« slika je služila za uradni posnetek v potnem listu, ki še velja do leta 1984.

Na posnetku je potni list, ki je razstavljen na omenjeni razstavi mednarodne likovne skupine v Mestni galeriji v Ljubljani.

Razveseljiva je ugotovitev inšpektorjev, da so v preteklem letu zasledili v delovnih organizacijah večja prizadevanja za upoštevanje predpisov, še vedno pa pogrešajo interno kontrolo, na terenu pa aktivne potrošniške svete. Lani so dobili le eno prijavo, in to s strani potrošniškega sveta Vojnik.

Garancijski lističi

V prvem tromesečju preteklega leta so kontrolirali predvsem, če imajo vsi izdelki — za katere je to določeno — garancijske lističe. Če govorimo o trajnejših industrijskih izdelkih, je zanimiva ugotovitev, da sicer imajo lističe, vendar z neustrezno vsebino. Večinoma manjka klavzula: če ima proizvod napako in le-te serviser ni odpravil v roku 60 dni, ga mora prodajalec vzeti nazaj ali vrniti kupnino. Gre za kolesa, radio aparate, razne gospodinjske stroje itd.

Uspeh te poglobljene akcije je bil precejšen. Naj povemo, da so začasno prepovedali prodajo blaga v vrednosti nekaj manj kot tri milijone dinarjev, kršitelje pa predlagali v obravnavo občinskemu sodniku za prekrške.

Se bolj razveseljiva pa je ugotovitev — razveseljiva zaradi zaščite potrošnika — da je akcija »lističi« zajela veliko večino primerov, inšpektorji ocenjujejo najmanj 80 do 90 odstotkov.

Naj ob tem zabeležimo še naš primer, niso nam ga namreč povedali inšpektorji.

Stranka je kupila dvokolo in doma ugotovila, da ima takšno napako, ki je bila nevarna za življenje. Prihodnji dan je po reklamaciji šef trgovine dejal stranki, naj ga kar odpelje k serviserju na drug konec mesta, čeprav je videl, da je prav njegova trgovina prodala blago z napako. Ko smo se pogovarjali z inšpektorji, jim omenili ta primer in povedali trgovino, so nam zapuili, da primer ni edini in da ima šef večkrat takšen odnos. Skratka, kot rdeča nit se nam je vleklo med pogovor spoznanje, da inšpektorji ogromno vedo o vsaki prodajalni v mestu.

Spoštovani bralci, dovolite nasvet: dobro si ogledajte garancijski listek in uveljavite svojo pravico, četudi na njem ne bo klavzule, ki smo jo omenili.

Blago slabe kvalitete

Druga ugotovitev tržne inšpekcije iz lanskega leta je, da so organizacije združenega dela in samostojni gostinci večkrat dajali v promet neakovostno blago: neprijeten vonj, predebel sloj slanine na mesu, prekoračen rok uporabe, različne primesi, ki ne sodijo v izdelek itd.

Mimogrede smo jih pobarali, zakaj nekaj časa v Merxovih trgovinah ni bilo riža. Culi smo namreč, da je to »maslo« celjskih inšpektorjev. 29 ton riža je zajela prepoved!

Makedonski proizvajalec je poslal Merxu nekvaliteten riž in zaradi opozorila same trgovske organizacije — tudi te skušajo čimbolj zaščititi potrošnika — so riž pregledali in ugotovili: preveč lomljenih, rumenih in neoluščenih zrn ter preveč vlage. Riž je romal nazaj v Makedonijo.

Ze večkrat smo se prišli za glavo, ko smo ugotavljali, kaj vse kupi celjski potrošnik in ugotavljali, da je kvaliteta ponujenega blaga v večjih središčih le boljša. Zakaj? Morda zato, ker se še vedno premalo zavedamo svojih pravic kot potrošniki, ker smo premalo organizirani! Zato lahko veliko pričakujemo od akcije Socialistične zveze za ožvitev potrošniških svetov.

Gnila zelenjava in sadje

Tipičen primer takšnega prodajanja sta zelenjava in sadje. Tako v zelenjavnih trgovinah kot na celjski tržnici. Tako me je v nedeljo ustavil znanec in povedal, da je zaradi pomaranč — kupljenih na tržnici — imel dvojno pot. Zavito blago je pogledal šele doma in ugotovil, da so mu »podtaknili« nagnite sadeže. Plačal pa jih je seveda kot prvo kvaliteto.

Krompir, ki ga kupujemo, ni najboljši. Vse preveč je v njem še črnih gomoljev, zelenjava ni klasirana, mnogokrat jo dobi potrošnik že v visokem stadiju gnitja.

Distributer takšne zelenjave je večkrat Merx, proizvajalci, ki Merxu takšno zelenjavo pošiljajo, pa so iz Primorske, Dalmacije, Bosne in Makedonije.

BESEDA S CELJSKIMI INŠPEKTORJI

RAČUNI NA LEPE OČI

Na celjskem občinskem inšpektoratu ni inšpekcije, ki bi imela malo dela, glede na ogromno področje pa morda le prednjači tržna inšpekcija, kar pravzaprav ni čudno v tako izrazito potrošniškem središču kot je Celje. Opravljajo številne preglede in na osnovi ugotovljenega stanja ukrepajo: z odločbo odredijo odpravo pomanjkljivosti, napišejo prijavo, preventivno opozarjajo delovne organizacije na pomanjkljivosti, dajejo pojasnila, nasvete, predloge pristojnim organom itd.

O tem smo se pogovarjali z vodjo tržne inšpekcije STANETOM GABERŠKOM (ki je hkrati načelnik inšpektorata) in inšpektorjema LEOPOLDOM JEVŠENJAKOM ter VINCENCOM DOLŽANOM.

Tako so med drugim inšpektorji prepovedali prodajo večje količine sifv. Po takšnem posegu inšpektorji običajno prijavi trgovino in proizvajalca, včasih pa le enega — odvisno od deleža krivde. Ukrepi so dobrodošli, saj kazni niso majhne in kaznovani drugi dobro premisli, kaj se mu izplača. Naj poudarimo, da sta bila v preteklem obdobju najbolj kritična riž in slive. Poleti so za inšpektorje aktualne preventivne akcije »sadjev«, ker je gnitje hitreje v tem obdobju.

Povprašali smo tudi o odnosu prodajalcev sadja na celjski tržnici do nas, potrošnikov. Če kupujete na tržnici, se vam je že gotovo zgodilo, da je n. pr. imel prodajalec lepo, sočno grozdje na eni, tistega, razpadajočega in gnijočega pa na drugi strani. V vrečko vam je naložil tega drugega in še razburil se je, če ste se namrd-

nili. Ni ravna pravilno! Inšpektorji so nam zagotovili, da nam prodajalec ne sme vsiliti blaga slabše kvalitete, če ima na razpolago boljše. Žalostno je le to, da se tako redko poslužujemo te pravice.

O najtežjem problemu trgovin v Celju — premajhni, neustrezni prostori — smo že pisali. Danes naj zapišemo predvsem največjo zamer s strani tržnih inšpektorjev: neustrezna opremljenost. Hudo pri tem je to, da so mnogokrat trgovine s tehničnim blagom bolj opremljene in urejene, kot pa tiste, ki prodajajo za človeka mnogo občutljivejše stvari.

Vzemimo kot primer sadje, ki je v hladilnicah pod kontrolo. Nato pride iz te atmosfere v nehlajen in nekontroliran prostor. Posledica: gnitje! Rezultat: potrošnik kupuje slabo sadje!

Kontrola cen

Preteklo leto so se inšpektorji pri kontroli cen manj posvetili trgovinam, kjer je stanje že malo boljše, zato pa več servisnim storitvam in dejavnostim.

Preden nadaljujemo, pa moramo zapisati, da so vse ugotovitve in prijave še odprte. Zadeve torej še niso zaključene, zato formalno in uradno o kršiteljih še ne moremo govoriti, čeprav so inšpektorji prepričani, da gre povsod za kršitev predpisa o cenah.

Dragocene režijske ure

Kršitve so bile pri popravljanju in vzdrževanju proizvodov, in to predvsem v družbenem sektorju.

Metodi sta dve: višje zaračunavanje režijskih ur kot pa so odobrene in drugo — nepravilno zaračunavanje rezervnih delov, in sicer pribitki na material, ki ga porabijo pri servisiranju. Torej je tu potrebno biti še posebej previden. Prav izhajajoč iz teh ugotovitev, vam ni treba biti prav nič nerodno, če boste detajlno pregledali račun in zahtevali obrazložitev. Konkretnih primerov ne navajamo, saj smo prepričani, da ste jih že sami doživeli.

Omeniti pa moramo tudi geodetske storitve. Celjski inšpektorji so prepričani, da so cene zanje bile previsoke in so temu primerno tudi ukrepali. Sestavljajo prijavo za Okrožno tožilstvo!!!

Pozor pri prevozi

Marsikdo večkrat potrebuje prevoznika in se tako sbrne na zasebnika. Ta nekoliko »pojama«, nato pa se le odloči, da mu bo naredil uslugo in opravi prevoz blaga.

Prav tu so inšpektorji ugotovili več primerov, da se zasebni avtoprevozniki ne držijo regularnih cen, zapisanih v ceniku. Še bolj običajno je, da potrošniku sploh ne pokažejo potrjenega cenika.

Pomanjkljivo vodenje listin, ki zelo otežkoča kontrolo, je stalen pojav. Prevoznik napiše na račun naslov naročnika in opravljen prevoz — brez označbe prevoženih kilometrov. Tako pokaže kar končen znesek in potrošnik — plača. Zgodí se, da ves hvaležen še stisne prevozniku nekaj tisočakov, ker mu je ta razložil, da bi »suradno« plačal še več, v resnici pa ga je ogoljufal.

Znan je tudi primer, ko je bila kmetom pri odkupu, pozneje — pri obračunu — korigirana maščobna enota, ugotovljena z individualnim vzorčenjem. V končni meri je imel kupec minimalno korist, kmet pa je bil na škodi.

Naj današnji sestavek zaključimo z zanimivim primerom elektrike!

Odklopi elektrike

Lani je bilo več neupravičenih odklopov električne energije potrošnikom. S tem so bile mnogim povzročene nevšečnosti in tudi stroški. Res je, da je to edino možen način »kaznovanja« tistih, ki ne plačajo računov za porabljeno energijo, vendar se je pri tem zgodilo vse preveč napak.

Tako se je zgodilo, da pred odklopom priključkov ni bilo preverjeno, če potrošnik resnično ni plačal računa. Ali pa ni bil vročen opomin in potrošnik ni bil dokazno obveščen o odklopu, ki mu grozi.

Zdaj pa pomislite, kako vam bo prijetno, če boste vzeli po službi otroka iz vrta in hoteli domov, da pripravite kosilo. Vključite štedilnik in — nič. Hitite k električarju, ga preprosite, da pride in strokovno ugotovi — odklopljena elektrika. Nevšečnosti in stroški. In takšni primeri so bili!

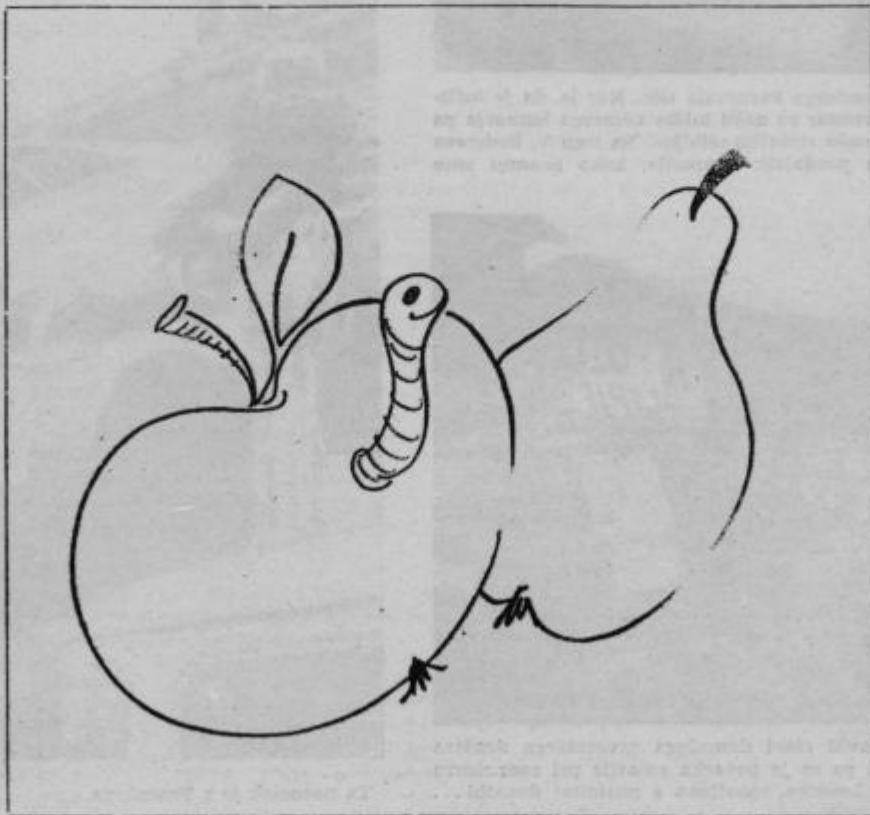
Se huje je, da so nekateri dobili račun za stroške odklopa, le-ta pa sploh ni bil opravljen.

Takšno poslovanje ni nikomur v korist, je pa lahko v veliko jezo in tudi škodo. Pomislite na hladilnike in hladilne skrinje.

x

Za zaključek naj povemo še to, da je bilo lani v primerjavi s prejšnjimi leti v zvezi s cenami manj spekulativnih primerov. Mnogokrat je šlo za to, da kršitelj ni vedel za predpis, občutiti pa je tudi to, da »šefi« raznih enot vse premalo sodelujejo z operativno in jih puščajo v »neznanijs«. To pa je škodljivo, že od nekdaj!

MILAN SENICAR

SKORAJ REGIJSKO

Mimo Celja. Pravzaprav slednje ne drži, saj tudi letos Celjani nismo ostali brez pustnega karnevala. Imeli smo celo dva! Enega »namišljenega« v nedeljo v našem radijskem programu (joj groza, takoj po prvem prenosu se je na Trgu V. kongresa zbralo nekaj sto ljudi, ki so želeli v živo videti celjsko pustno karnevalijo!), drugega »posojenega« pa v torek opoldne iz Radeč. Tako navsezadnje nismo ostali brez pustnega karnevala in vse skupaj bi lahko zaključili nekako takole: če drugi poskrbijo za naše veselje, zakaj bi še sami!

Se mnogo bolj prijetno pa je bilo v Mozirju in ne nazadnje na Vranskem, kjer so pustni sprevodi vzeli na moč resno in v njem »izplunili« vse tisto, kar se jim je v letu dni nabralo v želodcih. Vemo pa, da nekaj v želodcu ni dobro nositi in da je tisto bolj spraviti na plan, pa čeprav brez večjega haska. Smeh pa je vseeno bil!

Najbolj pa so se potrudili v Braslovčah, kjer so sicer karneval pripravljali, pa so jim »ideje« vzeli s tem, da so pred pustom

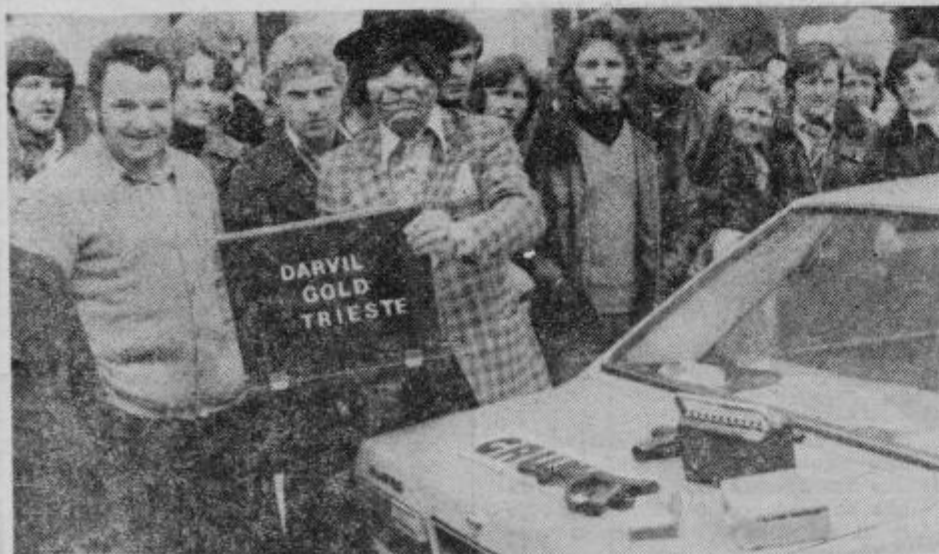
položili temeljni kamen za novo šolo. Ostali so brez idej (vse kaže, da jih kaj drugega ne muči!), ostale pa so jim tudi značke, ki so jih pripravili za karneval, ki ga ni bilo. Vendar so se znašli in značke vseeno prodajali! Kdor zna, pa zna! Če pa je to prav (tudi na pusta) je vprašanje...

Vse pustne prireditve od karnevalov, sprevodov do navadnih gostilniških maske-rad in trkanja na vrata za cvenki so še enkrat dokazali, da Slovenci le nismo tako vase zaprti in da znamo ob takšnih (čeprav enkrat letnih priložnostih) prilikah nategniti konec... V svojo korist.

Kako pa je sicer bilo, o tem naj govori reportaža in nenazadnje vaše pustno početje, ki je verjetno danes pustno.

Brez krofov in krač so za vas pustovali:

MILAN BOZIC, MATEJA PODJED, DRAGO MEDVED, BOJAN VOLK, LOJZE OJSTERSEK IN TONE VRABL

Radečani so tudi letos rešili našo čast, kar se pustnega karnevala tiče. Res je, da je inflacija in stabilizacija tudi njih močno okrnila, pa vendar so našli toliko zdravega humora pa navsezadnje tudi poguma, da so pošteno okreali našo »tržaško stihijo«. Na trgu V. kongresa so postali pravi pravcati Ponte rosso in nam prodajali: sporočilo, kako neumni smo včasih...

Tudi letos so v Vinski gori pri Velenju pripravili člani domačega prosvetnega društva »mini pustni karneval«. Obšel je vse vasi, zatem pa se je povorka ustavila pri zadržnem domu v Vinski gori, kjer so občanom prebrali kroniko, zabeleženo s pustnimi dodatki...

Pustni torek popoldne. Na trgu v središču Mozirja se je zbralo okoli 3.000 ljudi. Mord tudi več. Na vrsti je bila osrednja prireditev. Za dobro voljo je igral ansambel »Boj se ga« celotni program pa je vodil Martin Aubrecht. Duhovito, posrečeno. Tudi pikrih ni manjkalo. Sicer pa so prinašale smeh in ne zamero. Takšen je pač pust. Takšen je bil tudi mozirski perivnek; četudi je mnogokrat zadel v živo. Tudi zaradi direktorjev, varstva okolja in nazadnje zaradi mozirskega klošmerla...

MOZIRSKI PERIVNEK

Za jubilejni, petindvajseti, povojni nastop pusta so si izposodili žehtnik in ga poimenovali po domače — perivnek. Sicer pa v Mozirju slavijo pusta že okoli 120 let. Kot nekoč, tako tudi danes.

Letos je pusta predstavljal ribič. Kdo ve kolikokrat je bil ogoljufan zaradi onesnaženih vod. In ko so ga opolnoči pregledali, zakaj je moral umreti, so med drugim ugotovili — tudi zaradi zastrupljenih rib.

Mozirski pustniki so začeli svoj nastop z ofranjem; v torek, na sam praznik pa z budnico, ki jo je zaigral ansambel »Boj se ga« (zaradi milih tonov, ki so prihajali iz instrumentov). In potem državni udar. V imenu pusta je oblast prevzel Leon Kamenak in takoj opozoril na naloge. Sicer pa letos reševanje problemov v znamenju knetištva. Zato je tudi pustni župan zamenjal avto za majhnega oslička. Z njim je odjahal (jezdil) na teren...

In potem kolona avtomobilov in obiski v Eltroju, GLIN, Tovarni malih gospodinj-skih aparatov Gorenje, v Zgornjesavski kmetijski zadrugi, na sedežu občinskih družbenopolitičnih organizacij. Povsod dosti dobre volje, preveč smeha, tudi na račun napak. Lepo, zelo lepo je bilo srečanje z osnovnošolskimi otroki in njihovimi učitelji. Večina je bila v maskah. Ples v središču Mozirja.

V torek popoldne pa zaključna prireditev. Zbralo se je okoli 3.000 ljudi. Mozirje je bilo torej na nogah v pravem pomenu besede. In spet nastop, v katerem so prikazali delovanje stroja za proizvodnjo direktorjev vseh vrst (v občini jih manjka); opozorili pa so tudi na varstvo okolja in na mozirsko javno stranišče.

In potem rajanje v noč. Le v sredo popoldne je bilo bolj mirno. Pust je ležal na parih. Popoldne pa njegov pokop in zažig.

Nosilci letošnje pustne prireditve v Mozirju so bili: Martin Aubrecht, Franjo Steiner in Venčeslav Usar.

Veliko je obljubil. Naredil pa...? Da, t pustni mozirski župan. »Vladar« je sam 24 ur. Namesto tajnice (lepe seveda), j imel tajnika, s samokolnico v rokah, n mesto velikega avtomobila — oslička. Sice pa je bil veliko na terenu in poslušal gl ljudstva. Povsod so ga lepo sprejeli. Kak tudi ne, saj je prinašal dobro voljo, smel v nahrbtniku pa prekajeni svinjski riler kruh in dobro kapljico...

Ta posnetek je z Vranskega

Kaj bi, saj je pust!

Svet Slovenskega ljudskega gledališča Celje

objavlja
prosti delovni mesti:

1. DRAMSKA IGRALKA

Pogoji: Akademija za gledališče, radio, film in televizijo.

2. BLAGAJNIK — delavec finančne stroke

Pogoji: srednješolska izobrazba, prednost imajo kandidati z nekaj let prakse v finančni stroki, poiskana doba 3 mesece.

Nastop dela za obe delovni mesti takoj.

Rok prijave za obe delovni mesti 15 dni po objavi, oziroma do zasedbe delovnih mest.

SIGMA ŽALEC

Odbor za medsebojna razmerja

objavlja

naslednja prosta delovna mesta:

1. 5 KV vodovodnih instalaterjev za montažo
2. 2 KV vodovodna instalaterja za Zabukovico
3. 1 KV zidar za SB Zabukovica
4. 5 KV kleparjev za Vransko
5. 5 KV ključavničarjev za Vransko
6. 2 KV atestirana varilca za Vransko
7. 1 KV kovinopleskar za Vransko
8. 5 PK vodovodnih instalaterjev za montažo
9. 4 PK zidarje za SB Zabukovica
10. 2 NK delavca za SB Zabukovica

POGOJI:

- pod 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. se zahteva poklicna šola ustrezne smeri s 3-letnimi delovnimi izkušnjami
- pod 8., 9. se zahteva osnovna šola in dve leti delovnih izkušenj na takšnem delovnem mestu
- pod 10 se zahteva nepopolna osnovna šola

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v osmih dneh po objavi na naslov: SIGMA ŽALEC, Pečnikova 1 — Odbor za medsebojna razmerja.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev imeti odslužen vojaški rok.

Osební dohodki so po pravilniku o delitvi osební dohodkov »SIGME« Žalec.

Razpisna komisija

Poslovne skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč Celje

objavlja
prosto delovno mesto

SEKRETARJA SKUPNOSTI

za nedoločen čas

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima visoko strokovno izobrazbo pravne ali ekonomske smeri z 2 leti prakse ali višjo strokovno izobrazbo pravne ali ekonomske smeri ter 5 let prakse na vodilnih delovnih mestih
- da ima organizacijske sposobnosti za takšno delovno mesto.

Dodatna znanja: znanje vsaj enega tujega jezika — zaželena nemščina.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo na Poslovno skupnost slovenskih naravnih zdravilišč Celje, Ulica 29. novembra 4 — soba 305.

Razvojni center Celje

Na podlagi 40. člena statuta TOZD Nadzor in sklepa zbora delavcev
objavlja mo

RAZPIS
prostega delovnega mesta

DIREKTOR TOZD NADZOR

POGOJI:

- visokošolska izobrazba ustrezne smeri
- pet let ustreznih delovnih izkušenj
- aktivno znanje vsaj enega svetovnega jezika
- organizacijske in poslovne sposobnosti
- moralne kvalitete
- družbenopolitična aktivnost
- kandidat mora predložiti lastno zamisel bodočega razvoja TOZD

Kandidati naj pošljejo ponudbe Odboru za kadre in družbeni standard Razvojnega centra Celje — Trg V. kongresa 9, v 15 dneh od objave razpisa.

DOM OSKRBOVANCEV NOVO CELJE

Komisija za razpis delovnih mest vodilnih delavcev

razpisuje
prosto delovno mesto

VODJE finančno ekonomske službe

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev in moralnopolitične neoporečnosti izpolnjevati še naslednje pogoje:

- višja strokovna izobrazba ekonomske smeri ali srednja strokovna izobrazba ekonomske smeri z 10 let delovnih izkušenj — samostojni računovodja
- Kandidati naj k ponudbi poleg dokazil o izobrazbi in delovnih izkušnjah (dosedanjih zaposlitvah) prilože tudi življenjepis in potrdilo o nekaznovanju in, da niso v kazenskem postopku.

Ponudbe sprejema Dom oskrbovancev Novo Celje, Zalec — Komisija za razpis delovnih mest vodilnih delavcev — 15 dni po objavi razpisa.

Odbora za medsebojna razmerja

Pohištvene industrije »GARANT« Polzela

objavlja
naslednji prosti delovni mesti:

1. vodja nabave
2. vodja prodajnega oddelka

Poleg splošnih pogojev se za navedena delovna mesta zahtevajo še naslednji pogoji:

- pod 1.:
  - višja šola lesne, ekonomske ali organizacije dela ali srednja ekonomska šola, srednja tehnična šola
  - lesne smeri z najmanj 5 let delovnih izkušenj na istem ali podobnem delovnem mestu
- pod 2.:
  - višja šolska izobrazba ekonomske, komercialne, lesne ali organizacije dela s 5 let prakse na istem ali podobnem delovnem mestu
  - osebni dohodki za delovna mesta po Samoupravnem sporazumu o delitvi sredstev za OD
  - stanovanja podjetje nima.

Razpis velja 15 dni po objavi.

Ponudbe z dokazili o strokovnosti in delovnih izkušnjah pošljejo na naslov: Pohištvena industrija »GARANT« Polzela, 63313 Polzela, splošno kadrovske sektor.

FRAN ROŠ

ZVESTA ČETA

26

Trudoma se je vil sprevod s puškami v klanec. Same poltve sence s splahnelimi rumenimi lici in ugaslimi očmi. Tu intam je kdo obstajal, odlagal orožje in že je sedel na tleh. Potem so se ustavili še drugi.

»Naprej!« je tiral Tine in je sam pograbil štiri puške, da jih nosi. In je zrl na žalostno procesijo, ki je lezla pred njim. Tudi ta množica najbednejših beračev je bila del zmagovalne armade.

Domislil se je sprevodov, velikonočnih procesij, ki jih je vse sijajne gledal v svobodi doma prav na ta dan vstajenja. A zdaj? Nad vsem tem krivičnim ponižanjem, nad to v nebo vpijočo bedo se mirno boči nebo, po novi pomladi diši zrak kljub vsemu. Ne bo več vstajenja iz vsega tega? Kaj so naredili s človekom?

Pomikali so se s klanca navzdol mimo barak brez konca, skozi blato naprej. V bližini so vežbali Bosanci s puškami na zadirčna povelja v jeziku, ki jim je bil tuj kakor volja, ki jim je gospodovala. Pošastno strašni, visoki, izstradani okostnjaki.

Tine je vstopil v pisarno. Na postelji se je pretegoval suhljat bosanski narednik. Povedal je, da pušk sploh ne potrebuje. Neso naj jih nazaj.

Toda zunaj ni bilo nikogar več. Puške so stonete in ležale tam razmetane, vojaki so bili izginiti v vse vetrove.

»Zdaj je vseeno!« je sklenil Tine in se je vrnil. Napotil

se je v barako, da leže in se zagleda v deske nad seboj. V gole deske. Brez misli.

Ob slamnjači je stal njegov kovček, toda ključavnico je bil nekdo siloma dvignil s pokrovom vred. Seveda z bajonetom. Meso in kruh sta manjkala, pa tudi boljši čevlji so bili izginiti. No, da!

Pred večerom je pribešnel narednik. Iztil je naj ploho kletvic, obljubil mu je dva tedna strogega zavora in ga premestil v stran od tovarštev.

V dvanajsti baraki je bila ena sama slamnjača prazna, a je bila od vzglavju posejana s krvavimi pljuvki. Tu je še nedavno ležal jetičnik, preden so ga spravili v bolnišnico. Smrdelo je tod po gnilih cunjah in bukovem listju, ki se je palilo v pipah.

V kotu se je onesvestil vojak. Nekdo mu je tiščal v usta skorjo trdega kruha. Mož je bil že posinel v obraz, a še je premikal oči in čeljusti.

Tine Praznik je sedel na kovčku, glavo si je podpiral z rokami, škrtal je z zobmi in pestmi. A na nič ni mislil. In ko se je spet ozrl okrog sebe, je bila noč in svetilka je brlela. Poln začudenja je bil njegov pogled, odkod in čemu vse to, odkod on sam in čemu in zakaj. In je legel obločen.

Sredi noči ga je predramila Jurharjeva roka.

Pred njim je stal Polde Veninšek. Ni se mu režalo lice, a bil je prav on:

»Iz Inomosta. Tam so me pognali iz pisarne. Med potjo sem krenil v domovino, toda v mestu so me zajeli oročniki. Zapro me čez praznike s teboj vred v tem prelepem kraju. Prostora mi daj!«

Dvignil se je Tine, za hip se mu je zjasnil obraz, saj se je po mesecih sešel s prijateljem:

»Glej!«

»Da! Bijejo nas. Pobegniti bo treba kamorkoli. Preden nas vse ugonobe. Milan je mrtev.«

»Milan!«

»Padel je. Granata ga je raztrgala. Ze v novembru. Toda šele te dni je dospela vest.«

»Milan Travnar!«

Zadušene so bile besede. Tine in Polde sta sedela na kovčkih. Molče in negibno. Z rokami sta si podpirala glave.

Ljudje so v spanju hropli in stokali.

Luč je ugasnila. In bila je tema, sama tema, tema. V baraki in zunaj in povsod.

Tema.

IX

Na steni je tiktakala ura, v kletki je sameval kanarček. Mati z mirnim, svečnim obrazom je tiho stopala v kuhinji, sinu Ivanu je pripravljala malo južino. Čerl se je piščanec in dišalo je v ozkem stanovanju po nekdanjih časih, kakor da niso to dnevi junija sedemnajst.

Kanarček v kletki se je kopal v vodi, otresal je perutnici in nekaj kapljic je padlo na obraz Ivanu Megliču, ki je ležal na zofi. Spet tu v starem življenju, varno skrite med zasenčene stene. V gumasti črni rokavici mu je tičala leva roka, ki ji je bil ob Soči granatni drobec iztrgal štiri prste in pol dlani.

Milan Travnar je bil ugasnil že pred pol leta. Ostanek njegovega raztrganega telesa so trohnili v skupnem grobu dvajsetorice. Tako je bil rehabilitiran.

Ivan je jedel, mati mu je natočila časo vina. Potem je sedela ob njem in zrla vanj s smehljajem. Sin se ji je bil vrnil živ, plačal je sicer odkupnino, ali zdaj ostane njen.

In tako so v Ivanu bolj in bolj bledeli slike iz strašnih dni. Dokaj tednov so ga plašile. Zdaj pa se je spet vračal v nekdanje dni. Počasi. Tu pri materi, v domačem mestu, med knjigami, ki jih je pričel spet jemati v roke.

Na Anico je mnogo mislil, na Anico, ki mu je pisala topla pisma iz mesta, kjer je službovala v notarski pisarni. Obišče jo skoro in bo ves dan pri njej. In je smehljaje se zatisnil oči ob misli na svidenje.

Po mestu je hodil, med hišami in hišicami. V vojaški obleki, brez zvezde na ovratniku, brez odlikovanja. Visok in vitek, z ostrjšimi potezami na obrazu, z odločnejšim korakom, s črno gumasto rokavico na levi. Prost.

Samo Milana ne bo več nazaj, v drugačno prostost je bil odšel.

Stopal je po belih stezah v parku, zasenčenih z zelenjem, kjer je nekoč poljubljaj Anico. V polja je hodil, v žarečo junjsko svobodo. Tja, kjer je v travi pod hrastom nekoč lepe popoldneve presanjaril z Jožetom Lipovškom. Tudi Jožeta zdaj nikjer ni bilo več.

V mestu je srečeval meščane. Se so verovali v zmago, le manj hrupno so govorili o vojnih dogodkih, saj so postali vsakdanji. In težavnejše jim je bilo življenje zdaj ob kartah na živila. Sicer pa je bila velika zmaga blizu:

Skupnost otroškega varstva Celje

razpisuje delovno mesto

TAJNIKA

Skupnosti otroškega varstva

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. da ima visokošolsko izobrazbo družboslovne smeri in najmanj štiri leta delovnih izkušenj na ustreznih delovnih mestih ali
2. da ima višješolsko izobrazbo družboslovne smeri in pet let delovnih izkušenj na ustreznih delovnih mestih ali
3. da pri svojem delu uveljavlja nazore, ki so skladni z družbeno-političnimi in moralnimi merili.

Vlogo s priloženimi dokazili o izpolnjevanju vseh razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v zaprti ovojnici s pripisom »za razpisno komisijo«, do 14. marca 1977 Skupnosti otroškega varstva Celje, Gregorčičeva 6, Celje.

Odbor za medsebojna razmerja delavcev pri TOZD za

PTT PROMET CELJE

objavlja

prosta delovna mesta

VEČ PISMONOŠ

pri ptt enoti Celje 1 in Zalec

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje: končana osemletka, vozniško dovoljenje A kategorije in odslužen vojaški rok.

Kandidati naj vložijo pismene prijave s kratkim življenjepisom in ustreznimi dokazili v osmih dneh po objavi Odboru za medsebojna razmerja delavcev TOZD za ptt promet Celje.

MI IN ZDRAVJE

KAVA, NAŠA SPREMLJEVALKA

Naš vsakdanji delovni dan se običajno začne s skodelico kave, zlasti se prileže tam, kjer nas čakajo dolge ure za delovno mizo, številni problemi, ki jih moramo rešiti. Če nam ne gre od rok, naša roka rada kar sama seže po novi in novi skodelici kave, ki vedno tako prijetno diši. Zmeraj večje uživanje te svojevrstne tekočine je v skladu z našo dobo, ki je bolj naklonjena okrepljujočim kakor dražilnim pri pomočkom. Zato nam pride prav vsaka priložnost da na hitro popijemo skodelico ali dve.

Kavovc raste v Arabiji in Abesiniji, goje pa ga v Braziliji in srednji Ameriki. Je do šest metrov visok grm z belimi cvetovi, ki dišijo kot španski bezeg. Za nas so pomembni plodovi, ki vsebujejo eno ali dve semeni. Te sušijo, in kultivirajo ter razpošiljajo po svetu. Takšno surovo kavo je potrebno še prepražiti in zmleti, da si lahko skuhamo našo tako poživiljavo skodelico kave.

Kavo prištevamo med rastlinske produkte, ki vsebujejo kofein vezan na klorogensko kislino. Klorogenska kislina draži želodčno sluznico in pospešuje izločanje želodčne kisline, pospešuje črevesno peristaltiko in izločanje žolča. S praženjem kave nastanejo še nekatera eterična olja. Vse te sestavine se med seboj dopoljujejo in vzbujajo centralni živčni sistem, zlasti skorjo. S tem se povečajo naše delovne sposob-

nosti, zmanjšujejo občutek utrujenosti, srce nam močneje deluje. Tudi občutek lakote se zmanjša. Če dodamo kavi mleko se učinek kave zmanjša, ker beljakovine v mleku onemogočijo prehod skozi črevesno steno v kri.

Večina ljudi dobro prenaša dve ali tri skodelice kave brez izrazitih težav. So pa posamezniki, ki jim kava škoduje in jim je že po eni sami skodelici slabo, lahko pa jih muči še alergija s.

S kavo se lahko tudi zastrupimo, če naenkrat popijemo pet do šest skodelic kave. Pojavijo se znaki zastrupljenja, ki se izražajo v nenadnem vzbujenju, spremljanju z glavobolom, nespečnostjo, neprijetnim razbijanjem srca, s slabostjo in včasih tudi s prelivom. S povečanjem doze so te težave še močnejše. Temu se izognemo, če pri pitju kave ne pretiravamo. Ne smemo pa kave piti ljudje, ki boleha za vnetjem želodčne sluznice, oziroma ti, ki jih muči razjeda na želodcu oziroma na dvanajsterniku. Ze majhna količina kave jim povzroča hude bolečine in krče, zlasti če jo pijejo na prazen želodec.

Za konec si zapomnimo to, da s pitjem črne kave ne smemo pretiravati in včasih je bolje, da zamenjamo s kakšnim majhnim, toda hranljivim sendvičem ali sadnim sokom, zlasti zjutraj, ko smo še tešči. S tem bomo preprečili mnoge nevarnosti s prebavo.

BORIS JAGODIČ

ALPINISTIČNI KOTIČEK

EVEREST ZA NAŠE

OBSEŽNE PRIPRAVE — ODHOD ČEZ DVE LETI

Pozno je prišla v javnost vest o jugoslovanski odpravi na najvišji vrh sveta Mont Everest. Ze lani je nepalska vlada odobrila vrh za Jugoslovane, ki gredo na pot leta 1979. Priprave so obsežne in dolgotrajne, smer vzpona še ni določena. »Normalna« pristop prek južnega sedla je bil ponovljen nekajkrat in verjetno bo naša odprava skušala doseči vrh po zahtevnejši strani. Organizacija je stekla; komisija za odpravo v tuja gorstva je objavila razpis za udeležbo, na katerega se je prijavilo do predvidenega roka 68 kandidatov. Največ seveda iz Slovenije, nekaj še iz Srbije, Hrvatske in Bosne.

Ze takoj na začetku bo morala komisija opraviti selekcijo prijavitelcev po dosežkih vzponih do sedaj, nato

pa izbranih 45 močnih članov odprave voditi na seznamu do končnega izbora. Na pot bo odšlo 20 do 25 alpinistov z zdravnikom in vodjo odprave, ki še ni znan. Sedanji seznam seveda še ni dokončen; prišlo bo do sprememb na podlagi dosežkov v dveh plezalnih sezonah, ki ostajata do odhoda. Poleg plezalskih kvalitete so v oceni člana odprave še prilagodljivost skupinskemu delu, posebna znanja, ki koristijo na tako veliki odpravi in seveda zdravniški izvid.

Prav zaradi ostrega kriterija v vseh pogledih lahko letos in tudi še naslednje leto pričakujemo velike dosežke predvsem v tujih Alpah, ki dajo alpinistu pravo težo in vstopni vizum za odpravo. Pri tem obstaja razumljiva nevarnost, da bo kdo iz tega

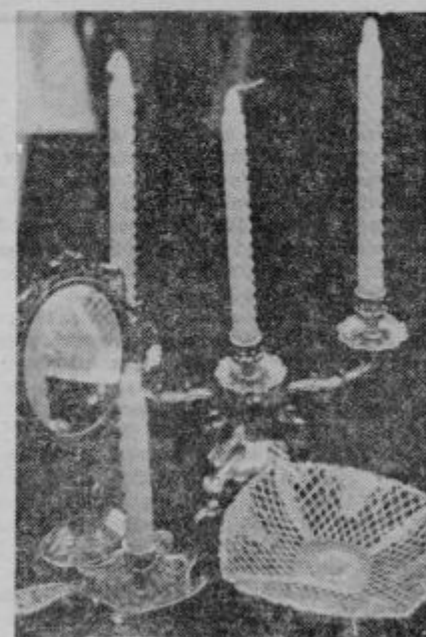
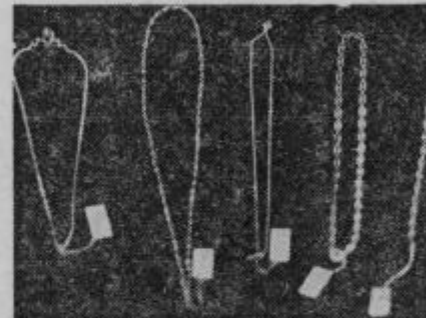
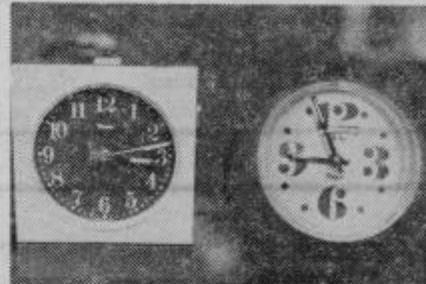
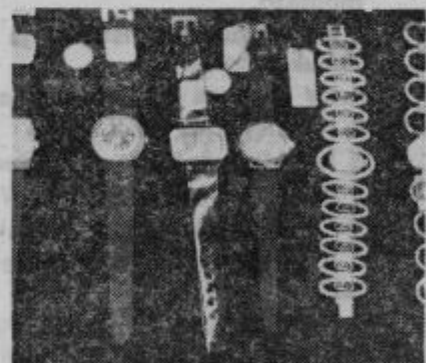
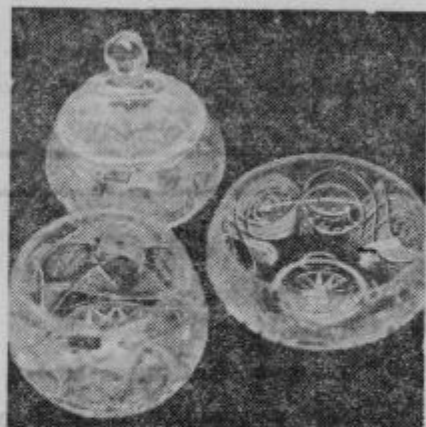
širšega kroga predvidenih kandidatov tvegal preveč ali se lotil vzponov, ki jim ni došel. Vsaka odprava, kjer se izbira na podlagi dosedanjih in še bodočih rezultatov, je dvorežen meč, ki lahko da sijanje uspehe do odhoda, obenem pa dviga nevarnost nesreč, ker se bo iskalo uspeh za vsako ceno in plezalo tudi v nemogočih pogojih. Celjani kandidirajo trije: Franc Canžek, Franček Knez in Jože Župan. Po dosedanjih, predvsem lanskih dosežkih, so med resnimi za ožji izbor, letošnja in naslednja sezona pa bo dokončno odločila. Za nemoteno pripravo bo morala na pomoč tudi TKS, da dobijo kandidati možnost udeleževanja po svoji kvaliteti in ne samo v okviru lastnih finančnih zmoglosti.

CIC

PRIPOROČA

V Veleblagovnici T lahko na oddelkih steklo-porcelan in fotooptiki kupite najrazličnejše zanimivosti. Osmi marec se bliža, pa da ne bo zadrege z darili. Prihodnji vas popeljemo še na oddelek kozmetike.

Stasa Gorenšek

KRILA

Pomlad nam z novo modo prinaša tudi nova krila. Seveda niso čisto nova, vsako je bilo že kdaj prej moderno, toda z novo sezono bodo postala spet zelo aktualna in nepogrešljiva.

Ozka krila niso več v modni milosti. Zdaj morajo imeti vsaj kakšno globoko zalikano gubo, še najboljše več položenih gub spredaj ali ob straneh. Veliko bolj športna in praktična so ta krila in spet so primernejša skoraj za vse postave. Nekaj je tudi kril s prekrivajočima sprednjima deloma kot denarnica, včasih pa imajo športna nagubana krila tudi žepe in gumbe.

Tudi plise ostaja še naprej aktualen, bodisi raven, v pasu položen ali sončni plise, ki je tudi bolj primeren za različne postave.

To pomlad nam moda torej ponuja večjo in pestrejšo izbiro kril, tako da se bo gotovo za vsako našlo kaj primerne.

AKTIVI ZK

PISE KAREL JUG

Na regijskem posvetu predstavnikov TKS so v Celju ob prisotnosti ing. Borisa Kristančiča, zastopnika IO TKS Slovenije, ocenili delo aktivov športnikov ZK v TKS in razreševanje problemov na področju telesne kulture v smislu zadnjih političnih dokumentov in pisma Stane Dolanca, sekretarja IBCK ZKJ.

Iz razprave povzemamo, da so z izjemo v šentjurski občini povesod ustanovljeni aktivni športniki ZK v TKS in da so v fazi ustanavljanja ti aktivni tudi v vseh osnovnih organizacijah za telesno kulturo, prav tako pa tudi mladinski aktivni ZSMS. Aktivni športniki ZK predvsem skrbijo za usklajevanje stališč in oblikovanje ocen predlogov v telesni kulturi predno gredo v obravnavo organom SIS in ZTKO na ravni občin. Doslej so se ti aktivni v pretežni meri ukvarjali tudi z oceno strukture delegatskega sistema, ki povesod še ne deluje dobro, saj prihajajo delegati na zasedanja skupščin preslabo oboroženi s stališči iz baze, pa tudi v sami bazi preslabo tolmačijo naloge in sklepe skupščine TKS. Ta medsebojna povezanost pa je prav v času uveljavljanja portoroških sklepov z vidika oblikovanja novih tekmovalnih skupnosti, regijskega centra, uveljavljanja novega tekmovalnega sistema in drugih pomembnih nalog, nujno potrebna.

Da bi bilo v prihodnje več medsebojnega usklajevanja pri oblikovanju politike razvoja telesne kulture v celjski regiji bodo sekretarji aktivov športnikov ZK na ravni TKS imeli svoj koordinacijski odbor, ki se bo po potrebi večkrat sestajal in navezal stike z medobčinskimi svetom ZKS v Celju. Drugi pomembni sklep pa je bil, da bo treba pospešeno ustanavljati aktivne športnikov komunistov v vseh sredinah, kjer se športniki združujejo, prav tako pa tudi mladinske aktivne. Pri tem delu se bo treba v večji meri opreti na pomoč občinskih komitejev ZKS.

Ob razpravi oblikovanja novih tekmovalnih skupnosti z vidika selektiv in zgodnjega usmerjanja mladih za tekmovalni šport so delegati sprejeli predlog republiške TKS, da se oblikujejo skupnosti v celjski regiji tako-le: Celje-Zalec, Velenje-Mozirje, Šentjur-Slovenske Konjice-Smarje pri Jelšah. Odprta je še opredelitev laške občine, ker na sestanku ni bilo njihovega delegata. Predlogi pa so bili različni — ali se opredeli za tekmovalno skupnost v Zasavju ali se priključi skupnosti Celje-Zalec, ker geografsko in politično spada občina Laško v celjsko regijo, ali pa se opredeli za skupnost z občinami Šentjur, Smarje in Slov. Konjice. O tem bodo dokončno sklepali delegati sami v skupščini TKS Laško.

Odprto je ostalo še vprašanje sedeža regijskega centra. Vsekakor bi bilo povsem naravno, da bi ta sedež bil v Celju, kjer se deluje vrsta medobčinskih družbeno-političnih svetov, saj je v zgodovini telesne kulture Celje to vlogo imelo že vsa predvojna in vojna leta. O tem bi se naj prav tako pomenili v občinah delegati v skupščinah TKS.

Čas hiti in v teh dneh morajo v vseh občinah odločiti konkretno o razreševanju vseh problemov. Organizacijsko in strokovno je treba postaviti na noge nove tekmovalne skupnosti, oblikovati medobčinske selekcije za izvajanje novega tekmovalnega sistema ter združiti vse športne strokovnjake — trenerje, učitelje in vadiatelje — pod eno regijsko strokovno streho v strokovni svet, ki bi naj v prihodnje odločneje posegal v razvijanje osnovnega in usmerjenega tekmovalnega sistema.

ROKOMET

IZGUBLJENA TOČKA

NASLEDNJE SREČANJE Z BANJALUŠKIM BORCEM

Celjski rokometarji so v dosedanjih tekmah, kar nastopajo v I. zvezni ligi, doma oddali pet točk. Dvakrat so izgubili (z Borcem in Krivajom) ter v nedeljo remizirali z Železničarjem iz Sarajeva. Pri slednjem remiju pa smo lahko zadovoljni, da je vsaj točka ostala doma, kajti nasprotnik je presenetil in bi lahko z malce več volje ob koncu tudi zmagal. Celjani niso igrali preveč dobro, poleg tega pa so pokazali celo vrsto napak, ki se jim vsakega toliko časa pojavijo, recimo predvsem brzopletost, nepremišljena zaletavost in nekontroliranost. Kakorkoli že, točka je tokrat veliko več vredna, kakor izgleda.

Ker pa prehaja tekmovalne v zaključno fazo in ker je boj v drugem delu lestvice med ekipami izredno oster (razlike v točkah so namreč minimalne), bo treba paziti, da se takšni izpadi na domačem igrišču ne bi več ponavljali. Rezultat: 21:21, najboljša strelca pa sta bila Anderluh (6) in Vukoje (5). Celjani so na osmem mestu s 13 točkami, v prihodnjem kolu

pa gostujejo v Banja Luki proti Brcu, ki jih je v jesenskem kolu v Celju premagal.

Po tekmi je trener Tone Goršič povedal tudi nekaj na račun občinstva (prek 3000!): »Prvič sem zadovoljen z navijanjem gledalcev, ki so tudi ob koncu pozdravili gostujočo ekipo. Kdor pa je gledal na televiziji prenosa rokometne tekme Vardar :

Partizan (slednji je vodil s sedmimi goli razlike) in ko šarkarske tekme Bosna : Jugoplastika (tudi slednja je vodila in zmagala) je lahko videl, kaj se pravi NAVLIJATI! Tudi ko je obema domačinoma šlo za nohte in sta na koncu izgubila, so njihovi gledalci vzkliskali njuno ime. To je podpora, ne pa molk ali živžg, ko ti gre slabo.«

TONE VRABL

OGLAŠUJTE V

NOVI TEDNIK

ATLETIKA

PETNAJST ODLIČIJ!

VEDNO BOLJ SE UVELJAVLJAJO TUDI MLADI

V odlični organizaciji AD Kladivar je bilo v soboto in nedeljo XII. republiško dvoransko atletsko prvenstvo sodelovanju 127 atletov in atletinj iz 11-tih atletskih klubov, kot gostje pa so sodelovali tudi atleti iz dveh tržaških klubov. Odlična organizacija, vzorno sojenje brez vsakih spordslajev in borbenost nastopajočih — vse to

je pripomoglo, da je nad 200 mladih gledalcev uživalo v prikazani atletiki. Celjani v tem nastopu niso izneverili. S svojimi rezultati in uvrstitvami so dokazali, da se odlično pripravljajo na letošnje tekmovalno sezono. Bili smo priča številnim osebnim rekordom, dobrim rezultatom in osvojenim kolajnam. Kar 15 odličij so pobrali predstav-

niki iz Celja — 8 zlatih, 4 srebrne in 3 bronaste. Med zmagovalce so se vpisali: pri članih odličien Dušan Prezelj na visokih ovirah, Gorazd Strniša v teku na 60 m in Darko Rener v skoku ob palici; pri mladincih Vlado Zirovec v skoku ob palici, Rok Kopitar na visokih ovirah in Bojan Horvat v skoku v daljino; pri mladinkah Marjana Kopitar na ovirah in Branka Stranc v skoku v daljino. Če omenimo osebne rekorde ne moremo mimo izrednega napredka mladega Roka Kopitarja, ki je na 60 m ovirah s časom 8.4 presenetil vse atletske strokovnjake. Tu je mladi 16 letni Vlado Zirovec, ki šele 5 mesecev skače s palico in je s 3.80 dosegel osebni rekord ter zmago. V veliki formi je Dušan Prezelj, ki je zmagal na visokih ovirah z 8.3, odličien pa je bil tudi v skoku v daljino z 2. mestom in rezultatom 7.03 m. Marjana Kopitarjeva je bila najhitrejša pri mladinkah na ovirah, na 60 m pa je zaradi slabega starta bila tretja. Mladinec Horvat je presenetil z zmago v skoku v daljino, kjer je premagal številne tekmece iz vse Slovenije. Stančeva je pri mladinkah v zadnji seriji v skoku v daljino dosegla lepo znamko 5.34 m. Mojca Jagrova pa je kot druga v tej disciplini prvič premagala mejo 5 m! Gorazd Strniša je pri članih na 60 m bil najhitrejši, vendar po lastni izjavi ne trenira. Uspeh je tako rezultat prirojene hitrosti in akumulirane energije iz prejšnjih časov... Se bi lahko naštevali ostale v tem zanimivem nastopu, ki so s svojimi rezultati in uvrstitvami potrdili uspešno vadbo in delo poštovovalnih trenerjev. Prav delo trenerjev z odličnim Pavljakom na čelu je pri AD Kladivar še vselej preveč v anonimnosti, čeprav si večkrat zaslužijo večje priznanje.

K. JUG

Dušan Pregelj

X X X

Ijajo od prihodnjega ponedeljka (28. februar) dalje rekreativno vadbo. Ta bo vsak ponedeljek od 18.30 do 20. ure. Brez dvoma dobro za čimdaljšo vitalnost telesa.

X X X

V šahovski INTERLIGI so presenetili Celjani, ki so gostovali v Mariboru in dobili srečanje s favorizirano ekipo 5:3. Zmagali so Cegler, Bervar, Studnička in Markovič, remizirala Pešec in Strajher, izgubila pa Ojstrež ter Pertinač. V prihodnjem četrtm kolu igrajo Celjani doma proti Merkurju iz Graza.

X X X

V Slovenski Bistrici je bilo republiško prvenstvo v judu, kjer so presenetili celjski tekmovalci kluba Ivo Reya. V srednji kategoriji je postal republiški prvak Fabjan in bo tako nastopil tudi na državnem prvenstvu. Ekipo so bili Celjani odlični

X X X

V hali Golovec so pripravili kot prvi v Sloveniji turnir v basketu, to je košarko

NA KRATKO, A ZANIMIVO

na en koš. Nastopilo je 24 ekip, zmagala pa je trojka MERX, katera je doživela edini poraz od ekipe veteranov, za katere so nastopili nekdanji odlični celjski športniki (danes pa vzgojitelji mladih športnikov oz. športni delavci) Mirko Koinik, Roman Lešek in Tone Goršič.

X X X

Tudi v hali Golovec bodo pripravili prireditve za 8. marec in sicer turnir odpetega tipa v odbojki, kjer lahko nastopijo vse ženske ekipe iz sindikalnih organizacij in drugod.

Za ženske od 20. do 40. leta pa priprav-

tretji (14 ekip), isto mesto pa so osvojili tudi med takimiimenovanimi centri.

X X X

Nogometaši Kladivarja se vestno pripravljajo za drugi del tekmovalnega v republiški ligi. Na Skalni kleti so odigrali prijateljsko tekmo s trboveljskim Rudarjem in igrali neodločeno 1:1. Strelec Brkovič. V prihodnjih dneh bodo igrali še tekme povratno z Rudarjem ter Aluminijem in Smartnim. Mladinci so izgubili z vrstniki iz Trbovelj 1:5.

Zbrala:
TONE VRABL
JOŽE KUZMA

M

OGLASI

PRODAM

OTROSKI voziček, globok uvožen, prodamo za 800,00 din. Medved, Na zelenici 1, Celje, telefon 25-469. Vprašajte popoldne.

UGODNO prodam zastavo 1300-1500. Ogled v petek popoldne, Krpanova 9, Ostrožno.

SKODO 110 L, letnik 1973 prodam. Vinska gora 5, 63320 Velenje.

OSEBNI avto VW, generalno popravljen, ugodno prodam. Leopold Uznah, Ul. bratov Vošnjakov 28c, Celje.

TRAKTORSKO prikolico poceni prodam. Jože Kočev, Ločica, Polčela, telefon (063) 720-025.

TRAKTOR zetor 2511 s kosilnico mrtli prodam. Franc Sporn, Parizlje 27, Braslovce.

TRAKTOR ursus v zelo dobrem stanju, l. 1972, 45 KM, prodam. Prodajam tudi vinograd na Bučah blizu Kozjega, cesta je dovozna do kraja samega. Od asfaltne ceste je 500 m. Vodovod je tudi napeljan v klet. Prostor je primeren za vikend. Ivan Kolar, Podpeč 7, Planina 63325.

AVTORADIO na baterije ali na akumulator, breje kravo drugega teleta ter kosilnico za štajerja prodam. Martin Jug, Smartno v Rož. dol., Pepelino 8.

VW 1300 prodam. Tratna 2 D, Grobelno.

FIAT 126 P — 3000 km ugodno prodam. Naslov: Fani Robič, Skupščina občine Zalec.

MOTORNO kolo tomos 3 K avtomatik prodam. Ponudbe na NT pod oznako »Avtomatika«.

FIAT 124 prodam. Davorin Vrhovnik, ul. bratov Vošnjakov 26 d.

OBRACALNIK maraton 140 B, odlično ohranjen, za kosilnico BCS 127 ali 110 prodam. Mandelc, Studence 4, 63310 Zalec.

ENOFAZNI elektromotor 2 KS, cirkular za drva, sadni mlin in okrogli koš za stiskalnice prostornine 180 litrov prodam. Gostilna Ana Medved, Frankolovo, Verpete.

REZERVNE dele za fiat 850 prodam. Informacije: Petrol, ul. 14. divizije, Celje.

INVALIDSKI voziček z vgrajenim motorjem stomoautomatice, malo rabljen, ugodno prodam. Oskar Leskošek, Cankarjeva 11, Celje.

POCENI prodam za tri postelje dobro ohranjene tridine žimnice in dve posteljni mreži ter dvoposteljno pregrinjalo. Bizjak, Celje, Na zelenici 3, telefon 210-52.

CISTOKRVNE nemške ovčarje — psičko z rodovnikom prodam. Anton Praznik, Soštanj, Cesta talcev (pri spomeniku).

DOBRO ohranjeno kompletno dnevno sobo prodam po ugodni ceni. Ogled vsak dan po 15. uri, Prekorje 33a, Škofja vas.

KOTEL za žganje prodam. Martin Leber, M. Dobje 5, Dramlje.

3 HEKTARE mešanega gozda v Košnici prodam. Franc Jesenek, Dobrova 54, Celje.

LESENO uto 2,5x3 m in strešno opoko 40x40 prodam. Jože Jager, Goričica 12, Sentjur pri Celju.

DVOSTANOVANJSKO hišo z lepim vrtom in bradjo prodam. Jože Oberžan, Kompolje 123a, Store.

RAZLIČNO pohištvo, med drugim starinsko jedilnico — rokoko, razprodajam. Ogled vsak dan, razen nedelje, od 15. do 17. ure. Ludvik Selišek, Celje, Kersnikova ulica 7, pritličje.

NOVO ostrežje za hišo ali brunarico 9x7 m prodam. Telefon 23-921, interna 429.

ENOSTANOVANJSKO hišo z garažo ter 18 ari zemlje na Teharjih ob glavni cesti Celje—Store ugodno prodam. Cena po dogovoru. Marija Klepej, Teharje 46 pri Celju.

UGODNA prodaja petelinčkov — belih po 3, grahaste 6 za kos. Nabavite lahko 26. febr. ob 7. uri na tržnici, od 50 kosov naprej. Krajnc, Delavska 23.

ZBICE — jurkomandera prodam. Helena Motoh, Arclin 39, Škofja vas.

PARCELO za 2 vikenda in kosilnico rapid v dobrem stanju prodam. Ponudbe NT pod oznako »Rapid«.

KROMPIR Igor prodam. Lipovec 5, Ljubecna.

KOZOLEC na 6 oken prodam. Vprašajte v gostilni pri Gučeku, Rečica p. Laško.

TRANZISTOR z magnetofonom grunding prodam. Stefan Čakš, Delavska 18, Celje.

KOSILNICO figaro na petrolej in skoraj nov moped na 4 prestave (še ni registriran), prodam. Franc Stadler, Liboje 73, Petrovče.

PRITLIČNA hiša za rušenje naprodaj. Jereb, Vojnik 86.

DOBRO ohranjen zimski plašč in moško obleko po zelo nizki ceni prodam. Zbiljski, Muzejski trg 2, Celje.

PARCELO za gradnjo enonadstropnice prodam v Celju. Dr. Katarina Dubravec, Deigalova 25, 41040 Zagreb.

SENO, sladko, hribovsko prodam. Količina 3000 kg. Franc Novak, Lisce 1, (Anski vrh) Celje. Cena ugodna.

ZELO dobro ohranjeno dnevno sobo ugodno prodam. Informacije od 10. ure dalje. Otorepec, Kocbekova 1a, Celje.

ZARADI bolezni prodam 12 arov vinograda na žičnico, klet, voda elektrika, dovoz z vsakim vozilom, 24 km iz Celja. Naslov: Na Otoku 12.

DOBRO ohranjeno žago za razrez hlodovine prodam. Ogled v popoldanskem času. Branko Koštomaj, Vojnik 167.

APARAT proti močenju postelje prodam. Pavla Golavšek, Petrovče 78c, nasproti Drešnje vasi, novo nasele.

STARO spalnico z volnenimi vložki in vzmetnicami prodam. Antonija Kroflič, Muzejski trg 9, Celje.

ALUMINIJASTA platišča 5 j 13 col, malo rabljena kuhinjsko opremo in sedežno garnituro, zelo ugodno prodam. Kalčič, Dobrteša vas 63, Sempeter, tel. 710-700 dopoldne.

MANJSE posestvo, okoli tri in pol ha, v bližini Laškega prodam. Ogled v soboto dopoldne. Ivan Planinšek, Radoble 15, Laško.

3 TONE polsladkega sena prodam. Cena ugodna. Alojz Kincl, Grobelno.

UGODNO prodam klavirsko harmoniko hohner-atlantic IV N de luxe, 120 basov, skoraj nova. Oznaka »Ohranjena«.

VEČJO količino smrekovih drogrov (hmelog) prodam. Franc Spajzer, Liboje 67, 63301 Petrovče.

PEČ klipersbusch, peč na olje emo 8 in 5, pletilni stroj, dvovrstni, regina AEG, peč 4 V, kavč in radio sava UKV prodam. Cencen, Vegova 5, Polule.

STARO zidno opoko in eno stavbo za rušenje dolžine

7x4 prodam. Vse informacije dobite v gostilni Svetec na Ljubecni.

KUPIM

KUPIM avto za gradbeni material. VW ali kadett, od 1970 dalje, 101 od 1974 dalje. Ponudbe pod »V. T.«

KUPIM traktor pasovali s prikolico nakerdan. Ponudnik naj opiše stroj in ceno. Rečica 26, 63270 p. Laško.

GARAZO v Trubarjevi ulici, blizu samopostrežbe, ali v okolici gimnazije kupim. Pod »Gotovina«.

ENOSOBNO stanovanje ali garsonjero v Celju kupim. Ponudbe pod »Novejš«.

NOVEJSO stanovanjsko hišo z nekaj zemlje, lahko tudi dotrajana kmečka hiša v Celju ali bližnji okolici — kupim. Ponudbe pod oznako »Cimpreja na NT, Celje ali tel. 21-267.

ZAPOSILITEV

SPREJMEM takoj za učenje ali za priučitev dva fanta. Vodovodno inštalaterstvo

Skupna služba samoupravnih interesnih skupnosti Laško

Valvazorjev trg 6

išče za svojo socialno delavko

garsonjero ali manjše stanovanje v Laškem ali Celju. Ponudbe pošljite na gornji naslov.

SPLOŠNA STEKLARSTVO

Zidanškova 17

Albert Leskošek

zaposli:

dva kvalificirana ali priučena mizarja stanujoča v bližini Celja
Pogoji: odslužen vojaški rok in šoferski izpit B kategorije

dva steklobrusilca s končano steklarsko šolo v Rogaški Slatini
Odslužen vojaški rok in šoferski izpit B kategorije.

Nastop službe takoj ali po dogovoru.

Prijave na gornji naslov pisмено ali osebno vsak dan od 6. do 7. ure in od 13. do 14. ure.

Arclin 87, 63211 Škofja vas pri Celju.

NUJNO potrebujem žensko za pomoč v gospodinjstvu. Drugo po dogovoru. Pavel Zupanc, Proseniško 14, Sentjur.

ISCEM starejšo ženo, ki bi mi čistila enosobno stanovanje in kuhala kosilo. Honorar po dogovoru. Gigica Nerat, 63000 Celje, Simončičeva 6, pritličje.

TAKOJ ali po dogovoru nudim stalno zaposlitev KV ali PK ključavničarju. Plača po dogovoru. Ponudbe pod »Delavena«.

STANOVANJA

V LJUBLJANI oddamo veliko dnevno sobo, kabinet, kuhinjo in kopalnico, vse opremljeno, komfortno, novogradnja, dvema študentkama (sestri ali prijateljici). Ponudbe pod »Od aprila 1977, Ljubljana«.

MLAD zakonski par brez otrok išče enosobno stanovanje ali garsonjero v Celju. Ponudbe pod »Plača eno leto vnaprejš«.

ISCEM prazno sobo, po možnosti z vodo in kopalnico v Celju — mati samohranilka z 11-mesečnim otrokom. Ponudbe pod »Matia«.

DIJAKINJI nudim centralno ogrevano sobo s souporabo kopalnice. Ponudbe pod »I. marec«.

FANTU oddam opremljeno sobo s souporabo kopalnice. Anica Fartel, Dobojska 36, Sp. Hudinja.

DVEMA tovarišicama oddam opremljeno sobo in kuhinjo s posebnim vhodom, kasneje možna preselitev v garsonjero z mini kuhinjo.

co. Prednost imajo tovarišice srednjih let. Ponudbe pod »Marec«.

FANT in dekle iščeta opremljeno ali neopremljeno sobo z možnostjo kuhanja in souporabo kopalnice v Zalcu ali bližnji okolici. Ponudbe pod oznako »Mirna in poštena«.

SOBO iščem, opremljeno ali neopremljeno. Po možnosti s posebnim vhodom. Pisemne ponudbe pod »Profesor«.

KMEČKO dekle, ki je kot ekonomski tehnik zaposleno v Celju, nujno išče sobo s kopalnico in da ima po možnosti, vendar ni nujno, poseben vhod. Rada pomagam v gospodinjstvu. Ponudbe pod oznako »Poštenost«.

DVOSOBNO stanovanje s centralnim ogrevanjem, v Novi vasi, zamenjam za tri ali štirisobno, lahko brez centralne v starejši hiši. Kozovine, Ul. bratov Vošnjakov 26.

STANOVANJE za krajši čas

iščeta mlada zakonca z otrokom. Ponudbe pod oznako »Takoja«.

MLADA družina z enoletnim otrokom išče stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Viktor Rožanc, Dobojska 34, Zgornja Hudinja.

RAZNO

POTROŠNISKI kredit zamenjam za rabljen družinski avto, najraje škodo ali wartburg. Ponudbe pod »Do 3 milijone«.

ORGANIZIRAM ročno pletilski tečaj za vse vrste strojev. Tečaj bo v dvorani Krajevne skupnosti pod gradom (Stegu). Prijave in informacije pri tov. Leji Topole (Srebotnjak), Japljeva 11, Celje. Tečaj bo vodila Marija Bezjak, Maribor.

VARSTVO za 8-mesečnega fantka ob delavnikih do 14. ure iščemo. Ponudbe po tel. 22-372, int. 009 (Cander).

SLOVIN LJUBLJANA

TOZD VITAL — 63310 Žalec

Nade Cilenšek 11

Odbor za medsebojna razmerja delavcev SLOVIN, TOZD VITAL, ŽALEC

razglaš

naslednja prosta delovna mesta:

za Polnilnico v Zalcu

1. strojnik — izmenovodja

— visoko kvalificiran delavec z osnovnim poklicem strojni ključavničar in 2 leti delovnih izkušenj
Zaželen je opravljen izpit iz varstva pri delu.

2. kurjač

— kvalificiran delavec kovinske stroke
— izpit za upravljanje z visokotlačnimi kotli

3. tehnolog

— višja ali visoka izobrazba — tehnolog živilska ali kemijska smer
Zaželena praksa

Za vsa delovna mesta je predvideno poskusno delo in možnost zasedbe takoj.

Kandidati naj svoje vloge z dokumenti in kratkim opisom dosedanjih delovnih izkušenj pošljejo v 10 dneh po tej objavi na naslov: SLOVIN, TOZD VITAL, ŽALEC, Nade Cilenšek 11.

KUPUJTE IZBRANO, SVEŽO KAVO

KRONIKA

SLG

Četrtek, 24. februarja ob 16. uri Pavel Lužan »Zlati časi, lepi krasje — gostovanje v Ptuj; ob 19.30 isto delo, prav tako v Ptuj.

Sobota, 25. februarja ob 8. uri Stau-bringer-Popović »Zgodba o tovarišu Titu« — zaključena predstava za OS s Kozjanskega; ob 11.30 isto delo prav tako zaključena predstava OS s Kozjanskega; ob 11.30 isto delo prav tako zaključena predstava OS s Kozjanskega.

Nedelja, 27. februarja ob 19.30 — Dušan Jovanović »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka — izven obomaja

Torek, 1. marca ob 19.30 A. Miller »Salemke čarovnice« — gostovanje v Ravnan.

KINO

UNION: do 27. februarja ameriški barvni film »KAZEN NA PLANINI EIGER«

od 28. februarja dalje italijanski barvni film »AFERA NA AZURNI OBLI«

METROPOL: do 27. februarja italijanski barvni film »LJUBEZEN POMENI LJUBOSUMNOST«

od 28. februarja dalje francoski barvni film »KRIK ŽIVLJENJA«

DOM: 24. februarja še ameriški barvni film »ZRELO«

od 25. do 28. februarja italijanski barvni film »STRAH NAD MESTOM«

od 1. marca dalje ameriški barvni film »ZELEZNA PEST«

TV SPORED

NEDELJA, 27. II.

7.30 Poročila (Lj)
7.55 Za nedeljsko dobro jutro: Revija mladinskih pevskih zborov — 4. del barvne oddaje

8.25 625 (Lj)
9.05 H. Fallada: Kmetje, bombe in oblast, barvna nadaljevanja (Lj)

10.35 Raziskovalci, serijski film (Lj)
11.25 Mosaik (Lj)

11.30 Kmetijska oddaja (Sar)
12.30 Poročila (do 12.35) (Lj)

13.00 Namizni tenis evropa 12 — prenos (do 14.30) (Sar-Lj)

NEDELJSKO POPOLDNE:
Križem krašem
Morda vas zanima
Kulondžić: Klara Dombrovska, barvna drama TV Zagreb

Poročila
TV tehnik

17.30 Carobna temnica — barvni film (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)

19.55 Propagandna oddaja (Lj)

20.00 A. Marodić: Marija, barvna nadaljevan-ka TV Zagreb (Lj)

21.15 Na koncu sveta, barvna oddaja TV Sa-rajevo (Lj)

21.50 Sportni pregled (Zgb)

22.25 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

15.20 Nedeljsko popoldne (Zgb)

19.30 TV dnevnik (Sar)

20.00 Zabavno-glasbena oddaja (Zgb II)

21.00 24 ur (Bgd II)

21.20 Celovečerni film (Bgd II)

PONEDELJEK, 28. II.

8.10 TV v soli: Pravljica, Kemija, V gozdu, Slovenščina (Zgb)

9.30 TV v soli: Za najmlajše, Metalurgija (Sar)

10.05 TV v soli: Srbohrvaščina, Po naših krajih (do 11.10) (Bgd)

14.10 TV v soli — ponovitev (do 15.30) (Zgb)

17.10 Priroda Japonske — poljudnoznanstveni film (Lj)

17.40 Obzorik (Lj)

17.55 Prvih 365 dni v otrokovem življenju, barvna oddaja (Lj)

18.25 Mosaik (Lj)

18.30 Dogovorili smo se (Lj)

18.45 Mladi za mlade (Sar)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 Propagandna oddaja (Lj)

20.00 A. Nicolaj: Stara garda, predstava SSG Trst, barvna oddaja (Lj)

21.25 Propagandna oddaja (Lj)

21.30 Mosaik kratkega filma (Lj)

... TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zgb)

17.35 TV koledar (Zgb)

18.00 Živel je car (Bgd)

18.15 Branje (N. Sad)

18.45 Mladi za mlade (Sar)

19.40 TV dnevnik (Zgb)

20.00 Sportna oddaja (Bgd II)

20.30 Aktualna oddaja (Bgd II)

21.00 Dnevna kronika (Zgb II)

21.10 Celovečerni film (Bgd II)

TOREK, 1. III.

8.00 TV v soli: Stara Grčija, Naše planine,

Vreme in podnebje, Nemščina, TV vrtec, Evolucija življenja (Zgb)
10.00 TV v soli: Prilagoditve, Glasbeni pouk (do 11.10) (Bgd)
14.00 TV v soli — ponovitev (do 16.00) (Zgb)
16.05 Soliska TV: Onesnaževanje morja, barvna oddaja (do 16.25) (Lj)
17.05 Zverinice iz Režije: Zajčкова zadnja želja, barvna oddaja (Lj)
17.25 PIKA NOGAVICA — serijski barvni film (Lj)

17.55 Obzorik (Lj)

18.10 Jugoslovanska narodna glasba (Lj)

18.40 Mosaik (Lj)

18.45 Po sledih napredka, barvna oddaja (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 Propagandna oddaja (Lj)

20.00 DIAGONALE (Lj)

20.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)

20.35 A. J. Cronin: ZVEZDE GLEDAJO Z NE-BA, barvna nadaljevanja (Lj)

21.25 Iz koncertnih dvoran — J. Brahms: III. simfonija — barvna oddaja (Lj)

21.55 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zgb)

17.35 TV koledar (Zgb)

17.45 Narava Japonske, dokumentarni film (Sar)

18.15 Dokumentarni film (Zgb)

19.30 TV dnevnik (Zgb/II-Sar)

20.00 TV drama

21.00 24 ur (Bgd II)

21.29 Zabavnoglasbena oddaja (Zgb II)

22.25 Znanost (do 23.00) (Bgd II)

SREDA, 2. III.

8.10 TV v soli: Sole, muzeji, Prostor na filmu (Zgb)

9.00 TV v soli: Kocka, kocka, Izobraževalni film (do 10.05) (Bgd)

14.10 TV v soli — ponovitev (do 15.00) (Zgb)

17.00 Narodna: Kralj Matjaž in Alenčica — barvna oddaja (Lj)

17.15 Ustvarjalno oko, barvni dokumentarni film (Lj)

17.40 Obzorik (Lj)

17.55 Od zore do mraka: Plavajoči inštitut (Lj)

18.25 Mosaik (Lj)

18.30 Glasba takšna in drugačna, barvna oddaja (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 Propagandna oddaja (Lj)

20.00 Film tedna: Nenavadna osamljenost Konrada Steinerja (Lj)

21.40 Propagandna oddaja (Lj)

21.45 TV dnevnik (Lj)

22.00 Sportni večer (Svetovno prvenstvo v umetništem drsanju; nogomet: Bayern — Dinamo (Kljv))

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zgb)

17.35 TV koledar (Zgb)

17.45 Med kolo in domom (Sar)

18.15 Znanost (Bgd)

18.45 Glasbena oddaja (Bgd)

19.30 TV dnevnik (Zgb)

19.55 Sportna sredi (do 23.35) (Bgd I Zgb II)

ČETRTEK, 3. III.

8.00 TV v soli: Pariz, Za trobenito, Od Ti-sovega Ulica do Beograda (Zgb)

9.00 TV v soli: Francščina (Skopj)

9.30 TV v soli: Portret znanstvenika (Sar)

10.00 TV v soli (do 10.50), reportaža, Risanka (Bgd)

14.00 TV v soli — ponovitev (Zgb)

15.00 Soliska TV: Onesnaževanje morja, po-novitev (do 15.20) (Lj)

17.10 Maša čebelica, barvna oddaja (Lj)

17.25 Obzorik (Lj)

17.40 Mosaik (Lj)

17.45 Poljudnoznanstveni film (Lj)

18.35 Amerika je daleč, film iz barvne nad-jevanke

P. Zidar: Utonilo je sonce (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 Propagandna oddaja (Lj)

20.00 V živo: Tabletomanija vmes Poročila

23.00 Svetovno prvenstvo v umetništem dr-sanju — šenske, barvna reportaža iz Tokia (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zgb)

17.35 TV koledar (Zgb)

17.45 Babičin vnuč (Bgd)

18.15 Narodni parki (Zgb)

18.45 Ali morda veste? (N.Sad)

19.30 TV dnevnik (Zgb II-Titot)

20.00 Siva obala — serijski film (Zgb II)

20.50 24 ur (Bgd II)

21.10 Iz TV proizvodnje neuvrščeni (do 21.50) (Bgd II)

PETER, 4. III.

8.10 TV v soli: Geometrija, Ribe, Obisk v pekarni, Ruščina, TV vrtec, Dnevnik 10 (Lj)

10.00 TV v soli: Angleščina, Umetnost (do 11.05) (Bgd)

14.10 TV v soli — ponovitev (do 15.45) (Zgb)

16.10 Svetovno prvenstvo v umetništem dr-sanju, ženske — barvna reportaža iz Tokia (Lj)

17.10 Križem krašem (Lj)

17.20 Pisani svet — barvna oddaja (Lj)

17.50 Obzorik (Lj)

18.05 Čez tri gore: Matasta Primorska, barvna oddaja (Lj)

18.35 Mosaik (Lj)

18.40 Prva pomoč, barvna oddaja (Lj)

19.00 Japonski sporti: Judo, barvna oddaja (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.55 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)

20.00 Propagandna oddaja (Lj)

20.05 P. Heriat: Bousardelovi, barvna nad-jevanke (Lj)

20.55 Propagandna oddaja (Lj)

21.00 Razgledi: Dan svetlobe (barvna oddaja iz cikla Človek brez mela)

21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)

21.35 Ulice San Franciscu — serijski barvni film (Lj)

22.25 TV dnevnik (Lj)

22.45 Svetovno prvenstvo v umetništem dr-sanju, plosni pari, barvna reportaža iz Tokia (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zgb)

17.35 TV koledar (Zgb)

17.45 OTROŠKA ODDAJA (Bgd)

18.15 Družbena tema (Zgb)

18.45 Dnevnik 10 (Zgb)

19.05 Kulturni pregled (Zgb)

19.15 Literatura (Zgb II)
19.30 TV dnevnik (Zgb II-Sk)
20.00 Na dnevnem redu je kultura (Zgb II)
21.00 Dnevna kronika (Zgb II)
21.25 Glejte glasbo (Zgb II)
22.00 Svetovno prvenstvo v umetništem dr-sanju, plosni pari iz Tokia (Zgb II)

SOBOTA, 3. III.

8.00 Maša čebelica, barvna oddaja (Lj)

8.35 S. Makarović: Pekarna Miš-Maš, barvna oddaja (Lj)

8.35 E. Rostand: Cyrano de Bergerac (Lj)

9.40 Psi, mačke in miši, barv. odd. iz cikla Zverinice iz Režije (Lj)

10.00 Narava Japonske, serijski barvni film (Lj)

10.25 Po sledih napredka, barvna oddaja (Lj)

11.25 P. Heriat: Bousardelovi, barvna nadalje-vanka (do 12.15)

13.55 Nogomet: Bodočnost : Hajduk, prenos (do 15.50) (Jrt)

15.55 A. Negri: Matija, barvna TV drama (Lj)

17.05 Obzorik (Lj)

17.20 Mosaik (Lj)

17.25 Otroci železnice, barvni film (Lj)

19.15 Risanka (Lj)

19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)

19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar (Lj)

19.55 Propagandna oddaja (Lj)

20.00 Pogreb v Los Angelesu, film (Lj)

21.50 Moda za vas (Lj)

22.00 TV dnevnik (Lj)

22.15 625 (Lj)

22.35 Mladinsko evropsko prvenstvo v smu-canju — reportaža (Lj)

22.45 Svet, prvenstvo v umetništem drsanju, moški prosti, barv. reportaža iz Tokia (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.30 Sedem dni (Lj)

17.50 Narodna glasba (Bgd II)

18.20 Zagrebška kronika (Zgb II)

18.40 Janny — serijski film (Bgd II)

19.30 TV dnevnik (Zgb)

20.00 Felton (Zgb II)

20.30 G. Donizetti: Lucia di Lammermoor — I. dejanje (Bgd II)

21.30 24 ur (Bgd II)

21.55 Ljudje iz kolone (23.30) (Bgd II)

PROMETNE NESREČE

TRCENJE NA AVTOBUSNI POSTAJI
Na avtobusnem postajališču št. 8 v Celju je stal parkiran avtobus, v ka-terega so vstopali potniki. Iz smeri Laškega je takrat pripeljal voznik osebnega avtomobila JOŽE BOVHA,

32, iz Celja, ki je vozil prehitro

POČITNICE NA JUŽNEM TIROLSKEM (3)

SNEG DENARJA VLADAR

VOZNE KARTE DRAGE LE NA PRVI POGLED

Na Plan de Coronas se za-vedajo, kako zelo so odvisni od snega. V sezoni zato nare-đijo prav vse, da bi iztržili kar največ. Pri tem pa ne uporabljajo le najbolj pre-prostih receptov. Drugače povedano, ne navijajo cen do skrajnih meja. Nasprotno. Z dobro organizacijo dela poskr- bijo za to, da se gost pri njih lepo počuti, da se naučijo vsega za kar je prišel in da ohrani ta kraj v kar najlep- šem spominu. O organizira- nem varstvu snega, vzdrževa- nju smučišč in skrbi za žični- ce, je bil že govor. Kljub te- mu ne bo odveč še nekaj in- formacij, ki bodo uspešnost njihove turistične organizaci- je še bolj orisale. Ob vstopu na smučišča dobi vsak smu- čar, ki želi tu smučati več dni, posebno izkaznico. Na njej je smučarjeva fotografi- ja in računalniške šifre. Kajti celoten sistem žični- prav upravlja iz računskega središča. Avtomati ob žični- cah s piskom registrirajo vsa, ko opravljeno vožnjo in v svojem spominu podatke shranijo. Pisk pa tudi ne po- trdi le veljavnosti izkaznice. Je tudi v veliko pomoč. Če se, na primer, smučar izgubi, je s pomočjo računalnika kaj lahko odkriti, na kateri žični- ci je opravil zadnjo vožnjo in v področje, kjer bo treba smu- čarja iskati, se močno zmanj- ša. Ob odhodu lahko vsakdo

tudi izve, koliko kilometrov je prevozil z žičnicami in na osnovi tega podatka ni težko izračunati, koliko kilometrov je prestučal. Na smučišču je vsaj petnajst smučarskih gosti- šč, kjer se lahko za malo denarja dobro najes v samo- postrežnih restavracijah ali v klasičnih gostiščih. Porcija špagetov z ragujem napri- mer velja 1000 lir. Če kdo zaide sem slučajno, pa si zaželi smučanja, ni težav. Ob vznožju je izposo- jevalnica smučí, palic in čev- ljev. Enodnevna izposojeval- nina za celotno opremo, na- primer, velja 3800 lir. Tudi smučarski otroški vrtec je tu in seveda obvezna smučarska šola, kjer dobiš svojega učitelja za 6000 lir za tri ure dnevnega učenja.

In vozne karte? Drage so. Vsaj na prvi pogled. Dnevna karta za vse žičnice velja v glavni sezoni 6.200 lir. Toda za ta denar se lahko tudi naj- bolj zahteven smučar nasmu- ča. Sistem žičnic omogoča dnevno tudi po sto in več ki- lometrov smuke. Če torej pre- računamo ceno na prevožen kilometer, tale ni prehudo zabeljena. Se pa znižuje s šte- vilom dni, ki jih smučar pre- živi na Plan de Coronas. Te- denska karta tako velja le 32000 lir ali 4.600 lir na dan. To pa je le za kak dinar več, kot stane dnevna karta na

povprečnem slovenskem smu- čišču.

Vsekakor velja povedati, da je užitek, ki ga smučar dobi za svoj denar praktično neiz- merljiv. Tudi če ga gledamo s kritičnim očesom varčeval- nega Slovence. Zato nismo bi- ji začudeni, ko smo na smu- čiščih vsakodnevno srečevali izredno veliko naših državlja- nov. Je že tako — dober glas gre v deveto vas.

BRANKO STAMEJČIČ

Gostišč, kot je tole, je na Plan de Coronas sedemnajst. V vsakem hitro postrežejo z je- dačo, ki niti ni predraga.

JUTRANJA POŠTA

SPOSTOVANI, želimo vas seznaniti, da je skupščina Območje samoupravne interesne skupnosti za PTT promet Celje na podlagi 78. člena Ustave SRS... (?!), sprejela v letu 1976 Samoupravni sporazum o osnovah plana razvoja PTT prometa za obdobje 1976—1980.

V skladu s tem je na predlog uporabnikov v tem spo- razumu tudi določila o namenskem združevanju sredstev za uresničitev dogovorjenih investicijskih vlaganj v višini 0,10 din za vsak koriščen telefonski in telegrafski impulz.

Skupščina je na svoji 3. seji dne 31. 1. 1977 ugotovila, da je do 31. 12. 1976 sprejela ta sporazum velika večina temeljnih organizacij združenega dela V IMENU OBCA- NOV pa krajevne skupnosti na območju občin: Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Smarje pri Jelšah, Velenje in Zalec. Skupščina je razgla- sila veljavnost sporazuma in sklenila, da naročniki — koristniki telefonov v stanovanjih in naročniki, ki samo- stojno opravljajo dejavnost z osebnim delom, od 1. 1. 1977

dalje združujejo sredstva z mesečnimi prispevki, ki jih plačujejo skupaj s plačilom za ptt storitve.

V pričakovanju, da bomo tudi v prihodnje uspešno reševali problematiko ptt dejavnosti, vas tovariško po- zdravljamo.

★

Takšnole, nekoliko je bilo daljše, pismo vas je nekega dne tega meseca čakalo v poštnem predalu — zraven seveda računček za dražje PTT storitve. Nikarte se jeziti, saj je nedvoumno v pismu zapisano, da je o tem odločila krajevna skupnost V IMENU OBČANOV. Jutri pride na vrsto kaj drugega, spet v V IMENU OBČANOV. Zaman se sklicujete na Ustavo in pravico, ki vam je daje, da sami odločate o svojem dohodku. Ta skupnost je dokazala, da je njihov sklep močnejši kot ustavne določbe.

In še nekaj. Na pozabite vprašati soseda, če tudi ta ni sprejel včeraj, morda, kakšne obveznosti V VASEM IMENU.

LUPUS

KITAJSKA IN ZNANOST (7)

100.000 TON NAFTE

LETNO IZVOZIJO 8 MILIJONOV TON NAFTE

Dolgo je vladalo prepri- čanje, da je Kitajska siro- mašna z naravnimi bo- gastvi. Tako kitajski kot tudi tuji geologi so pod- cenjevali rezerve premo- ga, nafte in rudnin.

Govorili so, da ni plasti premoga južno od Jang Cea in da bo Kitajska večno odvisna od uvoza nafte. V zadnjih dvajsetih letih pa so takšno mišle- nje popolnoma spremenil in zavrgli.

ZACETEK VSEGA JE ENERGIJA

Zato sta toliko bolj po- membni naslednji dejstva: v južni Kitajski so o odk- rili tri velika nahajališča premoga, poleg tega pa Kitajska že več kot tri le- ta izvozi letno osem mili- jonov ton nafte.

Danes vsi priznajo, da lahko z domačo proizvo- dno pokrije vse potrebe v najpomembnejših rudni- nah. Zato vse kaže, da Ki- tajski ne manjka ničesar, da se ne bi mogla razviti v veliko industrijsko dr- žavo, razen za sedaj neza- dovoljva tehnična opre- mljenost.

Kitajci sicer razpolaga- jo s tehnologijo, ki je pa

prilagojena potrebam dr- žave — torej države, ki je startala v večji razvoj. Manjka jim pa vrhunska tehnika na najrazličnejših področjih, najbolj obču- tljivo pa je to v petroke- miji in metalurgiji. Zato večino tega skušajo naku- piti izven svojih meja. Četrtnina svetovnih rezerv

Najbolj vidne rezultate pa so Kitajci dosegli v zadnjih letih (na področju gospodarstva) v naftni in- dustriji. Sicer niso objavili podatkov o svojih rezer- vah in predvidevanjih, če pa sledimo ameriškim ugibanjem — verjetno ni- so daleč od resnice — raz- polaga Kitajska z 19 do 24 milijard ton nafte, kar pa predstavlja četrtno sve- tovnih rezerv (90 milijard ton). To je po približnih cenitvah enaka količina, kot z njo razpolaga Saud- ova Arabija. Močno pri- sotno je tudi mnenje stro- kovnjakov, da razpolaga Kitajska z bogatimi naha- jališči naravnega plina.

Cu en Laj je na Japons- kem v priložnostnem go- voru 1. 1974 navedel neka- tere zanimive podatke. Po njem je znašala kitajska proizvodnja nafte 1. 1952

450.000 ton, 1973. leta je dosegla 50 milijonov ton in preteklo leto kar 100 milijonov ton. Pričakovana, da bo ta vsota 1. 1980 podvojena, je popolnoma verjetno. To pa pomeni več kot polovico današnje proizvodnje Saudove Ara- bije, ki znaša 365 milijo- nov ton letno.

Američani so prepriča- ni, da Kitajci proizvajajo približno enake količine zemeljskega plina. Letno pa proizvajajo na Kitaj- kem tudi milijon in pol ton nafte iz bitumenskih skrilavcev.

Kitajska »epopeja nafte« se je pričela v Tačingu v Mandžuriji. Danes tu de- luje preko 200 izvirov, ki dajejo kar tretjino narod- ne proizvodnje nafte. Pred ovema letoma je agencija »Nova Kitajska« objavila vest, da so našli nova na- hajališča v ustju Rumene reke. Nekaj časa že raz- polaga Kitajska z več naf- tovodi in plinovodi. Naj- daljši — 1152 kilometrov — povezuje Tačing s pri- staniščem Čing Huan Tao.

(prihodnje IZKORISTILJO TUDI VETER)

Najbolj se Pusta veselijo najmlajši in kaj se ga ne bi, saj znajo biti tudi najbolj sproščeni in prisrčni. Naša posnetka prikazujeta male varovance vzgojno varstvene ustanove »Aniče Cernejeve«, ko so junaško krenili po celjskih ulicah in s svojim nastopom opozarjali Cel- ljane, kako bi bilo dobro, če bi se jim kdaj tudi odrasli priključili in vsaj za hip pozabili na vsakdanjo dirko s časom.

Foto: Mateja Podjed